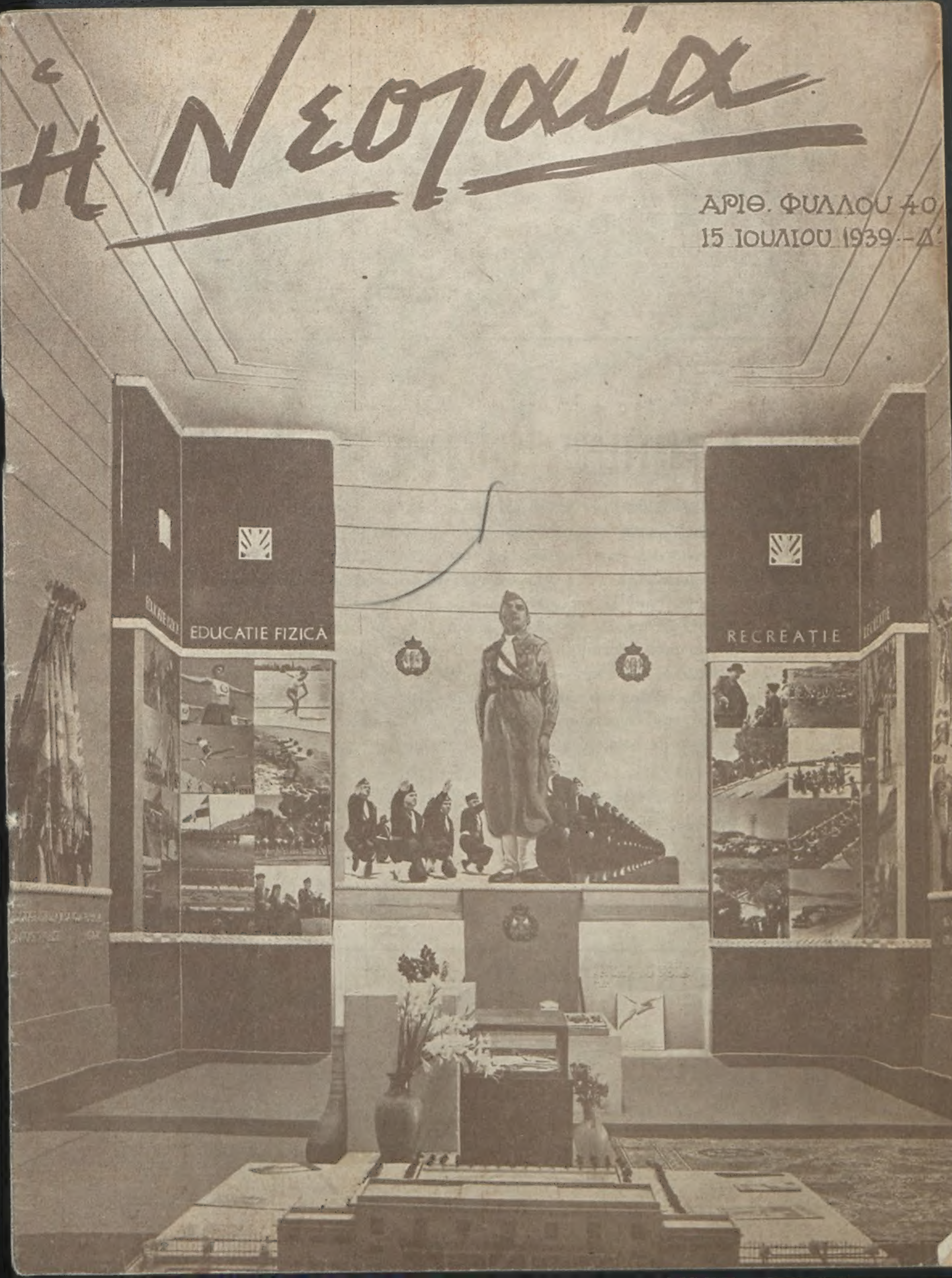
ἡ Νεολαία

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 40
15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1939 – Δ'

Ἡ Νεολαία

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικουμένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ 1.—ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Ὁδὸς Λεωχάρους 19 (Β' ὄροφος)
Ἀριθ. Τηλεφ. 32-094

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Ὁδὸς Λεωχάρους 19

Ἀριθ. Τεύχους 40 - 15 Ἰουλίου 1939
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

		Μελῶν καὶ μὴ μαθητῶν μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (Ἐσωτερικοῦ)	Δρ	160 — 200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	»	80 — 100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	»	40 — 50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:	Λίρ. Ἀγγλίας	1
	Ἀμερικῆς Δολ.	6
	Αἰγύπτου Λίρ.	1

Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητας):
ΕΤΗΣΙΑ Δρχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Γεν. Γραμματεῖαν Ε.Ο.Ν., Πλατ. Συντάγματος

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ἐ. ἀ. καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ε.Ο.Ν.

Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΠΩΝ

Ἡ «Νεολαία» εἶναι ἀσφαλῶς τὸ μοναδικὸν περιοδικόν, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς πλουσίας ὕλης του, τῆς ἐθνικῆς, ἱστορικῆς καὶ ἐγκυκλοπαιδικῆς, τῶν ψυχαγωγούντων ἀλλὰ καὶ ἠθικοποιούντων ἀναγνωσμάτων του, δὲν ἀπομακρύνει τὸν ἀναπαυόμενον μαθητὴν ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ κύκλου, ἀλλὰ τοὐναντίον τονώνει καὶ τὰς γνώσεις καὶ τὸ πνεῦμά του, ὥστε ἀκόπως νὰ συνεχίσῃ τὰς σπουδάς του κατὰ τὸν Ὀκτώβριον. Ἐπίσης οἱ Φαλαγγῖται καὶ οἱ Σκαπανεῖς, αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ αἱ Σκαπάνισσαι μὲ τὴν «Νεολαίαν», ἐκτὸς τῶν ἄλλων, διατηροῦσι πλήρη τὸν πνευματικόν των σύνδεσμον πρὸς τὴν ὅλην Ὀργάνωσιν, τὴν κίνησιν τῆς ὁποίας εἰς ὅλα τὰ πεδία τῆς δράσεώς της παρέχει μὲ τόσην ἐνημερότητα ὡς ἐπίσημον ὄργανόν της.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐργαζομένη νεότης εἰς τὴν «Νεολαίαν» εὑρίσκει ἐκεῖνο ἀκριβῶς, τὸ ὁποῖον τὴν προάγει πνευματικῶς καὶ ἠθικῶς καὶ τὴν ἐνισχύει εἰς τὸ κύριον ἔργον της.

Ἡ Νεολαία

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

ΕΛΛΗΝΕΣ

Τέσσαρες χιλιάδες καὶ πλέον Ἑλλήνων ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὰ πέρατα τοῦ Κόσμου, τὸν ὁποῖον ἐπότισε μὲ τὸν ἱδρῶτά του ὁ Ἑλληνισμός, ποὺ ἐφώτισε μὲ τὰ ἄνθη τῆς διανοίας του καὶ ἐσφράγισε μὲ τὰ ἀνεξάλειπτα ἴχνη τῆς διαβάσεώς του, ἔδωσαν ἕνα γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ. Ἀντεπροσώπευσαν ὅ,τι ἐκλεκτὸν ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ὁ Ἑλληνικὸς αὐτὸς ὄγκος, ὁ ὁποῖος προσέφυγεν αἱμόφυρτος, ἀληθινὸν ράκος, εἰς τὴν αἱμάσσουσαν ἐπίσης καὶ φωτιζομένην ἀπὸ τὰς φλόγας τῆς πυρκαϊᾶς τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ ἐλευθέραν πατρίδα. Εἰς τὴν τυπικὴν τῶν λέξεων σημασίαν ἕνα γεῦμα εἶναι ἕνα γεῦμα καὶ τίποτε ἄλλο, προσλαμβάνον ἐγκαρδιότητα ἀνάλογον πρὸς τὴν διάθεσιν τῶν συνδαιτημόνων. Τὸ γεῦμα ὅμως τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» ἦτο κάτι περισσότερον ἀπὸ ἕνα ἁπλοῦν συμπόσιον: ἦτο μία ἀγάπη τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων καὶ εἶχε τὴν ἔννοιαν τῆς ψυχικῆς κοινωνίας εἰς τὰ κοινὰ ἰδανικά, εἰς τοὺς κοινοὺς πόθους, εἰς τὴν κοινὴν ἐπιδίωξιν, τῆς διαδηλώσεως τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος ἐπωμίσθη τὸ φοβερὸν βάρος τῆς σωτηρίας ἑνὸς Ἔθνους. Ὅλοι μας τὸ ξεύρομεν πολὺ καλά: χωρὶς τὸν Ἰωάννην Μεταξᾶν καὶ τὴν 4ην Αὐγούστου, δὲν ἐκινδύνευσαν μόνον οἱ «πρόσφυγες» νὰ δοκιμάσουν τὰ δεινὰ ποὺ φέρει ἡ ἀναρχία, τὸ μῖσος, τὸ ἀχαλιναγώγητον πάθος, ἀλλὰ ὅλοι οἱ Ἕλληνες. Κανεὶς δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ διαφύγῃ, νὰ σωθῇ ἀπὸ τὸν αἱματηρὸν ὄλεθρον ποὺ θὰ ἐσκόρπιζεν ἡ κομμουνιστικὴ λύσσα. Καὶ ἄς τὸ ξεύρομεν καλά. Ἂν «κατὰ τὰς θλιβερὰς ἡμέρας τοῦ 1922 καὶ τὰς χειμερινὰς τοῦ 1923» εὑρέθη ἡ ἐλευθέρα Πατρὶς νὰ περιθάλψῃ τὰς θλιβερὰς θεωρίας ποὺ ἔφθασαν ἀπὸ τὴν γῆν ποὺ ἐξαπέστειλε, πρὸ χιλιάδων ἐτῶν, ἀποίκους καὶ ἐκπολιτιστὰς πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις τοῦ κατόπιν Ἑλληνικοῦ κόσμου, δὲν θὰ εὑρίσκετο σπιθαμὴ γῆς νὰ φιλοξενήσῃ τοὺς θλιβεροὺς ὁμίλους ποὺ θὰ διεσπείροντο πανικόβλητοι, καταδιωκόμενοι ἀπὸ τοὺς ἀργυρωνήτους σατανάδες τοῦ βορεινοῦ ψεύδους καὶ κατασπείροντες τὸ ἔδαφος μὲ τὰ σώματα οἰκείων, φιλτάτων προσώπων, προσφιλῶν ὑπάρξεων.

Οἱ «πρόσφυγες», τοὺς ὁποίους ἔπληξεν ἡ δεινὴ συμφορὰ πρὸ δεκαεπτὰ ἐτῶν καὶ οἱ ὁποῖοι εἶδον, κυριολεκτικῶς, μὲ τὰ μάτιά των τὸν χάρον, αὐτοὶ περισσότερον παντὸς ἄλλου ἠμποροῦσαν νὰ ἐκτιμήσουν τί ἔγινε τὴν 4ην Αὐγούστου. Αὐτοὶ εἶχον τὴν δύναμιν τῶν ἀνθρώπων, τῶν ὁποίων ὠξύνθη ἡ διαίσθησις ἀπὸ τὴν συμφοράν, νὰ διαβλέπουν τὸν ἐπερχόμενον κίνδυνον καὶ τὴν σαρωτικὴν λαίλαπα. Δὲν εἶναι κακαὶ διοσημίαι αὐταί, ἀλλ' ἡ ἀλήθεια τῆς ὁποίας τὰς πρώτας ἐκδηλώσεις εἴχομεν ὅλοι εἰς τὰς καθημερινὰς ἀπεργίας, εἰς τὰ κόκκινα σύμβολα ποὺ εὑρίσκοντο ὑψωμένα εἰς ἐκκλησίας, εἰς τὸ βάψιμον τῶν ἀνδριάντων τοῦ Πανεπιστημίου, εἰς τὰ φοβερὰ γεγονότα τῆς Θεσσαλονίκης, εἰς τὰ ἀνατρεπτικὰ κηρύγματα τῶν Ἑλληνικῶν κάμπων.

Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς μὲ τὴν συνείδησιν τῶν εὐθυνῶν ποὺ γεννᾷ ἡ ὑποχρέωσις παντὸς Ἕλληνος νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ Ἔθνος του, ἀνέλαβε τὸν δύσκολον ρόλον καὶ τ' ἀποτελέσματα τῆς ἐργασίας του τὰ ἔχομεν ἤδη ἀπτά, πρὸ ὀφθαλμῶν. Ἡ Ἑλληνικὴ ζωτικότης διωχετεύθη καὶ πάλιν εἰς κανονικὴν τροχιάν, ἡ ἐργασία ἠσφαλίσθη, ὁ καθεύδων πατριωτισμὸς ἐξύπνησε, ἡ Ἑλλὰς ἀνέκτησε τὰς δυνάμεις της καὶ τὴν ἰσχὺν τοῦ λόγου της καὶ ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τοῦ ἐθνικοῦ ἐδάφους ἔπνευσεν ὁ ἄνεμος τῆς ἀναδημιουργίας. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες μαζί, καὶ ὁ καθεὶς χωριστά, εὗρον προστασίαν καὶ ἀντίληψιν καὶ εἶδον τὸ Κράτος ἀληθῶς στοργικὸν νὰ ὑψώνεται ἐπάνω ἀπὸ μικρότητας καὶ πάθη, ἀπὸ ἐκμεταλλεύσεις τοῦ παλαιοῦ τύπου: «Θέλετε ἐκκλησίαν; Θέλετε σχολεῖον; Μάλιστα θὰ τὰ ἔχετε. Θὰ ψηφίσετε ὅμως αὐτὸν τὸν ὑποψήφιον».

Ἐννοεῖται ὅτι ποτὲ αἱ ὑποσχέσεις δὲν ἐπραγματοποιοῦντο καὶ τὰ δυστυχισμένα χωριὰ ἔμεναν χωρὶς δρόμους, γεφύρια, σχολεῖα, μὲ τὰ μεγάλα λόγια τῶν ἐκμεταλλευτῶν των. Καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον Κράτος καὶ πολιτευόμενοί του ἔπεσαν εἰς τόσην ἀνυποληψίαν, ὥστε ὁ γράφων νὰ ἴδῃ εἰς χωρίον τῆς Μεσσηνίας χωρικοὺς νὰ ζητοῦν, προκαταβολικῶς, τὴν κατάθεσιν τοῦ ποσοῦ ποὺ ἀντιπροσώπευε τὴν ἀξίαν τοῦ ὑποσχομένου παρὰ τοῦ ὑποψηφίου σχολείου.

Οἱ «πρόσφυγες» περισσότερον ἀκόμη ὑφίσταντο τὴν πίεσιν τῆς καταστάσεως αὐτῆς διὰ λόγους τοὺς ὁποίους δὲν χρειάζεται νὰ ἐκθέσωμεν ἐδῶ. Διὰ τοῦτο καὶ τὸ βράδυ τῆς προπαρελθούσης Δευτέρας ἠθέλησαν νὰ διαδηλώσουν τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὸν ἄνθρωπον ποὺ ἠξιοποίησε τὴν Ἑλληνικὴν γῆν, ἐξύψωσε τὴν ἐργασίαν καὶ ἐπανέδωσεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν δύναμιν καὶ τὴν θέσιν της καὶ τὴν ἀπήλλαξεν ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν.

Ὁ ψύχραιμος ὅμως παρατηρητής, ὁ ὁποῖος δέχεται τὰ πράγματα ἀπὸ τὸ ἀληθινόν των φῶς, ὁ φροντίζων νὰ συναγάγῃ τὰ συμπεράσματα ποὺ ἀποτελοῦν ἱστορικὰς ἀληθείας, πέραν τοῦ τυπικοῦ μέρους τοῦ γεύματος ποὺ σκοπὸν εἶχε νὰ ἐκδηλωθῇ ἡ εὐγνωμοσύνη πρὸς ἕνα ἀληθινὸν δημιουργὸν Ἕλληνα, εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κάμῃ καὶ μερικὰς διαπιστώσεις, αἱ ὁποῖαι καὶ ἀπὸ τὴν πεῖραν τῶν πραγμάτων ἀπορρέουν καὶ ἀπὸ τὰς αἰωνίους ἀληθείας ποὺ διέπουν τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν ζωὴν τῶν λαῶν.

Οἱ Ἕλληνες τῆς Μικρασίας, τοῦ Πόντου καὶ Θράκης ἀποτελοῦν ἀπαράβλητον δυναμικὸν στοιχεῖον, χαλυβδωθὲν εἰς τὸν καθημερινὸν ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον διεξῆγε ὄχι μόνον κατὰ τοῦ κυριάρχου, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν ποικίλων φύλων, τὰ ὁποῖα ὑπέβλεπον τὴν θέσιν του καὶ τὴν ἰσχύν του. Ὅπως ὅμως ὅλοι οἱ Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ λόγους καθαρῶς ἱστορικοὺς παρουσιάζουν κατὰ τόπους ἴδια χαρακτηριστικά, ἔχουν καὶ αὐτοὶ ἰδίας δυναμικότητας. Οἱ τῆς Δυτικῆς Μικρασίας εἶναι δεξιοτέχναι τοῦ πνεύματος, διὸ καὶ διαπρέπουν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν. Οἱ Θρᾷκες ἀποτελοῦν τοὺς καλυτέρους γεωργούς, διασώσαντες εἰς τὰ ἔθη των ἴχνη παναρχαίων ἀγροτικῶν ἑορτασμῶν καὶ οἱ Πόντιοι, οἱ σημερινοὶ καὶ αἰώνιοι Ἀκρῖται μας, ἀποτελοῦν τὴν στρατιωτικὴν ἀριστοκρατίαν τοῦ ὑποδούλου γένους. Ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα, μὲ τὰς μοναδικὰς ἱκανότητάς των καὶ τὸ κοινὸν γνώρισμα ὅλων τῶν Ἑλλήνων, τὴν εὐφυΐαν καὶ τὸν πατριωτισμόν, ἠδυνήθησαν καὶ μέσα ἀκόμη εἰς τὴν κομματικὴν ἀνεμοζάλην τῆς ἐλευθέρας Πατρίδος, νὰ ριζοβολήσουν καὶ ν' ἀποδώσουν εἰς τὸ μικρὸν χρονικὸν διάστημα καρποφόρον ἐργασίαν ν' ἀφομοιωθοῦν καὶ ν' ἀφομοιώσουν. Καὶ διὰ νὰ γίνῃ ἐκεῖνο, ποὺ διεκήρυξεν ὁ Ἀρχηγός, εἰς τὸ γεῦμα, εἰς τὸν σύντομον, ἀλλὰ ἱστορικὸν λόγον του, δηλαδὴ νὰ συντελεσθῇ τὸ θαῦμα τοῦτο τῆς ἀναλαμπαδεύσεως ἑνὸς κλάδου τοῦ ἐθνικοῦ δένδρου, νὰ διατρανωθῇ ἡ ἀνυπέρβλητος ζωτικότης καὶ ἀντοχὴ τῶν λαϊκῶν μαζῶν τόσον τῶν γηγενῶν ὅσον καὶ τῶν ἐπανελθόντων ἀδελφῶν καὶ νὰ διαδηλωθῇ ἡ μεγαλουργὸς ἀλληλεγγύη τοῦ Ἔθνους. Τί προμηνύει ὁ συγκερασμὸς αὐτὸς τόσων δυνάμεων εἰς ἕνα καθεστὼς τάξεως, ἀσφαλείας, ἰσχύος καὶ ἀντιλήψεως, μόνον ὅσοι δὲν ἔχουν ὀφθαλμοὺς δὲν βλέπουν καὶ μόνον ὅσοι δὲν ἔχουν ὦτα δὲν ἀκούουν. Ἐκεῖνοι, ὅμως ποὺ βλέπουν καὶ ἀκούουν μένουν ἔκθαμβοι καὶ ἀτενίζουν τὸ μέλλον μὲ μίαν ἐσώψυχον θλῖψιν, ὅτι δὲν θὰ ζοῦν μετὰ πενῆντα ἢ ἑκατὸν χρόνια, ν' ἀντικρύσουν τὸ θαῦμα τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς. Ὄχι μόνον διότι εἰς ὄγκον θὰ εἶναι μία Φυλὴ ἀπὸ τὰς πλέον ὑπολογισίμους, ἀλλὰ διότι ἡ συγχώνευσις αὕτη τόσων ἱκανοτήτων, ποὺ χαρακτηρίζουν τὸν σημερινὸν γηγενῆ Ἕλληνα καὶ τὸν ἐπανελθόντα ἀπὸ τὴν προαιωνίαν κοιτίδα, θὰ δώσῃ ἕνα νέον τύπον Ἕλληνος, οἷον ποτὲ ἄλλοτε ἴσως δὲν εἶδεν ἡ ἑλληνικὴ Ἱστορία. Ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὁμιλῶν εἰς τὸ ἴδιον γεῦμα, δὲν ἠθέλησε νὰ ρίψῃ τὸ φῶς τῆς ἐρευνητικῆς καὶ φωτεινῆς διανοίας του εἰς τὸ Μικρασιατικὸν δρᾶμα. Τὰ αἴτια, ὅμως, καὶ τὰ αἰτιατὰ ὅλοι τὰ γνωρίζομεν καὶ τὰ διαισθανόμεθα. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ χειρότερον κακὸν ὑπάρχει πάντοτε καὶ τὸ καλόν. Οὐδὲν κακὸν ἀμιγὲς καλοῦ.

Ἀπὸ τὴν τραγικὴν περιπέτειαν τοῦ 1922 ἀπέρρευσεν ἡ συγκέντρωσις τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς Φυλῆς καὶ ἡ ἀναχώνευσις τῶν κλάδων της. Εἰς τὸ φοβερὸν κακὸν πρέπει νὰ διΐδωμεν τὸ μοναδικὸν ἀγαθόν, τὸ ὁποῖον θὰ προκύψῃ καὶ ἤρχισε προκῦπτον. Συσπειρωμένοι εἰς τὸν αὐτὸν τόπον οἱ Πανέλληνες, διαθέτοντες ἀπὸ κοινοῦ τὰς δυνάμεις των θὰ ἐπιτελέσουν νέα θαύματα. Ὁ λαὸς τὸ διῃσθάνθη ἤδη καὶ ὁ τρόπος, ποὺ συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀφομοίωσιν ἀποδεικνύει ὅτι ἔχει πάντοτε τὴν ἱκανότητα νὰ εὑρίσκεται εἰς τὸν ὀρθὸν δρόμον, νὰ εἶναι νέος, ζωντανὸς καὶ πάλλων ὀργανισμός.

Καὶ τὸ Κράτος; Τὸ Κράτος, τοῦ ὁποίου τὴν ἡγεσίαν ἔχει ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς, ἔχει πλήρη συνείδησιν τῆς ὁλκῆς τῶν ἱστορικῶν στιγμῶν. Διὰ τοῦτο ἀνέλαβεν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν του τὴν Νεολαίαν, τὴν νεότητα τῶν γηγενῶν καὶ τῶν μετοίκων.

Ἀπὸ τὴν Νεολαίαν αὐτὴν θὰ προέλθῃ ἡ Ἑλληνικὴ αὔριον, ὁ νέος Ἑλληνισμός, ὑγιής, ρωμαλέος, θαρραλέος, ὡς αὐτὸς ποὺ διαμορφώνεται ὑπὸ τὴν στιβαρὰν χεῖρα καὶ τὴν φωτεινὴν ἀντίληψιν ἑνὸς σοφοῦ Ἀρχηγοῦ.

ΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΥΠΟΘΗΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

«Τὸ σημερινὸν Ἔθνος δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποτελῆται μόνον ἀπὸ ἀνθρώπους ἠλικιωμένους καὶ ἀπὸ ἄνδρας καὶ ἀπὸ γυναῖκας ποὺ παλαίουν τὸν βίον τῆς ζωῆς καὶ κουρασμένους. Ἔχει ἀνάγκην τὸ παρόν. Ἔχει ἀνάγκην αὐτὸ ποὺ εἴμεθα τώρα, ἔχει ἀνάγκην νὰ βλέπῃ τὸν ἥλιον τῆς ζωῆς, νὰ βλέπῃ τὴν φλόγα τῆς ζωῆς, ἡ ὁποία θὰ τοῦ θερμαίνῃ τὰ στήθη. Σεῖς εἶσθε αὐτὸς ὁ ἥλιος, σεῖς εἶσθε αὐτὴ ἡ φλόγα καὶ τώρα ἀκόμη ποὺ εἶσθε νέοι δὲν εἶσθε μόνον ὁδηγούμενοι ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς μεγαλυτέρους, εἶσθε οἱ θερμαίνοντες καὶ ἐνθουσιάζοντες ἡμᾶς καὶ ἐπομένως εἶσθε κατὰ ἕνα μεγάλο μέρος οἱ ὁδηγοῦντες ἡμᾶς».

◆

«Τὸ Ἔθνος μας ἔχει ἀνάγκην θερμότητος καὶ ἡλίου διὰ νὰ ζήσῃ. Αὐτὸ τὸ Ἔθνος, τὸ ὁποῖον πέρασε τόσες κακοτυχίες, ποὺ πέρασε ἀπὸ τόσες πικρίες καὶ ἀπογοητεύσεις. Γιὰ νὰ ζήσουν ἀκόμη καὶ αὐτὲς οἱ οἰκογένειες ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ θερμότητα καὶ ἀπὸ ἥλιον. Καὶ αὐτὴν τὴν θερμότητα καὶ αὐτὸν τὸν ἥλιον δὲν μπορεῖ νὰ τὸν δώσῃ κανεὶς ἄλλος παρὰ Σύ, νεολαία, καὶ ὡς ἄτομον καὶ ὡς σύνολον».

◆

Φέρτε τὴ χαρὰ καὶ τὴν ζωή, τὴν αἰσιοδοξία καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν μέσα εἰς τὰ σπίτια ὡς ἄτομα. Δὲν εἶναι μικρὸ πρᾶγμα αὐτό, μέσα εἰς τοὺς γονεῖς σας καὶ τοὺς μεγαλυτέρους ἀδελφούς σας νὰ φέρετε τὴ χαρὰ καὶ τὴν ἐλπίδα. Καὶ ὡς σύνολον ἂς περνᾶτε ἀπὸ τοὺς δρόμους τῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν χωριῶν της μὲ τὸ μέτωπον ὑψηλά, μὲ τὸ σῶμα εὐθυτενές, μὲ τὴ χαρὰ εἰς τὰ πρόσωπα καὶ μὲ στρατιωτικὸ ρυθμό, γιὰ νὰ δείχνετε εἰς τὸ Ἔθνος ποία εἶναι ἡ ἰσχύς του καὶ ἡ δύναμίς του. Καὶ θὰ δῆτε καὶ τοὺς μεγαλυτέρους ἀπὸ σᾶς νὰ ἐνθουσιασθοῦν μαζί σας. Θὰ δῆτε τοὺς διστακτικοὺς νὰ παρασυρθοῦν καὶ νὰ σᾶς ἀκολουθήσουν καὶ θὰ πάρετε σεῖς τὴν πρωτοπορίαν τοῦ Ἔθνους βαδίζοντες πρὸς τὰ ἐμπρός. Θὰ δώσετε τὴ φλόγα σας εἰς ὅλον τὸ Ἔθνος καὶ θὰ γεμίσετε τὴν ψυχὴν ὅλων τῶν Ἑλλήνων μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸν τὸν ἰδικόν σας».

Μεταξᾶς

Στὸ περιθώριον

ΑΙ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΙ

Ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰς πλέον ἀκραίας αὐτῆς γωνίας, ἀναγγέλλονται ἐνθουσιωδῶς αἱ προετοιμασίαι τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ ὁποία ἔχει ἴσην σημασίαν διὰ τὴν Ἑλλάδα οἵαν καὶ ἡ τῆς ἑορτῆς τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας. Διότι γνωρίζει πολὺ καλὰ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὅτι ἡ σημαία τοῦ Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν, ἐὰν ἐκάλεσε τότε τὸ Γένος διὰ τὴν ἀποτίναξιν τοῦ ξενικοῦ ζυγοῦ, ἡ τῆς 4ης Αὐγούστου ἐκάλεσε τοῦτον νὰ ἐπανεύρῃ τὸν δρόμον τῆς Ἐθνικῆς σταδιοδρομίας του, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἕνα κακὸν παρελθὸν ὄχι μόνον τὸν ἀπεμάκρυνεν ἀλλὰ καὶ τὸν ὡδήγει εἰς μίαν νέαν ὑποδούλωσιν χειροτέρου δυνάστου. Καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς γνωρίζει νὰ ἀπονέμῃ τὴν προσήκουσαν τιμὴν καὶ πρὸς τὰ γεγονότα καὶ πρὸς τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα συνετέλεσαν εἰς τὴν προάσπισιν καὶ σωτηρίαν τῆς Ἐθνικῆς του ὀντότητος, τῆς προόδου καὶ εὐημερίας του. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον καὶ ἐφέτος, ὅπως καὶ πάντοτε, θὰ ἑορτάσῃ μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ του τὴν 4ην Αὐγούστου, τὴν κατ' ἐξοχὴν Ἑλληνικὴν αὐτὴν ἡμέραν.

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ ΤΕΥΧΟΣ ΜΑΣ

Πολύχρωμον, μὲ πανηγυρικὴν ἐμφάνισιν καὶ ὕλην ἀνταξίαν τῆς μεγάλης ἡμέρας τῆς 4ης Αὐγούστου, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ἀφιερωμένον, ἑτοιμάζεται πυρετωδῶς μὲ συνεργασίαν κορυφαίων ἐπιστημόνων, λογίων καὶ καλλιτεχνῶν, τὸ τεῦχος τῆς 4ηςΑὐγούστου. Τὸ τεῦχος τοῦτο θὰ περιλάβῃ ὅ,τι ἐπετελέσθη μέχρι σήμερον ἀπὸ τὸ Νέον Κράτος τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὴν Νεότητα ἀπὸ τοῦ βρέφους μέχρι τοῦ ἐφήβου, εἰς ὅλα τὰ πεδία, τῆς ὑγείας, τῆς ἀνατροφῆς, τῆς ἀγωγῆς (ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς) καὶ παιδεύσεως.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΣ

1) Ἡ εἰκὼν τῆς α' σελίδος τοῦ ἐξωφύλλου μας παριστάνει μίαν γωνίαν τοῦ Περιπτέρου τῆς Ε.Ο.Ν. στὴν Ἔκθεσιν «Χαρὰ καὶ Ἐργασία» τοῦ Βουκουρεστίου.

2) Ἡ εἰκὼν τῆς τελευταίας σελίδος μας ἔχει ληφθῆ ἀπὸ τὰ ἐγκαίνια τοῦ «Κήπου τῆς Σκαπανίσσης».

ΚΡΗΤΗ ΚΑΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

Ἀθρόαι αἱ δηλώσεις μετανοίας τῶν παραπλανηθέντων εἰς τὴν κομμουνιστικὴν ἰδεολογίαν δημοσιεύονται καθ' ἑκάστην εἰς τὸν ἡμερήσιον Τύπον. Καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ ἄλλως. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι ἀνύποπτοι ἐνέπεσαν σὲ μιὰ κακὴ στιγμή, μέσα εἰς τὰ τέλματα τῆς Μαρξιστικῆς οὐτοπίας, λησμονήσαντες πρὸς στιγμὴν ὅτι ἡ γῆ αὐτή, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθησαν καὶ ἀνετράφησαν εἶναι «ἡ γῆ ἡ Ἑλληνὶς» τοῦ παλαιοῦ τραγουδιοῦ, ἡ κοιτὶς ὅλων τῶν εὐγενῶν ἰδεῶν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξεπορεύθησαν πολιτισμοὶ καὶ ὑψώθησαν ὡς φάροι φωτεινοί, τῶν ὁποίων τὸ φῶς κατηύγασε καὶ καταυγάζει ὅλον τὸν κόσμον, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ ἐπανεύρουν τὸν Ἑλληνικὸν ἑαυτόν των τὴν ἐποχὴν αὐτὴν μάλιστα, ποὺ ὕστερα ἀπὸ μακρὰν περιπέτειαν ἡ Χώρα, κάτω ἀπὸ τὴν ζείδωρον αὔραν τοῦ Νέου Κράτους, βαδίζει καὶ πάλιν ὡραία καὶ ὑπερήφανος στὴν συνέχειαν τῆς ἐνδόξου ἱστορίας της.

Ποία εἶναι ἡ γνώμη ὅλων τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν ἀσήμαντον μειοψηφίαν τῶν παραπλανηθέντων αὐτῶν ἀδελφῶν μας, μᾶς τὴν δίδει ἀνάγλυφα μία ἐπιστολὴ ἀκόμη, μαζὶ μὲ τὶς τόσες ἄλλες, ποὺ κάθε τόσο μᾶς ἔρχονται ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος γεμᾶτες ἀπὸ διαμαρτυρίες καὶ αὐστηρὲς ἐκφράσεις γιὰ τοὺς παραστρατημένους.

Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἔρχεται ἀπὸ τὴν Κρήτην τὴν φορὰν αὐτὴν — τὴν ἐθνικὴν αὐτὴν γωνίαν — γεμάτη ἀπὸ ἱερὸν μένος καὶ ἀγανάκτησιν ἐναντίον τῶν ἐλαχίστων τέκνων της, τὰ ὁποῖα ἀνύποπτα, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι, παρεσύρθησαν εἰς τὸν κομμουνισμόν.

Ἡ ἐπιστολὴ εἶναι γραμμένη ἀπὸ ἄνθρωπον τοῦ λαοῦ καὶ εἰς τὴν ἁπλότητά της ὑπάρχει ὅλος ὁ ἐθνικὸς παλμός, κύριον χαρακτηριστικὸν τῶν κατοίκων τῆς Μεγαλονήσου:

. . . .

«Νὰ γράψετε πὼς δὲν εἶναι γνήσια παιδιὰ τοῦ νησοῦ μας, ὅσοι ἐγροικηθήκανε [1] κομμουνιστές. Δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβει τὸ μυαλό μου πῶς στὸν τόπο μας αὐτό, ποὺ εἶναι σπαρμένος ἀπὸ μυαλὰ καὶ αἵματα, ποὺ αἰῶνες δὲν ἐγνώρισε ἡσυχία ἄλλη ἀπὸ τὴ φωνὴ τοῦ τουφεκιοῦ γιὰ τὴν Ἕνωση καὶ γιὰ τὴ Μεγάλη Πατρίδα μας, τὴ δοξασμένη, ἐμπόρεσαν καὶ ἂς εἶναι καὶ πέντε—δέκα καὶ μόνο κοπέλια, ν' ἀκολουθήξουνε τέθια στράτα καὶ νὰ ντροπιάζουνε ἕνα τόπο, ὁποὺ δὲν εἶναι ἄξιος γιὰ τέθιες ντροπές. Πῶς ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ τοὺς ἔκαμε νὰ στραβοπάρουνε οἱ ἄνθρῶποι αὐτοί, εἴντα μαγικὰ τῶσε κάμανε δὲ μπορῶ νὰ νοιώσω. Μὰ ἕνα πρᾶμμα πρέπει νὰ κατέχετε [2], πὼς ἃ δὲ ξαναγυαγύρουνε [3] στὰ πατροπαράδοτα τοῦ τόπου μας, ἁποὺ ζεῖ μόνο μὲ τὴν περηφάνεια τῆς Ἑλληνικῆς Δόξας ποὺ τὴν ἐδούλεψε ὅσο μποροῦσε στὰ περασμένα καὶ εἶναι ἕτοιμος σὲ κάθε στιγμὴ πάλι νὰ δώσει ὅ,τι μπορεῖ ἄνθρωπος, ψυχὴ καὶ ζωή, γιὰ τὸ Μεγαλεῖο της ..αἴ! σᾶς τὸ λέω νὰ τὸ κατέχετε ὅλοι, πὼς οἱ ἄνθρῶποι αὐτοὶ θὰ ξοφληθοῦνε ἀμοναχοί τους, γιατὶ δὲν μποροῦνε νὰ ζήσουνε στὴν Κρήτη καὶ νὰ λέγουνται Κρητικοί........»

Καὶ ἡ ἐπιστολὴ συνεχίζεται γεμάτη μένος ἐναντίον τῆς ἰδεολογίας ἐκείνης, ποὺ σφαλίζει μέσα της τὴν φθορά, ποὺ κλείνει μέσα της τὰ σκύβαλα τῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργείας.

---

1 Ἀκούστηκαν, 2 νὰ ξέρετε, 3 γυρίσουν.

Ἀπὸ τὴν συγκέντρωσιν τῆς Νέας Φάλαγγος Ε. Ο. Ν. Μαλτσινιώτη.

Η ΗΠΕΙΡΟΣ

Ἡ Θεσσαλία καὶ ἡ Μακεδονία πανηγυρίζουν μὲ τὴν ἐπικειμένην τακτικὴν συγκοινωνιακήν των σύνδεσιν μὲ τὴν Ἤπειρον. Ἤδη ἔγιναν αἱ πρῶται ἐκδρομαὶ ἀπὸ Κοζάνης μέσῳ Γρεβενῶν εἰς Μέτσοβον καὶ Ἰωάννινα καὶ ἀπὸ Λαρίσης μέσῳ Καλαμπάκας — Μετσόβου. Διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν πλουσίαν, μακρὰν καὶ γεμάτην ἀπὸ φωτεινὰ κατορθώματα ἱστορίαν τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἠπείρου ὑπετάγησαν εἰς τὴν τεχνικὴν τοῦ ἀνθρώπου αἱ ὑψηλαὶ κορυφαὶ τῶν βουνῶν ποὺ ἐχώριζον ὡς τεῖχος τὰς δύο βορείους ἑλληνικὰς ἐπαρχίας. Ὁ νέος δρόμος, ὁ ὁποῖος διανοίγει μίαν ἀπὸ τὰς γραφικωτέρας περιοχὰς τῆς Ἑλλάδος, φθάνει εἰς ὑψόμετρα ἀνώτερα τῶν 1800 μέτρων. Κατ᾿ αὐτὰς ἐπισπεύδεται ἡ στρῶσις καὶ ἀπασχολοῦνται χιλιάδες ἀνθρώπων διὰ τὸ ἔργον αὐτό, διότι ὁ νέος δρόμος θὰ δοθῇ εἰς κοινὴν χρῆσιν ἐντὸς τοῦ θέρους. Ἔτσι, ἐνῷ χθὲς ἀκόμη ἡ μὲν βορειοανατολικὴ Ἑλλὰς διὰ νὰ ἐπικοινωνῇ μὲ τὴν Ἤπειρον ἔπρεπε νὰ ταξιδεύῃ ἀπὸ Φλωρίνης μέσῳ Κορυτσᾶς καὶ Ἀργυροκάστρου, δηλαδὴ μέσῳ ἑνὸς ἄλλου Κράτους, τῆς Ἀλβανίας, ἡ δὲ κάτω Ἑλλὰς νὰ διαπλεύσῃ τὸν Κορινθιακὸν καὶ νὰ παραπλεύσῃ τὸ Ἰόνιον μέχρι Πρεβέζης, ἐντὸς ὀλίγου τὸ ταξίδι μεταξὺ Θεσσαλονίκης — Ἰωαννίνων καὶ Λαρίσης — Ἰωαννίνων θὰ εἶναι ὑπόθεσις ὀλίγων ὡρῶν. Ἂν δὲ σημειώσωμεν καὶ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς μεγάλης ἐπὶ τοῦ Μόρνου ἐν Ναυπακτίᾳ γεφύρας, τρεῖς αὐτοκινητόδρομοι, ὁ εἷς μὲ ἀφετηρίαν τὴν Ναύπακτον, ὁ ἄλλος τὴν Λάρισαν, ὁ τρίτος τὴν Θεσσαλονίκην, θὰ ἑνώνουν τὴν Ἤπειρον μὲ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα.

Δὲν νομίζομεν ὅτι χρειάζονται πολλὰ λόγια γιὰ νὰ ἐξηγηθῇ ἡ πολύπλευρος σημασία αὐτοῦ τοῦ γεγονότος. Τὸ ὅτι ἀνοίγομε διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς ἀνακτήσεώς της τὴν Ἤπειρον, τὴν χώραν τῶν νεοελληνικῶν θρύλων, εἰς τοὺς ταξιδευτὰς τῶν ἄλλων ἑλληνικῶν περιοχῶν, δὲν εἶναι, βεβαίως, τίποτε ἀσήμαντον. Ἀλλὰ ἀκόμη σημαντικώτερον εἶναι τὸ ὅτι μαζὶ μὲ τὸ ὑλικὸν ἀδιάβατον τεῖχος τῶν ὀρέων ποὺ ἐχώριζον τὴν Ἤπειρον ἀπὸ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα καταλύεται ἕνα ἄλλο περισσότερον ἐπικίνδυνον, τὸ ψυχικὸν τεῖχος, αὐτὸ ποὺ ἦτο φυσικὸν νὰ γεννᾷ εἰς τὴν ψυχὴν τῶν Ἠπειρωτῶν τὸ αἴσθημα τῆς ἀπομονώσεως καὶ τῆς ἐγκαταλείψεως καὶ τὴν πικρίαν ἐκ τοῦ αἰσθήματος αὐτοῦ, τὴν πικρίαν τῆς ἀδικίας. Ἔπειτα, μὲ τοὺς νέους δρόμους, ἀνοίγομεν τὴν Ἤπειρον, ὡς γῆν, ὡς τοπίον γεωργικὸν καὶ κτηνοτροφικόν, διὰ τὴν ἀγορὰν τῆς ἄλλης Ἑλλάδος καὶ τοῦτο σημαίνει ὅτι τὴν ἀνοίγομεν εἰς τὴν ἐντατικὴν ἐργασίαν, τὴν ἐντατικὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ ἀπόδοσιν τῶν φυσικῶν της πόρων χάριν τῶν Ἠπειρωτῶν πρῶτον, καὶ χάριν ὅλης τῆς Ἑλλάδος ἔπειτα. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται ἐδῶ ν᾿ ἀναπτύξωμεν ὅλας τὰς ἀπόψεις ποὺ διανοίγει ἡ ἀποκατάστασις τῶν συγκοινωνιῶν μὲ τὴν Ἤπειρον, τὴν ὁποίαν δικαίως πανηγυρίζουν ὅλαι αἱ ἑλληνικαὶ περιοχαὶ μὲ τὸν ἴδιον ἐνθουσιασμόν, μὲ τὸν ὁποῖον ἐπανηγύριζαν πρὸ 26 ἐτῶν τὴν στρατιωτικήν της κατάληψιν. Τὸ ὅτι μόλις μετὰ ἕνα τέταρτον αἰῶνος συμπληροῦμε τὸ ἔργον τῶν πρώτων μηνῶν τοῦ 1913 ὀφείλεται βέβαια ἐν μέρει καὶ εἰς τὴν πληθὺν τῶν ἀντιξόων συμβάντων τοῦ Ἔθνους, βαρύνει ὅμως ἐξ ὁλοκλήρου τὸ παλαιὸν Κράτος, τὸ Κράτος τῶν ἀφθόνων καὶ κενῶν λόγων, τὸ Κράτος ποὺ δὲν ἐγνώρισε ποτὲ νὰ ἐκτιμᾷ καὶ νὰ προτιμᾷ μεταξὺ δύο ἢ περισσοτέρων μελημάτων ποὺ τοῦ ἐτίθεντο τὸ σημαντικώτερον. Γνωρίζομεν ὅτι θὰ ὑπάρξουν τινές, οἱ ὁποῖοι θὰ προφασισθοῦν τοὺς οἰκονομικοὺς λόγους διὰ νὰ δικαιολογήσουν τὸ γεγονὸς ὅτι 23 χρόνια ὁ κοινοβουλευτισμὸς δὲν ᾐσθάνθη ἐντροπὴν διότι τὰ Ἰωάννινα δὲν εἶχον ἕνα δρόμον νὰ ἐπικοινωνήσουν μὲ τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα. Τὸ ἐπιχείρημά των δὲν ἔχει καμμίαν ἀξίαν. Μόνον κατὰ τὸ διάστημα τῆς τετραετίας μεταξὺ 1928—32 εἶχαν διατεθῆ δύο δισεκατομμύρια δραχμῶν δι᾿ ἔργα ὁδοποιΐας. Ἕνα ἐλάχιστον μέρος ἀπὸ αὐτὰ τὰ χρήματα θὰ ἔφθανε διὰ νὰ ἑνωθῇ ἡ Ἤπειρος μὲ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα. Ἂν δὲν διετέθη τὸ ὀλίγον ἐκεῖνο χρῆμα καὶ ἡ Ἤπειρος ἔμενεν ἀπομονωμένη ὡς σήμερα, τὸ ὀφείλει εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην κανεὶς δὲν ἔβλεπε τὴν Ἑλλάδα ὡς σύνολον καὶ τὰ προβλήματά της ἀπὸ τῆς καθολικῆς των προοπτικῆς, ἀλλ᾿ ὁ καθεὶς ἐδούλευεν εἰς μικρὰς καὶ ταπεινὰς καὶ εὐτελεῖς ἐπιδιώξεις.

Στό περιθώριον

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ Ε. Ο. Ν. ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΝΕΩΝ

Ὅπως ἀλλαχοῦ γράφομεν, εἰς τὸ Καλυκοποιεῖον Μαλτσινιώτη τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἔλαβε χώραν συγκέντρωσις τῶν εἰς αὐτὸ ἐργαζομένων νέων, κατόπιν τῆς ζωηρῶς ἐκφρασθείσης ἐπιθυμίας των νὰ εἰσέλθουν εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε. Ο. Ν.

Ἡ σχηματισθεῖσα νέα αὐτὴ Φάλαγξ τῆς Ὀργανώσεως, ἀποτελουμένη ἀπὸ νέους προερχομένους ἐκ τοῦ πλαισίου τῆς ἐργασίας, προστίθεται εἰς τὴν μεγάλην στρατιὰν τῆς Ε. Ο. Ν., εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὁποίας οἱ νέοι ὅλων τῶν τάξεων καὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος εὑρίσκουν ὅλην τὴν θερμότητα τῆς ἀδελφικῆς ἐγκαρδιότητος, μὰ καὶ ὅλα τὰ μέσα τῆς ἀναδείξεώς των εἰς ἀξίους συναγωνιστὰς καὶ συνειδητοὺς φορεῖς τῶν ὡραίων ἰδεῶν τὰς ὁποίας τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου ἔταξε διὰ τὴν Ἐθνικὴν Ὀργάνωσιν Νεολαίας.

ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ὑπῆρξε μιὰ ἐποχὴ εἰς τὸν τόπον αὐτόν, ὁπότε ἡ ἀπόλαυσις καὶ τῶν στοιχειωδεστέρων ἀγαθῶν τοῦ κόσμου τούτου ἦτο ἀποκλειστικὸν προνόμιον ὡρισμένων κοινωνικῶν τάξεων καὶ οὐχὶ ὅλων τῶν τέκνων τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἔπρεπε νὰ ἔλθῃ ἡ 4η Αὐγούστου, ἡ ὁποία μοιράζει ἐξ ἴσου τὰ ἀγαθὰ εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας καὶ ἡ ὁποία ὕψωσε τὰς θεωρουμένας ὡς παρίας λαϊκὰς τάξεις εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον τὸ κοινωνικὸν καὶ ἀξιολογικὸν μὲ ὅλας τὰς λοιπάς, γιὰ νὰ μπορέσουν τὰ παιδιά των νὰ χαροῦν καὶ αὐτὰ τὰ στοιχειώδη ἀγαθὰ τοῦ καθαροῦ ἀέρος, τῆς ἐξοχῆς, τοῦ δάσους, τῆς θαλάσσης, ποὺ ἄλλοτε ἀπετέλουν προνόμια δι᾿ ὡρισμένους. Ἔτσι μαζὶ μὲ τὰς ἄλλας μερίμνας του τὸ Νέον Κράτος ἀνοίγει διάπλατα τὶς πόρτες τῆς ἐξοχῆς καὶ ὅπως ἀνεκοινώθη 1.800 παιδιὰ θὰ φιλοξενηθοῦν ἐφέτος εἰς τὰς ἐξοχὰς τῆς Πεντέλης. Καὶ τὰ παιδιὰ αὐτὰ θὰ εἶναι παιδιὰ τῶν λαϊκῶν τάξεων, διὰ τὰ ὁποῖα τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου μεριμνᾷ ἐξ ἴσου ὡς καὶ διὰ τὰ λοιπὰ καὶ εἰς ἐπίμετρον τοὺς παρέχει τὰ μέσα νὰ ζήσουν κοντὰ στὰ παιδιὰ τῶν ἄλλων τάξεων εἰς τὴν ἐξοχήν.

Η Ε. Ο. Ν. ΕΙΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΝ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΙΝ «ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑ» ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ

Η ὡραία ἔμπνευσις τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Ε. Ο. Ν. νὰ ἀντιπροσωπευθῇ δι' εἰδικοῦ περιπτέρου εἰς τὴν ἐφετεινὴν ἔκθεσιν «Χαρὰ καὶ Ἐργασία», τὴν ὀργανωθεῖσαν εἰς τὴν ρουμανικὴν πρωτεύουσαν, δὲν ὑπῆρξεν ἁπλῶς ἡ πρώτη ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἐπίδειξις τῶν ἐξόχων προσπαθειῶν τὰς ὁποίας τὸ Νέον Κράτος καταβάλλει ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῆς ἀγωγῆς τῆς Νεολαίας, ἀλλ' ἔσχε καὶ βαθύτερον ἀντίκτυπον ὄχι μόνον εἰς τὴν ἐκεῖσε παροικίαν μας, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλας τὰς πολυπληθεῖς ἀνθούσας καὶ πάντοτε προσηλωμένας εἰς τὴν μητέρα Πατρίδα ἑλληνικὰς παροικίας τῆς Ρουμανίας.

Ἡ ὡραία ἀναπαράστασις τῆς ζωντανῆς εἰκόνος τῆς ἐντάξεως τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος εἰς Φάλαγγας πλήρεις φρονηματισμοῦ, πρὸς τὰ ἀνώτερα ἐθνικὰ ἰδεώδη, τῆς μεθοδικῆς καὶ στοργικῆς κατευθύνσεως αὐτῆς πρὸς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, ἀγῶνα προσηρμοσμένον πρὸς τὰς ὑγιεῖς ἀρχὰς τοῦ Νέου Κράτους, ἔσχε βαθεῖαν ἀπήχησιν εἰς τὰς καρδίας τῶν Ἑλλήνων τῆς Ρουμανίας. Καὶ δὲν εἶναι διόλου ὑπερβολὴ ἐὰν εἴπωμεν ὅτι προεκάλεσεν ἕνα πραγματικὸν κῦμα ἐνθουσιασμοῦ καὶ πατριωτικῶν ἐκδηλώσεων ἐκτάκτως συγκινητικῶν.

Εἰς τὴν σπανίαν ἐπιτυχίαν τοῦ Περιπτέρου τῆς Ε.Ο.Ν. μέγας συντελεστὴς ὑπῆρξεν ἡ ὀλίγας ἡμέρας προηγηθεῖσα ἐπίσκεψις εἰς Βουκουρέστιον τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου Παύλου καὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Νεολαίας κ. Ἀλεξ. Κανελλοπούλου, τῶν ὁποίων ἡ ἄφιξις ὑπῆρξε τὸ πρῶτον ἔνσυσμα τῶν πατριωτικῶν ἐκδηλώσεων τῶν Ἑλλήνων τοῦ Βουκουρεστίου.

Ὁ κ. Κανελλόπουλος, παρισταμένου καὶ τοῦ Γεν. Προξένου κ. Κουντουριώτου καὶ τοῦ προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας κ. Ρώμα, ὡμίλησεν ἐπὶ ὥραν ἐν τῷ σχολείῳ τῆς Κοινότητος εἰς συγκέντρωσιν τῶν παιδιῶν τῆς παροικίας, γενόμενος ἀντικείμενον ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου του.

Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Ρουμανίας ὁλόκληρος ἐδοκίμασεν ἕνα αἴσθημα ἀνωτέρας πατριωτικῆς ἐξάρσεως καὶ ἐγνώρισε τὸ ἔργον τοῦ Νέου Κράτους ἀπὸ μιᾶς τόσον ὡραίας καὶ αἰσθηματικῆς πλευρᾶς ὡς εἶναι ἡ Ὀργάνωσις τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας.

Εἰς τοῦτο ἀσφαλῶς συνετέλεσε καὶ ἡ καθ' ὅλα ἀρτία καὶ καλλιτεχνικὴ ἐμφάνισις τοῦ Περιπτέρου τῆς Ε. Ο. Ν., πρᾶγμα τὸ ὁποῖον, ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω, ἐφείλκυσεν ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν καὶ αὐτῆς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Καρόλου τῆς Ρουμανίας, ὅστις παρέμεινεν ἐντὸς αὐτοῦ ἐπὶ ἓν περίπου τέταρτον τῆς ὥρας ζητῶν διαφόρους πληροφορίας ἀπὸ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ διευθυντὴν τῆς διεθνοῦς Ἐπικοινωνίας αὐτῆς διοικητὴν κ. Ἰωάννην Καψάλην.

Τὸ Περίπτερον τῆς Ε. Ο. Ν., τοῦ ὁποίου τὴν ἐγκατάστασιν ἐπέβλεψεν ὁ ἀνωτέρω διευθυντὴς τῆς Ὀργανώσεως μὲ καλλιτεχνικὸν σύμβουλον καὶ συνεργάτην τὸν ζωγράφον κ. Θάνον Μακρῆν, ἐντὸς τοῦ χώρου τῆς Ἐκθέσεως «Χαρὰ καὶ Ἐργασία» εἰς τὸ μαγευτικὸν προάστειον «Λούνα Μπουκαρέστ», εἶχε διαιρεθῆ εἰς τέσσαρα κύρια Τμήματα.

Εἰς τὸ πρῶτον ἀνεπαρίστατο ἡ προσπάθεια τῆς Ε. Ο. Ν. διὰ τὴν Ψυχαγωγίαν τῶν μελῶν της, εἰς τὸ δεύτερον ἡ τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς, εἰς τὸ τρίτον ἡ τῆς Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως αὐτῶν καὶ εἰς τὸ τελευταῖον ἡ ἀπασχόλησίς των εἰς κοινωφελεῖς σκοπούς. Ἡ ἀπεικόνισις ἦτο λίαν ἐπιτυχὴς διὰ καλλιτεχνικῶν παραστάσεων καὶ εἰκόνων, αἵτινες ἄριστα ἐξεπλήρουν τὸν σκοπόν των.

Δύο μεγάλοι συμβολικοὶ πίνακες, ὁ εἷς παριστῶν τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Κυβερνήσεως κρατοῦντα στοργικὰ ἀπὸ τῆς χειρὸς μικρὸν Σκαπανέα καὶ ὁ ἕτερος τὴν διοικητικὴν διάρθρωσιν τῆς Ὀργανώσεως, προσέδιδον συγκινητικὴν μεγαλοπρέπειαν εἰς τὴν ὅλην ἐμφάνισιν τῆς αἰθούσης.

Ἐξετέθησαν ἐπίσης πλαστικὲς μακέττες ἀναπαριστῶσαι τὸ πρότυπον Στρατόπεδον «ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ», τὸ Γυμναστήριον τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ τὸν πρότυπον Ὑποτομέα Ἀθηνῶν. Εἰς εἰδικὴν προθήκην ἐξετέθη ἡ ἐκδοτικὴ ἐργασία τῆς Ε. Ο. Ν., τὰ διπλώματα, μετάλλια κ.λ.π. Τὴν ὅλην αἴθουσαν ἐπλαισίουν ἐπιβλητικῶς 40 σημαῖαι διαφόρων Σχηματισμῶν, κομισθεῖσαι ἐξ Ἀθηνῶν.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐγκαινίων τῆς Ἐκθέ-

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας Κάρολος, αἱ Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. Διάδοχος Παῦλος τῆς Ἑλλάδος, Μιχαὴλ τῆς Ρουμανίας καὶ ὁ Κ. Ε. Ν. κ. Α. Κανελλόπουλος κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἐκθέσεως «Χαρὰ καὶ Ἐργασία».

σεως τμῆμα 100 Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν τῆς ἑλληνικῆς παροικίας τοῦ Βουκουρεστίου εἶχε παραταχθῆ εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Περιπτέρου καὶ ἀπέδωσε τιμάς.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Κάρολος μετὰ τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου Παύλου κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν των εἰς τὴν Ἔκθεσιν «Χαρὰ καὶ Ἐργασία».

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Κάρολος προσῆλθε συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ρουμάνου ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας καὶ τῶν ὑπασπιστῶν του, ἐγένετο δὲ δεκτὸς εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Περιπτέρου ὑπὸ τοῦ Ἕλληνος Ἐπιτετραμμένου, τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Καψάλη, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὁ Βασιλεὺς ἐζήτησε μετ' ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος πληροφορίας περὶ τῆς δράσεως τῆς Ὀργανώσεως καὶ περιειργάσθη μετ' ἰδιαζούσης προσοχῆς τὰ ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐκθέματα, ἀποχωρῶν δὲ ἐξέφρασεν εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ε. Ο. Ν. τὴν βαθεῖαν ἐκτίμησίν Του διὰ τὴν προσπάθειαν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς διαπλάσεως τῆς Νεολαίας.

Τὸ περίπτερον τῆς Ε. Ο. Ν. ἐπεσκέφθη ἐπίσης ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ρουμανικῆς Νεολαίας «Στράζα-Τσέρι» κ. Θεόφ. Σιντόροβιτς μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του καὶ ἄλλων ἀνωτέρων βαθμούχων τῆς Ὀργανώσεως ταύτης, ἐξεφράσθη δὲ καὶ αὐτὸς κολακευτικώτατα διὰ τὸ ἔργον τῆς Ἑλληνικῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας.

Εἰς τὸν Ἄνακτα, ὅπως καὶ εἰς τὸν κ. Σιντόροβιτς, ἐπεδόθησαν ἀναμνηστικὰ δῶρα παριστῶντα καλλιτεχνικὰ ἐμβλήματα τῆς Ε. Ο. Ν.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς Ἐκθέσεως ἐγένετο δεξίωσις ἐν τῷ Περιπτέρῳ τῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας, ἐν μέσῳ ἀτμοσφαίρας πλήρους πατριωτικῆς ἐξάρσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ, καθ' ἣν προσεφέρθησαν καὶ ἀναψυκτικά.

Τὸ Περίπτερον τῆς Ε. Ο. Ν. εἶχεν ἐξαιρετικὴν συρροὴν ἐπισκεπτῶν. Εἰς 15 χιλιάδας ἡμερησίως κατὰ τὰς καθημερινὰς ὑπολογίζονται οἱ ἐπισκέπται του, ἐνῷ τὰς Κυριακὰς ἔφθανον τὰς 40—45 χιλιάδας.

***

Ἡ ἐπίσημος ἐπαφὴ τῶν Νεολαιῶν τῶν δύο φίλων καὶ συμμάχων Ἐθνῶν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ἐκθέσεως «Χαρὰ καὶ Ἐργασία» ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὰς πλέον ἐγκαρδίους ἐκδηλώσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Ρουμανικοῦ τύπου καὶ ἀμφοτέρων τῶν φίλων λαῶν, οἵτινες διεῖδον τὴν ἀπαρχὴν τῆς στενωτέρας συνεργασίας καὶ τὴν ἐπέκτασίν της εἰς ὅλα τὰ πεδία τῆς πνευματικῆς προόδου καὶ εὐγενοῦς ἁμίλλης ἅτινα καλλιεργοῦν τὰς σταθερὰς φιλίας καὶ τοὺς πλέον ἐγκαρδίους δεσμούς. Εἰς ὅλας τὰς ὑποδοχὰς καὶ τὰ δοθέντα γεύματα διέβλεπε κανεὶς ὅλην τὴν χαρὰν καὶ τὰ εἰλικρινῆ αἰσθήματα μὲ τὰ ὁποῖα ὁ Ρουμανικὸς λαὸς ὁλόκληρος ἀφθόνως περιέβαλε τὴν ἀποστολήν μας.

Καὶ τὴν σταθερὰν ταύτην ἀπόφασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Ρουμανικοῦ λαοῦ περὶ τῆς στενωτέρας συνδέσεώς των ἀποδεικνύουν αἱ συνεχιζόμεναι ἀλληλεπισκέψεις τμημάτων καὶ Ὀργανώσεων μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ μεγάλη ἀποστολὴ τῶν ἡμερῶν αὐτῶν ὑπὸ τῆς «Ἐργατικῆς Ἑστίας» ἑκατοντάδων Ἑλλήνων ἐργατῶν, οἵτινες ἀνεχώρησαν ἤδη διὰ νὰ μεταφέρουν τὸν ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν τῶν ἐργαζομένων Ἑλλήνων πρὸς τοὺς Ρουμάνους συναδέλφους των.

Εἰς τὰς ἐγχρώμους ἐσωτερικὰς σελίδας τοῦ παρόντος τεύχους βλέπε πλῆρες φωτογραφικὸν ρεπορτὰζ ἀπὸ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας εἰς τὴν Ἔκθεσιν «Χαρὰ καὶ Ἐργασία» τοῦ Βουκουρεστίου.

Ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας τῆς Ἑλλάδος πρωτοπόρος εἰς ὅλας τὰς εὐγενεῖς καὶ Ἐθνικὰς ἐξορμήσεις διὰ τῆς ἐπισκέψεώς της ταύτης χαράσσει ἱστορικὸν σταθμὸν διὰ τὴν ἐξέλιξιν ἔτι ἐγκαρδιωτέρων τῶν ὑφισταμένων σήμερον ἀγαθῶν σχέσεων τῶν χωρῶν Ἑλλάδος καὶ Ρουμανίας. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν περίπτερον τὸ ὁποῖον ὠργάνωσεν ἡ Ἑλληνικὴ Ε.Ο.Ν., ἐπαρουσίασεν ὅλο τὸ ἐπιτελεσθὲν ὑπ' αὐτῆς Ἔργον ἐντὸς βραχέος διαστήματος τῆς δράσεώς της, μικρὰν ἔνδειξιν τοῦ συντελουμένου σήμερον ἐν Ἑλλάδι Μεγάλου Ἔργου ὑπὸ τὴν πνοὴν τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου, τὸ ὁποῖον ἀπεργάζεται τὰ ἰσχυρὰ τείχη διὰ τὴν ἀπόκρουσιν τῶν ἐχθρῶν καὶ τοὺς φιλικοὺς προμαχῶνας διὰ τὴν βοήθειαν τῶν φίλων καὶ συμμάχων του.

Τμῆμα Ε. Ο. Ν. Βουκουρεστίου φωτογραφούμενον ἔξωθι τοῦ Ἑλληνικοῦ Περιπτέρου.

Ἀπὸ τὴ Βυζαντινὴ Ἐποποιΐα

ΜΕ ΤΟ ΝΙΚΗΦΟΡΟ ΦΩΚΑ

ὑπὸ : Μ. ΑΝ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Μὰ εἶναι βέβαιο;

—Ἦρθε ἀποσταλμένος ἀπὸ τὴ Βασιλεύουσα.

— Ἀκοῦστε λοιπὸν καὶ κάτι ἄλλο ποὺ μπορεῖ νἆναι καὶ σπουδαιότερο. Ἑτοιμάζεται μεγάλη ἐκστρατεία... Τὸ ξέρει πιὰ ὅλος ὁ κόσμος... Ἴσως στὴν Κρήτη... Ἴσως στὴν Κιλικία...

Ὁ Γρηγόρης τοὺς διηγήθηκε τὰ καθέκαστα καὶ ὅσα ἄλλα ἄκουσε ἀπὸ τὶς γυναῖκες στὸ σπίτι τῆς κυρὰ Σταύραινας.... Συζητοῦσαν ὅλο τ' ἀπόγευμα...

—Εἶμαι δεκάξη χρονῶν, εἶπε ὁ Μιχαήλ, ὁ δομέστικος τῆς Ἀνατολῆς μπορεῖ νὰ μὲ πάρη στὴν ἀκολουθία του... Γιὰ σκεφθῆτε!

— Καὶ γιατὶ ὄχι ἐμένα; ρώτησε ὁ Δημήτρης... Ἐπειδὴ εἶμαι μονάχα δεκαπέντε;

—Κι' ἐγώ, πρόσθεσε ὁ Γρηγόρης... Ἂν μάλιστα ἡ ἐκστρατεία εἶναι γιὰ τὴν Κιλικία, θαρρῶ πὼς ἔχω ἕνα λόγο παραπάνω....

— Ὅλοι λοιπόν... μαζὶ μὲ τὸ Νικηφόρο Φωκᾶ... στὴν Κρήτη ἢ στὴν Κιλικία ἢ στὴν ἄκρη τοῦ κόσμου... τόσο τὸ καλύτερο... Τὰ πέταλα τῶν ἀλογῶ μας θὰ σπιθίζουν στὶς κλεισοῦρες... νὰ μοῦ τὸ θυμᾶστε... ἔχω κάποιο προαίσθημα, εἶπε ὁ Μιχαήλ...

—Ὁ πατέρας μου, πρόσθεσε ὁ Γρηγόρης, ἦταν δεκατεσσάρων χρονῶν μονάχα ὅταν φόρεσε τ' ἅρματα...

—Πῶς τὸ ξέρεις; ρώτησε μὲ θαυμασμὸ ὁ Δημήτρης.

—Μοῦ τὸ εἶπε ὁ Ἀθανάσιος... Καὶ μὴ σᾶς φαίνεται παράξενο. Τὰ τραγούδια τῆς πατρίδας μου λένε γιὰ πολεμιστὲς ποὺ μόλις εἶχαν κλείσει τὰ δώδεκα...

— Τ' ἀκριτόπουλα φαίνεται βγαίνουν ὡπλισμένα ἀπὸ τὴν κοιλιὰ τῆς μάνας τους!..

— Γιατί τὸ λὲς αὐτὸ Μιχαήλ; Μήπως ὁ Γρηγόρης ἦταν μεγαλύτερος ὅταν χτυπήθηκε μὲ τοὺς Σαρακηνούς;

— Ἐγώ; Μὰ δὲν ἤξερα οὔτε πῶς πιάνουν τὸ δοξάρι...

—Τί σημαίνει, ἀφοῦ εἶχες τὸ κουράγιο... Αὐτὸ εἶναι τὸ πᾶν... Ἄλλος θἄτρεχε νὰ κρυφτῆ μὲ τοὺς καλόγερους.

— Ἐσεῖς λόγου χάρη, θὰ κρυβόσαστε;

— Ἐγὼ ὄχι, εἶπε ὁ Μιχαήλ.

— Οὔτε ἐγώ, εἶπε ὁ Δημήτρης.

—Βλέπετε λοιπόν; Καὶ οἱ τρεῖς ἔχουμε ὅ,τι χρειάζεται γιὰ νὰ μᾶς πάρη μαζί του ὁ Νικηφόρος....

—Κι' ἕνα μονάχα μᾶς λείπει, παρατήρησε ὁ Μιχαήλ.

— Τί; τί; ρώτησαν οἱ ἄλλοι μὲ περιέργεια...

—Βρητὲ το ἔξυπνοί μου!... Θὰ σᾶς βοηθήσω..."Αν τὄχαμε δὲ θὰ μᾶς χρειαζόταν καθόλου τὴν ὥρα τῆς μάχης, κι' ὅμως δίχως του, εἶναι βέβαιο, γιὰ τώρα τοὐλάχιστον, δὲ θὰ δοῦμε πρόσωπο Σαρακηνοῦ...

—Αὐτὸ μονάχα; ρώτησε ὁ Δημήτρης γελῶντας.

—Ἐμπρὸς λοιπόν...

— Ἁπλούστατα πρέπει νὰ γνωρίζουμε τὸ Νικηφόρο Φωκᾶ...

—Ναί, μὲ τὴ διαφορὰ πὼς δὲν εἶναι ἁπλούστατο, καθὼς εἶπες... Ἂν ἤμουνα εἰδωλολάτρης θὰ πρόσφερνα θυσία στὴν Τύχη... εἶπε ὁ Μιχαήλ.

— Γιὰ ποιὸ λόγο τόση φασαρία μιὰ καὶ μποροῦμε νὰ τὰ καταφέρουμε μόνοι μας... παρατήρησε ὁ Γρηγόρης.

— Εἶμαι περίεργος ν' ἀκούσω τί προτείνεις...

—Αὐτὴ τὴ στιγμὴ τίποτα... Μ' ἀφοῦ τόσα ἐπίσημα πρόσωπα πρόκειται νάρθοῦν καὶ μάλιστα γρήγορα... γιατὶ νὰ μὴν ἐλπίσουμε πὼς μπορεῖ...

—Νάρθη κι' ὁ δομέστικος;

—...ἢ κάποιος ἄλλος ποὺ θὰ μᾶς βοηθήση... Παιδιά, πρόσθεσε ὁ Γρηγόρης μὲ ἐπίσημο τόνο, τώρα θὰ νοιώσουμε τί ἀξίζουμε... Δὲν ἔχω κανένα σχέδιο' ἐξ ἄλλου τὸ πῶς θὰ ἐνεργήσουμε θὰ μᾶς τὸ δείξουνε ὁλοφάνερα οἱ περιστάσεις ἂν εἴμαστε ἔξυπνοι... Χρειάζεται μονάχα νὰ μαθαίνουμε τὸ κάθε τι καὶ νὰ εἴμαστε ἕτοιμοι... Οἱ πληροφορίες ποὺ ἔχουμε δὲν εἶναι ἀρκετές. Μποροῦμε νάχουμε περισσότερες καὶ πῶς;

Ἡ Χρυσοβέργαινα εἶχε ἀδυναμία στὸ μοναχογυιό της.

— Ὄχι βέβαια ἀπὸ τὸν πατέρα... παρατήρησε ὁ Δημήτρης...

— Γιατί;

—Θὰ μᾶς πῆ μονάχα κεῖνο ποὺ νομίζει πὼς πρέπει νὰ ξέρουμε.

—Τότε λοιπὸν ἂς περιμένουμε...

— Ἕνα πρᾶμα ἀκόμα, εἶπε ὁ Γρηγόρης... Χρειάζεται νὰ τὸ κρατήσουμε μυστικό.... Κανείς, ἀπολύτως κανείς, νὰ μὴ μάθη... Πολλοὶ γιὰ πολλοὺς λόγους μπορεῖ νὰ σταθοῦν ἐμπόδιο στὸ δρόμο μας...

— Ἔχεις δίκιο, εἶπε ὁ Μιχαὴλ καὶ σκέφθηκε τὴ μητέρα του.

Ἡ Χρυσοβέργαινα εἶχε τόση ἀδυναμία στὸ μοναχογυιό της ποὺ καταντοῦσε πιὰ πάθος... Θαρρεῖς πὼς ὅλα στὸν κόσμο γίνανε γιὰ χάρη του καὶ ἡ ἀξία τους ἦταν ἀνάλογη μὲ τὴν προτίμηση ποὺ τοὺς εἶχε... Ὁ ἀδελφός της, ὁ Πρωτοσπαθάρης, ἀφοῦ πολλὲς φορὲς τὴ συμβούλευε νὰ γίνη πιὸ λογική, «Ἡ πολλὴ ἀγάπη, καὶ μάλιστα σὰ δείχνεται, μπορεῖ νὰ χαλάση τὸ χαρακτῆρα τοῦ παιδιοῦ», εἶδε κι' ἀπόειδε πιὰ καὶ μόνο ποὺ κάποτε τὴν πείραζε: «Γιὰ ὅλον τὸν κόσμο ὁ ἥλιος βγαίνει ἀπὸ τὴν Ἀνατολή, γιὰ τὴν Ἀναστασὼ ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ κανακάρη της...» Κι' ὅσο ἦταν μικρός, ἡ Χρυσοβέργαινα φαινόταν ἥσυχη κι' εὐτυχισμένη, μὰ ὅσο τὰ χρόνια περνοῦσαν καὶ μεγάλωνε ὁ Μιχαὴλ κι' ἀντρειευόταν καὶ ξυπνοῦσε μέσα του ἡ φλογερὴ διψασμένη γιὰ περιπέτειες ψυχὴ τοῦ πατέρα του, γινόταν νευρικὴ καὶ συχνὰ ἔκλαιγε... Κοίτταζε λοξὰ καὶ παραμόνευε θαρρεῖς τὸ ξεφτέρι της, ὅπως τὸν ἔλεγε, ποὺ ἀναφτερουγοῦσε καὶ δοκίμαζε κάθε τόσο τὴ δύναμή του, ἀνυπόμονο νὰ τῆς ἀφήση γειά.

Ἡ καρδιὰ τοῦ Μιχαὴλ μάτωνε μόνο μὲ τὴν ἰδέα πὼς μποροῦσε ν' ἀντικρύση τὰ δακρυσμένα μάτια της νὰ τὸν κοιτάζουν μὲ βουβὸ παράπονο... «Κι' ἐγὼ λοιπὸν τί θὰ γίνω;»

— Τί σκέφτεσαι; ρώτησε ὁ Γρηγόρης... καὶ τὸν κοίταξε μὲ ἀπορία.

—Κι' ἂν σοῦ πῶ δὲ θὰ μπορέσης νὰ καταλάβης, ἀπάντησε ὁ Μιχαήλ... Θαρρῶ ὅμως πὼς ἂν βρισκόσουν στὴ θέση μου θ' ἀναγκαζόσουν ν' ἀνοίξης ἕνα ἀπὸ τὰ τρία σφραγισμένα πιττάκια τοῦ πάτερ Εὐτύχιου καὶ μάλιστα κεῖνο ποὺ ἔχει τὴν ἐπιγραφή : «ὅταν δὲν ξέρης ποιὸ δρόμο νὰ διαλέξης».

—Πρῶτα θὰ σκεφτόμουν ὅμως δυὸ μέρες...

—Καὶ δέκα νὰ σκεφθῶ μοῦ φαίνεται πὼς δὲ θὰ βρῶ λύση... Ὕστερα οἱ πολλὲς σκέψεις δὲν εἶναι γιὰ μένα, πρόσθεσε γελῶντας καὶ τίναξε τὸ κεφάλι ἔτσι, ὅπως κάνει κανένας ὅταν θέλη νὰ διώξη κουνούπια ποὺ τοῦ τριγύρισαν ξαφνικὰ καὶ τὸν ἐνοχλοῦνε μὲ τὴ βουὴ καὶ τὰ κεντήματά τους...

— Τότε νὰ σκεφθοῦμε ἐμεῖς γιὰ σένα...

— Ναί... μὰ μπορεῖ καὶ νὰ μὴν παρουσιασθῆ καθόλου ἀνάγκη... Ἂς περιμένουμε...

Τὸ φθινόπωρο ἦρθε πρώϊμο τὸ χρόνο... Μεγάλα σύννεφα διάβαιναν τὸν οὐρανό... ἀνέβαιναν ἀπὸ τὸ βουνὸ σὰν τεράστια ζῶα, κοίταζαν θαρρεῖς καὶ κατασκόπευαν μιὰ στιγμὴ μὲ τὴ φριχτὴ μουσούδα τους ποὺ πρόβαλλε μόλις ἀπάνω ἀπὸ τὶς κορυφογραμμὲς κι' ὕστερα χάνουνταν κι' ἁπλώνουνταν στὴ γαλάζιαν ἁπλωσιά... σκοτεινὰ μὲ ἀλλόκοτα σχήματα, μὲ πόδια ἀγγυλωτὰ καὶ οὐρὲς καὶ πλάτες κατάμαυρες....

Οἱ ἄνθρωποι κοίταζαν καὶ σταυροκοπιοῦνταν καὶ συχνὰ ἔβλεπες πέντε καὶ δέκα μαζὶ νὰ συζητοῦνε μὲ χαμηλὴ φωνή, καὶ νὰ σκορπίζουν ὕστερα μὲ σκυμμένο κεφάλι κατσούφηδες...

Ἄλλοτε οἱ βροχὲς οἱ πρώϊμες ἦταν καλόδεχτες γιατὶ τὸ καλοκαιράκι τ' Ἅη Δημήτρη θάρχόταν μὲ τὴ σειρά του καὶ τὸ μεγάλο παζάρι, ποὺ γίνονταν πάντα μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς γιορτῆς, θ' ἁπλώνονταν ὄχι μονάχα κάτω ἀπὸ τοὺς ἐμβόλους, μὰ καὶ ἔξω στὸ ὕπαιθρο, ὅπου στήνονταν σκηνὲς καὶ στελιώνονταν ξύλινες παράγγες πρόχειρες... Ἐκεῖ ποὺ ἦταν μονάχα χωράφια χέρσα, ἔβλεπες ξαφνικὰ νὰ ξεφυτρώνῃ μιὰ ὁλόκληρη πολιτεία παρδαλὴ καὶ γλωσσοῦ... «Πανσπερμία φυλῶν».

Μὰ ὅλα τὰ πράματα οἱ ἄνθρωποι τὰ βλέπουν μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς τους· ἔτσι τρομαγμένοι καθὼς ἦταν μὲ τὰ τέρατα καὶ τὰ σημεῖα ποὺ διαλαλοῦσαν οἱ γυναικοῦλες καὶ οἱ καλόγεροι, καὶ τάλεγαν καὶ τὰ ξανάλεγαν οἱ ἁπλοϊκοὶ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ, κατάντησε στὰ σύννεφα τοῦ φθινοπώρου ποὺ στάθηκαν τὰ ἴδια κι' ἀπαράλλαχτα ἀπὸ τότες ποὺ πλάστηκε ὁ κόσμος ὡς τὰ σήμερα, κατάντησε, λέω, νὰ ξεκρίνουν μαῦρα προμηνύματα.

Ὁ ἔπαρχος τῆς πολιτείας βλέποντας τὴν ἀνησυχία τούτη ποὺ κάθε μέρα φούντωνε καὶ πιὸ πολύ, ἀποφάσισε νὰ πάρῃ τὰ μέτρα του... «Ὁ λαὸς εἶναι σὰν τὴ θάλασσα!» σκέφτηκε. «Ἅμα τὴν παραδέρνει ὁ ἄνεμος καὶ μαυρίζει καὶ φουρτουνιάζει δὲν ξέρεις ποῦ θὰ ξεσπάσῃ...». Ἔβγαλε λοιπὸν περιπολίες στοὺς δρόμους γιὰ τὴν τάξη καὶ διώρισε οἱ δημόσιοι μαγκλαβῖτες νὰ σκορπίζουν κάθε ὕποπτη συνάθροιση στοὺς δρόμους καὶ τὰ καπηλειά· καταδίκασε καὶ μερικοὺς φωνακλάδες σὲ ξυλοδαρμό, κι' ἄλλους τόσους ποὺ κάνανε τοὺς μάγους καὶ τοὺς ἀστρονόμους σὲ πόμπεμα, κι' ἔτσι βουβάθηκαν γιὰ κάμποσο καιρό, ἀπὸ φόβο, οἱ κακὲς οἱ γλῶσσες καὶ οἱ λαοπλάνοι.

Ὕστερα μιὰ μέρα κάλεσε τοὺς ἄρχόντους στὸ παλάτι του καὶ τοὺς μίλησε ἔτσι:

— Μάθατε βέβαια, εὐγενέστατοι, τὴν ἀπόφαση τοῦ θεοσέβαστου βασιλιᾶ καὶ κυρίου μας νὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ, μάθατε ἀκόμα καὶ τὴν αἰτία καὶ νοιώσατε δίχως ἄλλο τὴν ἀνησυχία τοῦ λαοῦ ποὺ διάφοροι λαοπλάνοι προσπαθοῦν νὰ παρασύρουν σὲ ἀνταρσία... Ἀναγκάστηκα νὰ μεταχειρ στῶ σκληρὰ μέτρα... Καλύτερα νὰ ποῦν πὼς εἶμαι σκληρὸς παρὰ πὼς παραμελῶ τὸ χρέος μου... Ἂν κανεὶς ἔχῃ ἀντίθετη γνώμη ἂς τὴν πῇ λεύτερα· ἂν ὄχι, παρακαλῶ νὰ βοηθήσῃ [illegible] νὰ [illegible] τὴν ἀ[illegible] Ἔτσι, ὅταν [illegible] ἔρθῃ ὁ τρ[illegible]σέβαστος, καμμιά [illegible] φωνὴ νὰ μὴν ἀκουστῇ ἀνάμεσα στοὺς χαιρετισμοὺς τοῦ λαοῦ καὶ τὶς εὐχές του...

Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀκολούθησε σιωπή· ὕστερα ὁ Πρωτοσπαθάρης Γρηγορᾶς πῆρε τὸ λόγο...

— Ἡ ἐξοχότης σου δουλεύει μὲ φρόνηση καὶ ἀξ[illegible] τοῦ Βασιλ[illegible]κάρι κι' ἄλλοι ἔτσι...—καὶ μεῖς, καθὼς ταιριάζει, θὰ βοηθήσουμε μ' ὅλη μας τὴ δύναμη ἂν παρουσιαστῇ ἀνάγκη... Μὰ δὲν τὸ πιστεύω... Ὁ λαὸς σέβεται τὴν ἱερὴ κεφαλή Του καὶ θὰ παρακαλέσῃ γονατιστὸς μὲ ὅλη του τὴν καρδιὰ τὸ [illegible] ξαναδώσῃ τὴν ὑγειά Του... Γι' αὐτὴν τρέμει... καὶ δὲν καταλαβαίνει γιὰ ποιὸ λόγο τυραννιέται ἔτσι ὁ πιὸ θεοσεβής, ὁ πιὸ μακρόθυμος κύριος καὶ ἀκόμα ὁ πιὸ στοργικὸς πατέρας...

Οἱ ἄρχόντοι κοιτάχτηκαν συναμεταξύ τους.

Ὁ Γρηγορᾶς μίλησε σὰ βέρος παλατιανός... Πασπάλισε ἕνα φαρμακερὸ χάπι μὲ χρυσόσκονη καὶ τὸ παρου[illegible] ...Μ' ἕνα [illegible] τὴ δύναμη νὰ [illegible] λιᾶ κι' ὅμως δὲν [illegible] κοιμώμενο Βρίγγ[illegible] κλινου καὶ ὅλη τὴ[illegible]

('Ακολουθεῖ)

ΤΟ ΑΥΡΙΑΝΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τοὺς μαθητάς Του. Σεῖς εἶσθε τὸ φῶς τοῦ κόσμου, πόλις ποὺ εὑρίσκεται ἐπάνω σὲ βουνό, δὲν μπορεῖ νὰ κρυφτῇ. οὔτε ἀνάβουν τὸν λύχνον καὶ τὸν βάζουν κάτω ἀπὸ τὸν μόδιον, ἀλλὰ τὸν βάζουν ἐπάνω στὸ λυχνοστάτη καὶ φωτίζει ὅλους τοὺς εὑρισκομένους μέσα εἰς τὴν οἰκίαν. Ἔτσι ἂς λάμψῃ τὸ φῶς σας ἐμπρὸς στοὺς ἀνθρώπους γιὰ νὰ ἰδοῦν τὰ καλά σας ἔργα καὶ νὰ δοξάσουν τὸν Πατέρα σας ποὺ εὑρίσκεται εἰς τοὺς οὐρανούς.

Μὴ νομίσετε ὅτι ἦλθα γιὰ νὰ καταργήσω τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας· δὲν ἦλθα νὰ καταργήσω, ἀλλὰ νὰ συμπληρώσω, διότι μὰ τὴν ἀλήθειαν, σᾶς λέγω, μέχρις ὅτου ὑπάρχει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἕνα γιῶτα ἢ μιὰ κεραία δὲν θὰ ἀμεληθῇ ἀπὸ τὸν νόμον μέχρι τῆς ἐποχῆς ποὺ ὅλα θὰ ἐκπληρωθοῦν.

Ὅποιος λοιπὸν δὲν ἐκπληρώσῃ μίαν ἐκ τῶν ἐντολῶν τούτων καὶ τὴν πιὸ μικρὴ καὶ διδάξῃ ἔτσι τοὺς ἀνθρώπους (ὅτι ἦλθα δηλαδὴ νὰ καταργήσω τοὺς νόμους καὶ τοὺς προφήτας) θὰ εἶναι ὁ τελευταῖος εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ὅποιος δὲ τὰς ἐκτελέσῃ καὶ τὰς διδάξῃ, αὐτὸς θὰ ὀνομασθῇ μέγας εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἶπεν ὁ Κ[illegible]ος τοῖς [illegible] μαθηταῖς. Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. [illegible] ὄρους [illegible] λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν [illegible] τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν [illegible] καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, [illegible] κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς λέγων εἰς τοὺς μαθητάς του ὅτι «σεῖς εἶσθε τὸ φῶς τοῦ κόσμου», ἐννοοῦσε ὅτι οἱ μαθηταί του διὰ τῆς διδασκαλίας των καὶ τῶν καλῶν των πράξεων ἀποτελοῦν τὸ φῶς τῆς ἀληθείας, τὸ ὁποῖον φωτίζει τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, ἕνα φῶς, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ κρυφτῇ—καθὼς λέγει—ὅπως δὲν μπορεῖ νὰ κρυφτῇ μιὰ πόλις κτισμένη ἐπάνω σὲ βουνό.

Ὁ Κύριος ἡμῶν δὲν ὀνομάζει «φῶς τοῦ κόσμου» μόνον τοὺς Ἀποστόλους, ἀλλὰ ὅλους τοὺς ὀπαδούς Του. Ἀφοῦ αὐτὸς εἶναι τὸ μέγα καὶ [illegible] φῶς τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς ἀρετῆς καὶ ἀνέδειξεν ὡς φῶς, τοὺς Ἀποστόλους καὶ τοὺς μαθητάς Του καὶ μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, τοὺς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, ἔχει τὴν δύναμιν ἐπίσης νὰ καταρτίζῃ «τέκνα φωτὸς» ὅλους, ὅσους πιστεύουν καὶ ὑπακούουν εἰς τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιόν Του.

Διὰ τοῦτο ἂς καλλιεργήσωμεν μὲ ζῆλον τὸν βίον τῆς ἀρετῆς, ἂς ἐργασθῶμεν κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ γίνωμεν καὶ ἡμεῖς φωτεινὰ τέκνα αὐτοῦ καὶ νὰ λάμπῃ ὁ βίος μας σὰν τὸ φῶς.

Μόνον τότε θὰ ἀναδειχθῶμεν ἄξιοι τῆς αἰωνίας Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΜΙΑ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΘΡΥΛΟΥΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΠΟΛΕΩΣ

Ἦταν 10 ἡ ὥρα ὅταν φθάσαμε μὲ τὸ σιδηρόδρομο στὸ Μεσολόγγι. Ὁ Σταθμός κι᾽ ὁ δρόμος ποὺ ὁδηγεῖ στὸ ξενοδοχεῖο — τὸ καλλίτερο ποὺ θὰ μπορέση ὁ ἐπισκέπτης νὰ ζητήση μιὰ σχετικὴ ἄνεσι — δὲν θυμίζουν τίποτε ἀπὸ τὴν ἱστορία ἢ τὸ θρῦλο τῆς ἱερᾶς πόλεως.

Μόνο μὲ τὴν φαντασία του κανεὶς δραματίζεται τὸ θρυλικὸ ὁλοκαύτωμα τοῦ Καψάλη, τὴν ἐξαντλητικὴ πεῖνα τῶν Μεσολογγιτῶν, τὸ τυπογραφεῖο τοῦ Μάγερ, ποὺ ἀδιάκοπα δίνει στὴν ἀθανασία τὸ ἡμερολόγιο τῆς πολιορκίας, τὴν ἡρωϊκὴ ἀντίστασι καὶ στὸ τέλος τὴν ἡρωϊκὴ ἔξοδο...

Καὶ προχωρῶντας στοὺς ἀσφαλτοστρωμένους δρόμους τοῦ Μεσολογγίου περπατᾶ μὲ κάποια συστολή, μὲ κάποια εὐλάβεια, σὰν νὰ φοβᾶται μὴ βεβηλώση τὸν ἱερὸ χῶρο ποὺ τὸν καθηγίασαν ἥρωες καὶ τιτᾶνες.

Καὶ σιγά-σιγά, σ᾽ ἐθνικὸ δραματισμὸ πάντοτε, βλέπει νὰ ξεπροβάλλη ἡ ὑπερκόσμια μορφὴ τοῦ φιλέλληνος καὶ ποιητοῦ, τοῦ Λόρδου Βύρωνος, ποὺ ἀσφαλῶς ἀναγαλλιάζει ἡ ψυχή του πάνω ἀπὸ τὴν ἱερὰ πόλι καμαρώνοντας τὴ νέα γενεά, ποὺ βαδίζει πάνω στὰ ἴχνη τῆς παληᾶς γενεᾶς τοῦ 1821.

Καὶ ἀκριβῶς ἡ νέα γενεὰ εἶναι ἐκείνη ποὺ ξυπνάει τὰ ὀνειροπολήματα τοῦ ἐπισκέπτη, γιὰ νὰ τὸν τραβήξη ἀπὸ τοὺς δραματισμοὺς μέσα ἀπὸ τὰ βάθη τῶν ἑκατὸν καὶ πλέον ἐτῶν καὶ νὰ τὸν προσγειώση στὴ σημερινὴ πραγματικότητα.

Θαυμάσιος πίνακ(ας) τῆς Ἐξόδου.

Ἡ νέα γενεὰ τοῦ Μεσολογγίου μὲ τὴν πιὸ ποικιλόμορφη καταγωγὴ — μὰ μὲ ἐθνικὴ καὶ μὲ Μεσολογγίτικη συνείδησι — εἶναι ἀναστημένη καὶ ἀνασταίνεται μὲ τὰ ἰδανικὰ ἐκεῖνα ποὺ γέμισαν μὲ δύναμι καὶ ἀποφασιστικότητα τὸ χέρι τοῦ Καψάλη νὰ ἀνατινάξη τὸν ἀνεμόμυλο, ποὺ ὥπλισαν τὸ χέρι τῆς μάνας μὲ τὸ μαχαῖρι γιὰ νὰ σκοτώση τὸ μονάκριβό της παιδὶ καὶ νὰ σκοτωθῆ κατόπιν κι᾽ ἡ ἴδια, γιὰ νὰ μὴ πέσουν στὰ χέρια τῶν βαρβάρων, τὰ ἰδανικὰ αὐτὰ ἀκριβῶς ποὺ ἀδελφωμένα καὶ ἐναρμονισμένα μὲ τὰ ἰδανικὰ τῆς 4ης Αὐγούστου χειραγωγοῦν τὴν Ἑλληνικὴ Νεολαία πρὸς ἕνα καλλίτερον μέλλον.

Ὁ ἀνδριὰς τοῦ Βύρωνος στὸ Μεσολόγγι.

Τέτοια εἶναι ἡ Νεολαία τοῦ Μεσολογγίου.

Ἀθλητικὴ καὶ περήφανη μὲ τὸ κεφάλι ψηλὰ ἔχει ἐπωμισθῆ τὴ βαρειὰ ἱστορικὴ κληρονομιά της. Μιὰ κληρονομιὰ γεμάτη θριάμβους καὶ ἡρωϊσμούς, ποὺ θὰ τὴν παραδώση στοὺς ἐπερχομένους πιὸ πλούσια σ᾽ ἐπιταγὲς καὶ ὑποχρεώσεις, γιατὶ κι᾽ αὐτὴ θὰ τῆς προσθέση δικές της ἐνέργειες ἄξιες παιάνων καὶ διθυράμβων.

Ἡ Νεολαία τοῦ Μεσολογγίου εἶναι ἴσως-ἴσως ἡ πιὸ ἀξιοπρόσεχτη.

Ἔνοιωσε καλὰ μέσα στὰ κατάβαθα τῆς ψυχῆς της τὰ λόγια τοῦ Ἀρχηγοῦ κι᾽ ἔγινε μέσα στὴν Κοινωνία «Πρότυπο τιμῆς καὶ καθήκοντος». Δὲν θὰ δῆτε ἴσως νέους τοῦ Μεσολογγίου νὰ παρεκτρέπωνται μέσα στοὺς δρόμους. Δὲν θὰ τοὺς δῆτε, βέβαια, βλοσυροὺς καὶ γερασμένους! Ἔχουν μέσα τους καὶ τὴ νεανικὴ ζωηρότητα καὶ τὴν εὐθυμία. Μ᾽ ἄλλο αὐτὸ κι᾽ ἄλλο οἱ παρεκτροπὲς ἐκεῖνες ποὺ στιγματίζουν τοὺς νέους καὶ τοὺς ἀναδεικνύουν ἀσεβεῖς, χωρὶς αἰσθήματα καὶ ἰδανικά, χωρὶς ἐκεῖνο ποὺ λέμε, μὲ τὴν καλὴ σημασία του, φιλότιμο! Θὰ τοὺς δῆτε ὅλους ἁγνοὺς νὰ σᾶς χαιρετοῦν μὲ τὸ χαμόγελο στὰ χείλη, εὐγενικοὺς καὶ χαρούμενους! Δὲν θὰ τοὺς δῆτε νὰ γυρίζουν στὰ καφενεῖα. Ἡ Ε. Ο. Ν. ἄλλωστε φρόντισε νὰ τοὺς τραβήξη ἀπὸ αὐτὸ τὸ ψυχοφθόρο καφενεῖο ποὺ ἀπεργάζεται τὴν καφενόβιο κοινωνία τῆς ἀδρανείας καὶ τῆς τεμπελιᾶς. Τοὺς ἔφτιασε τὸ «Σπίτι» τους. Τὸ σπίτι τοῦ Φαλαγγίτου. Τὸ περίφημο αὐτὸ ἐντευκτήριο τῆς Νεολαίας τοῦ Μεσολογγίου μέσα στὸ ὁποῖον συγκεντρώνονται κάθε βράδυ οἱ νέοι αὐτοὶ γιὰ νὰ παίξουν, πότε γιὰ νὰ μιλήσουν μεταξύ τους, πότε γιὰ νὰ δοῦν τὸν Καραγκιόζη ποὺ τὸν παίζουν Φαλαγγῖτες, πότε γιὰ νὰ ἀκούσουν τὸ ραδιόφωνο ἢ γιὰ νὰ φωτισθοῦν μὲ τὶς μορφωτικὲς ὁμιλίες τοῦ Νομάρχη, τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ ἢ ἄλλων βαθμοφόρων τῆς Νεολαίας ἢ καὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων τῶν συναδέλφων των.

Εἶναι περίφημο τὸ σπίτι αὐτὸ τοῦ Φαλαγγίτου. Φτιαγμένο ἀκριβῶς γι᾽ αὐτὴ τὴ δουλειά. Οἱ πόρτες του, τὰ ἔπιπλά του, φέρνουν σκαλιστὰ τὰ ἐμβλήματα τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ τὸ ὅλον περιβάλλον εἶναι χαρούμενο!

Ἀπέναντι σχεδὸν εἶναι τὸ γυμναστήριο τῆς Ε. Ο. Ν. ποὺ θὰ χρησιμεύση πολὺ γρήγορα — ἔτσι τοὐλάχιστον βεβαιοῦν οἱ ὑπεύθυνοι — γιὰ οἰκόπεδο ἀνεγέρσεως τοῦ μεγάρου τῆς Νεολαίας.

Δὲν ξέρω! Μὰ δίπλα στὰ παιδιὰ τοῦ Μεσολογγίου ἐμπνέεται κανεὶς ἀπὸ αἰσιοδοξία καὶ αὐτοπεποίθησι. Δὲν μπορεῖ ἕνα Κράτος μὲ τέτοια παιδιὰ νὰ μὴ βαδίση μπροστά. Εἶναι ἡ Νεολαία αὐτὴ ὁ ἀνατέλλων ἥλιος, ποὺ ὅπως εἶπε κάποτε ὁ Ἀρχηγός, μᾶς ζωογονεῖ μὲ τὶς ἀχτῖδες του καὶ μᾶς γεμίζει ἐλπίδες.

Καὶ ἔτσι οἱ σημερινοὶ Νέοι τῆς Ἱερᾶς Πόλεως, θὰ μπορέσουν ἀτενίζοντες εὐλαβικὰ πρὸς τὶς ἱερὲς σκιὲς τῶν ἡρώων τοῦ 1826 νὰ βροντοφωνήσουν σταθερὰ καὶ ἀνδρικὰ πὼς δὲν θὰ παραλείψουν τίποτε ποὺ θὰ τοὺς κάμη ἀξίους τῶν προγόνων των. Καὶ δὲν θὰ διαψευσθοῦν στὴν ὑπόσχεσί τους. Τὸ ἐγγυᾶται αὐτὸ ἡ σημερινή τους Ὀργάνωσις ἀπὸ τὸ Νέον Ἐθνικὸ Κράτος.

Μὰ γιὰ τὴν ἱερὴ πόλ[illegible] θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ ἀσχοληθῆ πλατύτερα ἄλλη μιὰ φορά.

Ἀγγ. Μεταξᾶς

ΚΡΗΤΗ

Κανένας ἴσως τόπος τοῦ κόσμου δὲν κλεῖ [illegible] καὶ πιὸ ὡραία τὴ φαντασία. Ἡ ἡμέρα [illegible] στὸν Σαρωνικό, καὶ τὸ βαπόρι κατεβαίνει [illegible] κόκκινη ἀποθέωση [illegible], ἐνῷ στὴν Ἀνατολὴ σβύνει τὸ ἰδεῶδες ὄνειρο τοῦ Ὑμηττοῦ, ποὺ τὸ διαπερνᾶ μιὰ ἴσια κίτρινη φωτισμένη γραμμὴ μὲ λευκὰ στίγματα, χωρίζοντας σὲ δυὸ τὴ θάλασσα καὶ τὰ βουνὰ ποὔχουν πάρει τὸ ἴδιο χρῶμα. Ὅταν ὅλα ἔχουν χαθῆ μέσα στὴν ἐξαισιότητα τῆς νύχτας, ἀκούοντας τοὺς γλυκοὺς ρόχθους τῆς Μεσογείου, προσπαθῶ νὰ συλλάβω τὸ αἴνιγμά της.

Ἐκεῖ κάτου χωρισμένη, μόνη, στὴ μέση ἀπὸ δυὸ πελάγη, κόμβος τριῶν ὁλοκλήρων ἠπείρων, τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς, νησὶ μεγάλο, τὸ μεγαλείτερο τῆς Ἑλληνικῆς Μεσογείου, τόση, ποὺ νὰ μπορῆ ν' ἀποβῆ γιὰ τὰ χρόνια ἐκεῖνα, μιὰ δύναμις κραταιά, καὶ συγχρόνως ὅτι θὰ χρειάζονταν γιὰ τὴν ἐσωτερικὴ της ἑνότητα. Ἡ φυσικὴ διάπλασι τοῦ κορμοῦ της ἐξ ἴσου ὅπως καὶ ἡ θέσις της εὐτυχὴς καὶ προνομιοῦχος, τῆς χαρίζει ἕνα κλῖμα ὑπέροχο, θαυμάσιο κρᾶμα τοῦ ὀρεινοῦ καὶ θαλασσίου. Τί λοιπὸν τῆς ἔλειπε γιὰ τὴν πρώϊμη ἐκείνη ἄνθησι τοῦ ἐξαισίου Μινωϊκοῦ πολιτισμοῦ της ποὺ προηγήθηκε τοῦ Ἀθηναϊκοῦ 2000 χρόνια, δηλαδὴ ὅσο ἀπέχει ὁ Ἀθηναϊκὸς ἀπὸ τὸ δικό μας; Ἐδῶ λένε ζοῦσε ἕνας λαὸς ποὺ ἀγάπησε ὅσο κανένας ἄλλος τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης, τὴν ὠμορφιὰ καὶ τὰ λουλούδια. Ἡ εὐφυΐα τοῦ πνεύματός του, ἡ εὐψυχία του καὶ ἡ φυσική του καλαισθησία, μὲ τὶς ὁποῖες ἐκυριάρχησε περισσότερο παρὰ μὲ τὰ ὅπλα, σ' ἕνα μεγάλο μέρος τοῦ κόσμου παρέμειναν ἄφθαστες. Ἀπὸ τὰ χέρια του βγῆκαν τὰ τελειότερα ἀριστουργήματα, ποὺ μᾶς ἀπεκάλυψεν ἡ Ἱστορία. Δὲν μποροῦμε ἀκόμα νὰ ξέρουμε τί, ὁ λαὸς αὐτός, ποὺ ἐπὶ ὁλόκληρες χιλιετηρίδες ἐκράτησε τὸ νησί του σὰ μιὰ πρασινόχρυση «κόρη» μέσα στὸν γαλανὸ ὀφθαλμὸ τῆς Μεσογείου, παρέδωσε ὡς κληρονομία εἰς τὴ Φυλή, γιὰ τὴ δημιουργία τοῦ κλασσικοῦ της τύπου.

Ἀναμφισβήτητο ὅμως εἶναι ὅτι ἀπὸ αὐτὸν τὸν πρόδρομό του πρέπει νάχη πάρει ἀργότερα κι' ὁ ἑλληνικὸς τὴ βαθειά του ἐκείνη ἀγάπη στὴν ὠμορφιὰ καὶ τὴ λατρεία τῆς φύσεως. Κάθε πολιτισμὸς ξεπερνιέται ὅπως καὶ ἡ ζωή. Ἔχει τὸ τέλος του, τὰ ὅριά του. Δὲν μπορεῖ κανεὶς ἐπ' ἄπειρον νὰ κρατῆ τὸ βάρος μιᾶς κοσμοκρατορίας. Κι' αὐτὲς ἀκόμα οἱ εὐνοϊκὲς συνθῆκες ἀλλάζουν. Κάποτε ἀντιστρέφονται. Ἡ θέσις της ποὺ τὴν ἔκανε τὸ μεγαλείτερο θησαυροφυλάκιο τοῦ κόσμου, τὴν κατέστησε στὸ τέλος στόχο κοινὸ γιὰ λεία. Κι' ὁ πολιτισμὸς αὐτὸς μιὰ μέρα χάνεται κάτου ἀπὸ βίαια πλήγματα γιὰ νὰ βρεθῆ ἡ Κρήτη μέσα στὴ μεγάλη Ἑλληνικὴ πατρίδα.

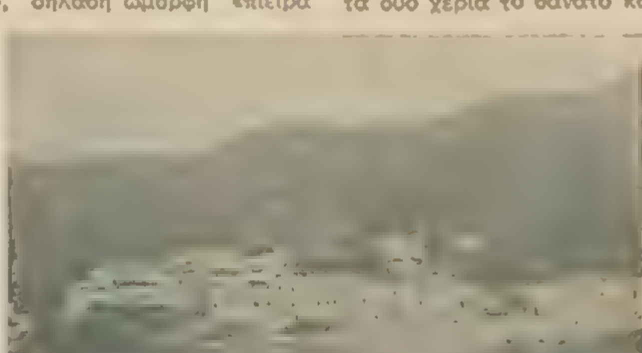
Ἀπὸ τότε ἡ πανάρχαια αὐτὴ μητέρα τὴν ἀγάπησε μὲ ὅλη τὴ λαχτάρα μιᾶς ξενιτεμένης κόρης.

Στὸν Τρωϊκὸ πόλεμο τὴν ἀκολουθάει μὲ τὸν Ἰδομενέα καὶ τὸν πιστό του φίλο Μυριόνη μὲ 80 καράβια. Κι' ὁ Ὅμηρος, ποὺ ξέρει ἀπὸ παλληκαριὰ ὅσο κι' ἀπ' ὠμορφιά, λέγει γιὰ τὴν πατρίδα αὐτῶν τῶν εὐγενικῶν παλληκαριῶν ποὺ ξεχωρίζουν σὰν ἀρχοντόπουλα, πὼς εἶναι «καλή», δηλαδὴ ὤμορφη «πίειρα περίρρυτος». Ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλη τὴν ἑλληνικὴ περίοδο, ὅσο κι' ἂν ἐξαντλημένη ἀπὸ τὰ τραύματά της ἡσύχαζε, λογαριάζεται ἀκόμα λόγῳ τῆς θέσεώς της, ὡς τὸ σημαντικώτερο σημεῖο τῆς Ἑλληνικῆς κυριαρχίας. «Δοκεῖ δ' ἡ νῆσος καὶ πρὸς τὴν ἀρχὴν τὴν ἑλληνικὴν πεφυκέναι καὶ κεῖσθαι καλῶς».

Κι' ἔρχονται τέλος τὰ μαρτυρικὰ Βυζαντινὰ χρόνια. Εἶναι ἐντεταλμένη ἀπὸ τὴ Φυλὴ νὰ παίξη ἐκεῖ, ἀπὸ τὴν προωθημένη θέσι της τὸν ρόλο τοῦ Ἀκρίτα. Πρῶτα αὐτὴ δέχεται κατάστηθα τὶς ἐπιθέσεις του. Δυὸ αἰῶνες ὁλόκληρους στέκεται ἄγρυπνη ἀπάνω στὶς ἐπάλξεις του της δόθηκαν [illegible] καράβια της, [illegible] τῆς [illegible] της. Καὶ τέλος πέφτει, πρώτη αὐτή, στὰ χέρια τοῦ Ἰσλὰμ γιὰ νὰ ἀνακτηθῆ ἀπὸ τὸ Νικηφόρο Φωκᾶ μόλις ὕστερα ἀπὸ ἑνάμισυ περίπου αἰῶνα.

Ἐκκλησίες δὲν τῆς ἔχουν μείνει, τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ πληθυσμοῦ της εἶναι ἐξισλαμισμένο διὰ τῆς βίας. Οἱ Βυζαντινοὶ στέλνουν ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς αὐτοκρατορίας χριστιανικοὺς πληθυσμοὺς καὶ ἀρχοντικὲς οἰκογένειες τῆς Πόλης γιὰ νὰ τὴν ἐποικίσουν. Δὲν περνοῦν δυόμισυ αἰῶνες καὶ πέφτει πάλι στὰ χέρια τῶν Ἑνετῶν. Ἐδῶ ἄλλα, μελετημένα, σατανικὰ μαρτύρια. Φόροι, νόμοι, ποὺ τὴν πλήττουν κατάψυχα. Ἀπὸ τὸ παλαιό της ξακουσμένο ἐμπόριο καὶ τὴ φημισμένη ναυτιλία της, τίποτα πλέον δὲν τῆς μένει. Ἡ ἀνθισμένη Κρήτη γίνεται ἔκτοτε, δηλαδὴ ἀπ' τὸ 1204, στρατόπεδο ἐπαναστατημένο. Ἀπὸ τὸν πληθυσμό της ποὔταν μισὸ ἑκατομμύριο, ὅταν τὴν πῆραν οἱ Ἑνετοί, δὲν μένει ὕστερ' ἀπὸ 3 αἰῶνες οὔτε ὁ μισός, κι' αὐτός, ὁ περισσότερος, ἄκληρος καὶ διαρκῶς ἐπαναστατημένος. Ἀλλὰ ἡ ψυχὴ τῆς Κρήτης στέκεται ἀδάμαστη. Αὐτὲς ἴσια - ἴσια οἱ θρυλικές της ἐπαναστάσεις, ξεχωρίζουν, δοκιμάζουν τοὺς ἀρχηγούς, γεννοβολοῦν παλληκάρια ποὺ πολεμοῦν γιὰ τὴν ἐλευθερία της. Κι' ὄχι μονάχα γιὰ τὴν ἐλευθερία τὴ δική της. Ὁ περασμένος της πολιτισμὸς ποὺ τῆς ἔχει καλλιεργήσει τὸ αἴσθημα τῆς φυλετικῆς ἑνότητος καὶ ἡ μαρτυρικὴ ζωή της, τὴν κάνουν νὰ αἰσθάνεται θερμά, ὅπως καὶ τὰ δικά της, τὰ δεινοπαθήματα τῆς φυλῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ξαποστέλλει τοὺς πολεμιστές της παντοῦ ὅπου ἐκείνη μάχεται ἀπεγνωσμένα. Ὅταν πέφτη ἡ Πόλη, ἐξακολουθοῦν — μᾶς λένε οἱ ἱστορικοὶ — νὰ πολεμοῦν ἀκόμη, ὡς ποὺ βράδυασε ἡ μέρα, δυὸ κρητικὰ καράβια.

Καὶ τέλος, ὅταν ὅλα ἔχουν χαθῆ, ὅταν ὅλα ἔχουν σβύσει μέσα στὸ σκότος τῆς δουλείας, αὐτὴ βαστάει ἀκοίμητη τὴ φλόγα τῆς ἐλευθερίας. Χτυπᾶ τοὺς Βενετούς, ἐνῷ παίρνει ὅ,τι μπορεῖ ἀπὸ τὸν πολιτισμό τους. Μὲ τὄνα χέρι πολεμᾶ καὶ μὲ τἄλλο προσπαθεῖ νὰ φτιάξῃ τέχνες καὶ γράμματα. Αὐτὰ ὅλα θὰ τὰ χρειασθῆ ὅταν μιὰ μέρα ἐλευθερωθῆ τὸ σκλαβωμένο γένος. Τοῦ γράφει τὸν Ἐρωτόκριτο, τὸν νέο της Ὅμηρο, τοῦ γράφει θέατρο, γεννᾶ Κορνάρους, Χορτάτζηδες, Θεοφάνηδες, Θεοτοκόπουλους, προδρόμους τῆς Ἐλευθερίας τῆς Φυλῆς καὶ τοῦ νέου πολιτισμοῦ της. Μὲ τὴν ἔνθεη φυλετικὴ μανία ποὺ ἂν εἶναι ἀρετὴ ἑλληνική, τότε εἶναι κατ' ἐξοχὴν δικιά της, κάνει βιαστικὰ ὅ,τι προφθάση. Βλέπει τὴ μοῖρα της πάλι νὰ θολώνη. Βλέπει τοὺς Τούρκους νάρχωνται. Τὴν πατοῦν ὅταν εἶναι στὸ ἀπόγειο τῆς [illegible]. Οἱ [illegible] φορὰ [illegible]. Οἱ [illegible] στὰ β[illegible] [illegible] ἀ[illegible]χτη ψυχή της. Οἱ [illegible] [illegible] μὲ τὰ δυὸ χέρια τὸ θάνατο καὶ στὸ γένος τὸν πόθο γιὰ τὴν ἐλευθερία του. Ὅταν ἕνα [illegible] του ἐλευθερώνεται, ἐκείνη μένει μὲ τοὺς δούλους. Πολεμᾶ μαζί του γιὰ τῆς φυλῆς τὴν ἑνότητα. Πολεμᾶ στὴν Κρήτη, στὴν Μακεδονία, παντοῦ. Αὐτὴ κρατεῖ τὴ φλόγα στὰ ἑκατὸ τελευταῖα χρόνια.

Μια ἄποψις τῆς Κρήτης.

Ξημερώνει πιά. Ἕνας καινούργιος ἥλιος ἀπ' τὴν ἀνατολή, τόσο ὡραῖος ὅσο δὲν [illegible] μεσ' ἀπ' τὰ νέφη καὶ φωτίζει ἀπὸ μακριὰ τὸ νησὶ τῆς Κρήτης ποὺ [illegible] στὴν [illegible] τοῦ καραβιοῦ, βαθειὰ μέσα στὸν ὁρίζοντα.

Στρ. Δούκας

Ἕνα διήγημα τοῦ Α. Παπαδιαμάντη

ΜΕ ΤΟΝ ΠΕΖΟΒΟΛΟ

Τὸ γιαλό, γιαλό,
ψαράκια κυνηγῶ.

Εἰς ποῖον ἄλλον θὰ ἥρμοζε, καὶ διὰ στόματος τίνος θὰ ἐμέλπετο καταλληλότερον ἡ ἐπῳδὸς αὐτή, παρὰ διὰ τοῦ στόματος τοῦ φίλου μας Τριανταφύλλου τοῦ Κηπουροῦ; Γυμνόπους καθὼς ἦτο ὅλην τὴν ζωήν του, πότε νὰ φυτεύῃ καὶ νὰ σκαλίζῃ ἢ νὰ ποτίζῃ καὶ νὰ κατευθύνῃ τὸ νερὸ εἰς τ' αὐλάκια τοῦ περιβολιοῦ, πότε νὰ τρέχῃ ὅλους τοὺς γιαλούς, ἀπὸ ἀμμουδιὰν εἰς ἀμμουδιὰ καὶ ἀπὸ ἀγκάλην εἰς ἀγκάλην, μὲ τὸν πεζόβολον ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ δεξιοῦ, μὲ τὸν τορβᾶν ὑπὸ τὴν ἀριστερὰν μασχάλην... Ἵστατο ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, ἐνήδρευε, κατεσκόπευε τὰ κοπάδια τῶν μικρῶν ὀψαρίων νὰ βόσκουν εἰς τὸν πάτον, νὰ πλέουν εἰς τὸν ἀφρόν, κοντὰ εἰς τὴν ἄμμον ἔξω, εἶτα, ὡς ἐπιδέξιος τοξότης ἔτεινε τὸν πεζόβολον, τὸν ἐξεσφενδόνιζε ταχὺς — καὶ ποῦ νὰ φύγουν τὰ ταλαίπωρα τὰ μικρὰ ψαράκια ἀπὸ τοὺς βρόχους του τοὺς φονικούς;

Εἶτα ἐθαλάσσωνεν ἕως τὸ γόνα, ἔδραχνεν ἠρέμα τὸν πεζόβολον ἀπὸ τὴν κορυφήν, τὸν ἀνέβαζε, τὰ βρόχια μὲ τὰς μολυβήθρας ἔπιπτον κάθετα, τὸν ἔσυρεν ἔξω καὶ τὸν ἐτίναζεν ἐπὶ τῆς ἄμμου, τρία βήματα ἀπὸ τὸ κῦμα. Ἐπήδων, ἤσπαιρον, ἔστιλβον μὲ λέπια ἀργυρᾶ τὰ καϋμένα τὰ ψαράκια, καὶ λαχταριστὰ ἀκόμα, ὁ Τριαντάφυλλος μὲ τὸν τορβᾶν τὰ ἔφερεν εἰς τὸν κῆπον του. Ἐκεῖ ἤναπτε φωτιάν, καὶ ἀφοῦ ἔρριπτεν ὀλίγον ἅλας, τὰ ἔψηνε, τὰ παιδάριά του τὰ μικρά, τὰ ἥρπαζον μισοψημένα ἀπὸ τὴν ἀνθρακιάν, εἶτα ὁ πατὴρ τοὺς τὰ ἐμοίραζεν, ἔδιδε καὶ εἰς τὴν ἔγκυον γυναῖκά του, ἔτρωγε κι' αὐτός, προσέφερε καὶ εἰς τοὺς παρατυχόντας, πελάτας ἢ ἐπισκέπτας τοῦ περιβολίου.

Ἦτο δειλινὸν ἀκόμη. Ὕστερα ὁ ἥλιος ἐχαμήλωνεν, ὀλίγον ἀκόμη κι' ἔμελλε νὰ κρυφθῇ ὀπίσω ἀπὸ τὸ βουνόν, νὰ βασιλέψῃ. Εἶτα ὁ κηπουρὸς ἤντλει νερὸν ἀπὸ τὴν πλατεῖαν γούρναν, τὴν ἀντὶ φρέατος, ἐγέμιζε τὴν στέρναν, τὴν ἀπέφραττεν, ἀπέλυε τὸ νερόν, τὸ ἐμοίραζε στ' αὐλάκια, καθὼς πρὸ μικροῦ εἶχε μοιράσει τὰ μισοψημένα ψαράκια εἰς τὰ τεκνία του. Μὲ τὴν τσάπαν καὶ μὲ τοὺς πόδας τοὺς γυμνούς, μὲ τὰς χεῖρας τὰς τυλώδεις, ἐβάθυνεν, ἔφραττεν, ἄνοιγεν αὐλάκια, κατεύθυνε τὸ νερόν, κι' ἐπότιζεν ὅλα τὰ λάχανα τοῦ κήπου του.

Εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ἦταν εὔθυμος, καὶ δὲν ἔπαυε νὰ τραγουδῇ:

Τὸ γιαλό, γιαλό,
ψαράκια κυνηγῶ.

Τὸ δίστιχον αὐτό, τὸ χοριαμβικὸν ἢ χωλιαμβικόν, ὅπως καὶ τόσα ἄλλα, (λ.χ. «Πάπια τοῦ γιαλοῦ, μὴν ἀγαπᾷς ἀ[illegible]», καὶ «Ἄστρο τῆς αὐγῆς, [illegible] βγῆς») ἴσως συμπληρώνουν τὸν ρυθμόν, ὅπως καὶ ποικίλλουν τὴν μονοτονίαν, κατόπιν τῆς περιττῆς συλλαβῆς τοῦ πολιτικοῦ στίχου, μετὰ τὸ ὁποῖον ἔρχονται ὡς ἐπῳδός. Πλὴν τί λέγω;

Μήπως ὅλα τὰ λυρικὰ μέτρα δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἐλεύθερα, κατὰ συνθήκην ὑπηρετοῦντα τὸ μέλος, ὅπως συμβαίνει εἰς τὴν ἀρχαίαν χορικὴν ᾠδὴν καὶ εἰς τὴν ψαλμῳδίαν τῆς ἐκκλησίας μας, — μὲ τὰς στροφάς, ἀντιστροφάς ἢ «Ἱρμοὺς καὶ τροπάρια, καὶ μὲ τὰς ἐπῳδοὺς ἢ καταβασίας;

Τὰς Κυριακὰς μὲ τὸ γαϊδοῦρι του πωλοῦσε κηπουρικά.

Ὕστερα, ὅταν ὁ ἥλιος εἶχε κρυφθῇ ὄπισθεν τοῦ βαθυπρασίνου βουνοῦ ἀντικρύ, φέρων πρόωρον νύκτα εἰς ὅλα τὰ δροσερὰ ἀνθισμένα παράλια, ἤρχοντο εἰς τὸν κῆπον, σχεδὸν τακτικὰ τὴν ὥραν αὐτήν, συνοδεύουσαι τὰ παιδία, ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην, ἀφελεῖς κι' ἀνοιχτόκαρδες, ἡ παραμάνες τῶν πλουσίων οἰκογενειῶν τοῦ Τυρνάβου, τῶν Τρικκάλων καὶ τῆς Λαρίσης, ὅσαι ἠγάπων νὰ παραθερίζουν εἰς τὴν γλυκεῖαν μικρὰν νῆσον. Ὁ Τριαντάφυλλος, φαιδρὸς πάντοτε, ἐπεριποιεῖτο ἀθρόως τὰς πελάτιδας ταύτας, ρίπτων πολλοὺς ἀστεϊσμούς, πάντοτε ποικίλους, καὶ τοὺς ἰδίους πάντοτε, ἐν σχέσει πρὸς τὴν εὐθύτητα ἢ τὴν καμπυλότητα τῶν καρπῶν τῆς κηπουρικῆς του, συκοειδῶν ἢ ἄλλων, τοὺς ὁποίους ἐπώλει ἢ προσέφερεν εἰς αὐτάς, φιλεύων ἐλευθερίως τὰ παιδία, τὰ ὁποῖα ὅμως, αὐστηρᾶς ἀνατροφῆς συνήθως, εἶχον διαταγὴν τῶν γονέων νὰ μὴ βάζουν τίποτε εἰς τὸ στόμα των. Ἡ παραμάνες ὅμως δὲν ἦσαν ὑπὸ τοιαύτην ἀπαγόρευσιν. Ἤκουον γελῶσαι τοὺς ἀστεϊσμοὺς τοῦ Τριανταφύλλου ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς φαμελιᾶς του — μιᾶς γυναικὸς κοντούλας, ἁπλοϊκῆς, σιωπηλῆς — καὶ κανεὶς δὲν ἐσκανδαλίζετο.

Τὴν γυναῖκα ταύτην, ὅταν τὴν ἐνυμφεύθη ὁ Τριαντάφυλλος, δεκαπεντούτιδα, τὴν ἐνουθέτησεν ἐφάπαξ, καὶ τῆς εἶπε μόνον τὰ ἑξῆς:

— Κύτταξε, μικρὴ νοικοκυροῦλα, ἐγὼ ποὺ μὲ βλέπεις, ἔχω ἕνα ἐλάττωμα, ποὺ δὲν μπορῶ νὰ τὸ κόψω· τὸ νὰ λέω πολλὰ λόγια· μὰ τὸ ἐλάττωμα αὐτὸ τὸ ἔχω ὡς εἶδος ἐμπόρευμα, ἢ καὶ ὡς μόστρα στὸ ἐμπόριό μου. Τὸ λοιπόν, κύτταξε, ἀφοῦ ἐγὼ λέω πολλά, ἐσὺ νὰ σωπαίνῃς, γιατὶ ἀλλοιῶς δὲν θὰ κάμουμε χωριὸ μαζί.

Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, μακαρία ἡ ὥρα· τὴν συνταγὴν αὐτήν, ἡ μικρὴ γυναικοῦλα τὴν ἔκαμε κομπόδεμα στὰ κλώνια τῆς μαντήλας της, καὶ ἦτο πλέον σπάνιον ἂν τὴν ἤκουσε κανεὶς ἔκτοτε νὰ ὁμιλῇ.

Κατόπιν ἀπὸ τὰς παραμάνες καὶ τὰ μικρά, συχνὰ ἤρχοντο ζητοῦντες ἀναψυχὴν ἐκεῖ τ' ἀφεντικὰ καὶ ἡ κυράδες, καὶ ὅλους τοὺς ἐπεριποιεῖτο μὲ ἁπλότητα ὁ ἄξιος κηπουρός. Ὤ, πόσον τὰ ἡλιοβασιλέματα ἐκεῖνα, ἀνάμεσα εἰς τὴν χλόην καὶ τὰς ἀναδενδράδας, ἐπερνοῦσαν φαιδρά, δροσερὰ καὶ μυροβόλα!

Ἔπειτα, τὰς Κυριακὰς τὸ πρωΐ, συνήθως ὁ Τριαντάφυλλος ἐφόρτωνε τὸ γαϊδοῦρι του ἀπὸ κηπουρικὰ προϊόντα κι' ἐπήγαινεν εἰς τὸ χωρίον διὰ νὰ πωλήσῃ. Διήρχετο τοὺς πρώτους δρομίσκους μὲ τὰς ἀραιὰς οἰκίας, κι' ἔφθανεν εἰς τὴν ἀγοράν. Εἰς κάθε δεκάδα κολοκυθιῶν, ἢ τριακοντάδα μπαμιῶν, εἰς κάθε μισὴν ὀκᾶν τομάτας ποὺ ἐπώλει, ἔρριπτεν ἕνα ἀστεϊσμὸν εἰς τὴν προκύπτουσαν ἀπὸ τὸν [illegible] ἐξώστην τῆς οἰκίας πελάτιδα, εἰς πᾶσαν δεκάραν τὴν ὁποίαν εἰσέπραττεν, ἐσφενδόνιζεν ἄκακόν τινα βωμολοχίαν πρὸς τὸν ἀγοραστήν.

Εἰς τοὺς κεντρικωτέρους δρομίσκους, γύρω εἰς τὴν ἀγοράν, ἐκεῖ ἀντίκρυζεν ἕνα ἀνταγωνιστὴν εἰς τὸ ἐμπόριον, τὸν Ἀντώνην τὸν Καντασάκιαν, μὲ τὸν ὄνον του καταφορτωμένον. Εὔθυμος ἐπίσης ἦτο, ἀλλὰ κάποτε ὀλίγον «ξορμικός». Τὸν γάιδαρόν του τὸν εἶχε μάθει ὑπακοὴν καὶ γυμναστικήν, ἀκόμη καὶ «γνῶσι», καθὼς ἐκαυχᾶτο ὁ ἴδιος. Ἐπροπορεύετο τὸ ζῶον, ἠκολούθει συνήθως ὁ κύριός του. Εἶτα, ὅταν ἤθελε νὰ τὸ σταματήσῃ, αἴφνης ἔκραζε:

— Βεέ σου στάσου!

Καὶ τ' ὀνάριον ἵστατο. Ἄλλοτε, ὅταν μετὰ τὴν ἀπομά-

κρυνσιν τοῦ ὄνου, καμμία πελάτις κατερχομένη ἀπὸ οἰκίαν ἐπαρουσιάζετο, ὁ Ἀντώνης ἐφώναζε:

— Βρὲ σύ, μεταβολή! ἔλα 'δῶ!

Καὶ τ' ὀνάριον ἐγύριζε, κι' ἤρχετο 'πίσω.

Ὅταν ὅμως συνέβαινε νὰ προπορεύεται ὁ ἄνθρωπος τοῦ ὄνου, τότε τὸν ἔκραζε:

— Ἔλα γλήγορα, βρέ!

Καὶ τὸ ζῶον ἐτάχυνε τὸ βῆμα καὶ τὸν ἔφθανεν.

Ὅλ' αὐτὰ εἶχον κάμει ἀρκετὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸ πλῆθος, κι' ὁ κὺρ-Ἀντωνάκης ὁ Ρήγας, ἔξυπνος δικολάβος τοῦ τόπου, εἶχεν ἀναγγείλει ὅτι ἐπροτίθετο νὰ συντάξῃ ἐγκώμιον εἰς τὰς ἀρετὰς τοῦ ὄνου. Τέλος, ὅταν εἶχε ξεπουλήσει ὁ Κανταράκιας, ἔμβαινεν εἰς καπηλεῖον διὰ νὰ πιῇ, μαζὶ πάντοτε μὲ τὸν ἀνταγωνιστήν του Τριαντάφυλλον καὶ μὲ ἄλλους τ ρ ι ά ν τ α φίλους (καθὼς ἔλεγεν ὁ εἰρημένος Ἀντωνάκης) τὰ μισὰ λεπτὰ ἀπὸ ὅ,τι εἶχεν εἰσπράξει. Τότε ἔδιδεν αὐστηρὰν διαταγὴν εἰς τὸν γάϊδαρόν του:

— Νὰ σταθῇς, βρὲ σύ, ἐδῶ ἀπ' ἔξω, καὶ νὰ μὴν κουνηθῇς. Τάκοῦς;

Καὶ τὸ ζῶον ἐδείκνυεν ἐν τῷ ἅμα σχῆμα ταπεινώσεως καὶ ὑπακοῆς.

— Ὀλόρθα τ' αὐτιά σ'! μὴν τὰ κατεβάζῃς!

Ὁ ὄνος ὤρθωνε τὰ ὦτα, κι' ἔμενεν ἐπὶ ὥρας πράγματι ἀκίνητος.

Ἄλλος ἀντίζηλος τοῦ Τριανταφύλλου εἰς τὰ χωρατά, πλὴν μόνον ἐν καιρῷ τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, ἦταν ὁ Γιάννης ὁ Κούκιας. Ὁ δυστυχὴς οὗτος, μὲ τὸ ἕνα χέρι, τὸ ἀριστερόν, ποὺ εἶχεν, ἔκαμνεν ἀρκετὰ καλὰ τὶς δουλειές του. Ἔβοσκε πρόβατα καὶ ἐκαλλιέργει χωράφια. Χηρεύσας μὲ δύο ὀρφανά, εἶχε λάβει δευτέραν γυναῖκα.

Ἐν εἴδει κοσμικῆς πανηγύρεως, καὶ σχεδὸν ὡς ἀποκρηάτικη ἑορτή, διεξήγετο ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν εἰς τὸ χωρίον. Τὰ δυὸ «μπουλούκια» σπανίως ἔφθανον μέχρι τραγικοῦ τόνου εἰς τὰς ἐκδηλώσεις των· συνήθως ἐχόρευον ἀντικρὺ ἀλλήλων εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς ἀγορᾶς, καὶ πότε περιήρχοντο μὲ φωνὰς καὶ μουσικὰ ὄργανα τοὺς μαχαλάδες. Τὸ μόνον στοίχημα ποὺ ἔβαζαν, ἢ μᾶλλον τὸ τάξιμο ποὺ ἔκαμναν μερικοί, ἦτο, ἂν κερδίσῃ τὸ κόμμα τους, εἰς τὰ ἐπινίκια νὰ χορεύσουν ξυπόλητοι καὶ ὄχι ὑποδεδεμένοι.

Τώρα, ὁ Κούκιας μὲ τὸν Τριαντάφυλλον συνέπιπτε πάντοτε νὰ εἶναι ἀπὸ δύο κόμματα. Πῶς τοῦτο; Ἴσως, ὅταν τὸ ἓν κόμμα ἐξησφάλιζε τὴν κατοχὴν τοῦ ἑνός, ἄφηνε τὸν ἄλλον νὰ τὸν νέμεται τὸ ἄλλο κόμμα, ἢ ἴσως καὶ αὐτὰ τὰ ἄτομα οὕτω ἤθελον, ἐπειδὴ ἀλλοιῶς «δὲν θὰ εἶχε χάζι». Καὶ τὸ πᾶν ἦτο «πῶς νὰ κάμουν χάζι».

Λοιπὸν ἐχόρευεν ὡς ἀρκούδα ὁ Κούκιας, ἢ ἐφώρμα ὡς Καραμάνης τάχα κατ' ἐπάνω εἰς τὸν Τριαντάφυλλον. Ὁ δεύτερος ἀπήντα διὰ κωμικοῦ μορφασμοῦ καὶ γρυλλισμοῦ, κι' ἔκανε τόσα «κατσαμάκια», ὥστε ὁ πρῶτος δὲν ἠδύνατο νὰ τὸν φθάσῃ. Τότε ὁ Κούκιας ἐμυκᾶτο τρομακτικὰ ὡς ταῦρος, καὶ ὁ Τριαντάφυλλος ἐσφύριζε τὰ προστάγματα τῶν βουκόλων, δι' ὧν ἐζήτει τάχα νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν Κούκιαν εἰς τὴν μάνδραν του. Πλατεῖς γέλωτες διέτρεχον ὅλας τὰς τάξεις ἀπὸ τὰς δύο ὁμάδας, καὶ ὅλοι ἔμενον εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴν παράστασιν.

Καὶ ὅμως, τίς νὰ τὸ ἔλεγε; Αὐτός, ὁ τόσον εὔθυμος ἄνθρωπος καὶ φαιδρός, ἐπέσυρε τῆς συμφορᾶς τὴν σκληρὰν μάστιγα. Εἶδε τὴν νόσον καὶ τοὺς θανάτους νὰ πλήττουν τὴν μικρὰν καλιάν του, εἰς τὴν ἀγροτικὴν καλύβην τὴν ὁποίαν εἶχε κτίσει παρὰ τὸν φράκτην εἰς τὴν ἄκρην τοῦ κήπου.

Ἡ φαμίλια του, ἐκείνη ἡ μικρὰ σιωπηλὴ γυναικοῦλα, ἀφοῦ ἐγέννησεν ἓν ἀκόμη τέκνον, ἀρρώστησε καὶ ἀπέθανεν. Εἶτα τὸ νεογνὸν αὐτὸ ἐπῆγε κατόπιν της, ὡς νὰ ἤλπιζε νὰ εὕρῃ θάλπος εἰς τὰ νεκρωμένα στήθη. Εἶτα, δύο ἄλλα παιδία, τὸ ἓν τριῶν ἐτῶν, τὸ ἄλλο πέντε, αὐτὰ ἐκεῖνα ποὺ ἅρπαζαν τὰ ψαράκια μισοψημένα ἀπὸ τὴν ἀνθρακιάν, ἔπεσαν κι' ἀπέθαναν.

Ἄχνη μελαγχολίας ἐπεκάθησεν εἰς τὴν ἡλιοκαῆ ὄψιν τοῦ φαιδροῦ κηπουροῦ, τοῦ πεζοῦ ἁλιέως. Δύο μαῦροι λακκίσκοι ὑγροὶ ἐσκάφησαν ὑπὸ τὰ βλέφαρά του, ἐνῷ δύο ἴχνη γελαστικοῦ μορφασμοῦ ἐφαίνοντο ἀκόμη περὶ τὸ στόμα του.

— Μ' ἐμάδησε ἡ μπόρα, εἶπε, σαν τ ρ ι α ν τ ά φ υ λ λ ο ποὺ εἶμαι..

Καὶ μετὰ καιρὸν ὕστερον, εἰς τὰς πανηγύρεις τῶν φίλων ἀπεκρίνετο:

— Μοῦ ἔρριξε ὁ Χάρος τὸν πεζόβολο!

Τὰ παγόβουνα ποὺ ἔγιναν ἀφορμὴ εἰς τὸ νὰ γραφῇ ἡ μεγαλειτέρα θαλασσία τραγῳδία κατὰ τὸ 1914, ἡ τραγῳδία τοῦ ὑπερωκεανείου «Τιτανικός», κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπνίγησαν ἄνω τῶν χιλίων ἐπιβατῶν καὶ ἀνδρῶν τοῦ πληρώματος, ὁ δὲ πλοίαρχος Σμὶθ ηὐτοκτόνησεν ἐπὶ τῆς γεφύρας, θὰ ἀπασχολήσουν τὰς στήλας μας σήμερα χάριν τῶν ἀγαπητῶν ἀναγνωστῶν τῆς [illegible] μας.

[illegible] ἡμερῶν, τὸ φέρον τὸ βασιλικὸν ζεῦγος τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ὑπερωκεάνειον «Αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστραλίας» ἔφθασεν εἰς Καναδᾶν μὲ καθυστέρησιν 48 ὡρῶν. Αἰτία δὲ τῆς καθυστερήσεως αὐτῆς δὲν ἦτο μόνον ἡ ὁμίχλη — ὁ ὕπουλος ἐχθρὸς τῶν ναυτικῶν — ἀλλὰ καὶ τὰ παγόβουνα, τὰ ὄχι ὀλιγώτερον ὕπουλα, ποὺ διασχίζουν τὸν Βόρειον Ἀτλαντικόν.

Καὶ τώρα θὰ ἴδοῦμε τί ζητοῦν οἱ ὀγκόπαγοι εἰς μίαν περίοδον ἀνοίξεως εἰς τὸν Βόρειον Ἀτλαντικόν. [illegible] σχηματίζονται; Ἀπὸ ποῦ προέρχονται καὶ ποίαν πορείαν ἀκολουθοῦν;

Πρὸ ἑκατοντάδων αἰώνων ἕνα τεράστιον στρῶμα πάγου [illegible] ἐπαζε [illegible] μέρος τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Εὐρώπης. Κατὰ τὴν διάρκειαν βέβαια τῆς ἐποχῆς [illegible] δυνατὸν νὰ γίνῃ λόγος περὶ διάπλου τοῦ Βορ. Ἀτλαντικοῦ, ποὺ σήμερον εἶναι ἡ πιὸ πολυσύχναστος γραμμὴ τοῦ κόσμου, ἀπὸ φορτηγὰ καὶ ἐπιβατηγὰ πλοῖα.

Οἱ πάγοι ἔχουν ἐξαφανι- [illegible] ἄλλοτε, τὸν ὠκεανόν. Μόνον [illegible] τῆς Γροιλανδίας [illegible] πικρατεῖ ἀκόμη ἡ περίοδος τῶν πάγων.

Μία [illegible] 500.000 τετραγωνικὰ μίλλια εἶναι [illegible] ρὸν εἰς πάχος στρῶμα πάγου. Ἀπὸ τὸ στρῶμα αὐτὸ [illegible] μάτια, τα παγόβουνα. Τα παγόβουνα αὐτά, παρασυρόμενα ἀπὸ τὰ δυνατὰ ρεύματα τῆς θαλάσσης, περνοῦν ἀπὸ τὶς βραχώδεις ἀκτὲς τῆς Γροιλανδίας. Κατὰ τὴν διάρκεια δὲ τοῦ ταξιδιοῦ των αὐτοῦ, τῆς περιπλανήσεώς των, τὰ παγόβουνα χάνουν δισεκατομμύρια τόννους ἀπὸ τὸ βάρος των, διότι ὁ πάγος των διαλύεται εἰς τὸ νερὸ τῆς θαλάσσης. Εὐτυχῶς ὅτι τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ παγόβουνα αὐτὰ δὲν φθάνουν εἰς τὸν Β. Ἀτλαντικόν, διότι διαλύονται.

Ἐξηκριβώθη ὅτι τὰ παγόβουνα ποὺ σχηματίζονται ἀπὸ τὸ νερὸ τῆς θαλάσσης εἰς τὶς ἀνατολικὲς ἀκτὲς τῆς Γροιλανδίας, παρασύρονται ἀπὸ τὰ ρεύματα τοῦ Γκὸλφ Στρήμ, ποὺ ξεκινοῦν ἀπὸ τὸν κόλπον τοῦ Μεξικοῦ [illegible] παράλια τῆς Γροιλανδίας κι' ἐκεῖ διαλύονται λόγῳ τῆς θερμότητος τῶν ὑδάτων.

Παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως, πολλοὶ ὀγκόπαγοι ποὺ ἀποσπῶνται ἀπὸ τὰ παγωμένα «φιόρντ» τῆς δυτικῆς Γροιλανδίας, πρὸς βορρᾶν τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου, φθάνουν καὶ μέχρι τοῦ κόλπου τοῦ Μπάφιν. Ἀρκετὰ ἐν τούτοις ἀπὸ τὰ παγόβουνα αὐτὰ [illegible]

[illegible] κινδύνου αὐτοῦ συνῆλθε κατὰ τὸ 1913 μία διεθνὴς διάσκεψις πρὸς προστασίαν τῆς ζωῆς εἰς τὴν θάλασσαν. Εἰς αὐτὴν ἔλαβον μέρος δι' ἀντιπροσώπων των 14 ναυτικὰ κράτη καὶ κατόπιν κοινῆς συμφωνίας, ἀνετέθη εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ἡ προστασία τῶν πλοίων ἀπὸ τὰ παγόβουνα.

[illegible] ἀμερικανικοῦ στόλου ἐπιβλέπουν ἀγρύπνως κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν τὸν Βόρειον Ἀτλαντικόν, παρακο- [illegible] ποιοῦν τὰ πλοῖα δίδοντας τὸ ἀκριβὲς στίγμα τῶν ὀγκο- [illegible]

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ HECTOR MALOT

Χωρὶς οἰκογένεια

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ βοριᾶς ποὺ φυσοῦσε πιὸ δυνατὸς καὶ πιὸ κρύος μᾶς κολλοῦσε τὰ ροῦχα στὸ κορμί. Εὐτυχῶς ποὺ τὸν εἴχαμε στὴ ράχι. Μὰ ἐπειδὴ τὸ μανίκι τῆς μπλούζας μου ἦταν ξηλωμένο, ἔμπαινε ἀπ' αὐτὴ τὴν τρύπα καὶ γλυστροῦσε σ' ὅλο μου τὸ μπράτσο, —πρᾶγμα βέβαια ποὺ δὲν μὲ ζέσταινε καθόλου...

Ἂν κι' ἦταν σκοτεινὰ κι' οἱ δρόμοι διασταυρώνουνταν σὲ κάθε βῆμα, ὁ Βιτάλης περπατοῦσε σὰν ἄνθρωπος ποὺ ξέρει ποῦ πηγαίνει. Τὸν ἀκολουθοῦσα λοιπὸν χωρὶς φόβο μὴ χαθοῦμε· κι' ἡ μόνη μου ἀνησυχία ἦταν νὰ μάθω ἂν θὰ φθάναμε ἐπὶ τέλους στὸ λατομεῖο ἐκεῖνο.

Μὰ ἔξαφνα σταμάτησε.

— Βλέπεις τίποτα δένδρα; μὲ ρώτησε.

— Ὄχι.

— Ἔτσι κανένα μαῦρο πρᾶμα;...

— Δὲν βλέπω τίποτα.

Κοίταξα ἕνα-γῦρο. Πρέπει νάμαστε στὴ μέση πεδιάδας, γιατὶ τὰ μάτια μου χάνουνταν στὰ σκοτεινά, χωρὶς νὰ τὰ σταματᾷ τίποτα, οὔτε δένδρο, οὔτε σπίτι. Τριγύρω μας τὸ κενό· καὶ κανένας ἄλλος ἦχος, παρὰ τοῦ ἀνέμου ποὺ σφύριζε χαμηλά, μέσα σ' ἀθώρητα χαμόδενδρα.

— Ἀχ, νἄχα τὰ μάτια σου! εἶπε ὁ Βιτάλης· μὰ τὰ δικά μου δὲν βλέπουν πιὰ καθαρά· κοίταξε κεῖ πέρα!

Ἅπλωσε τὸ χέρι του μπροστά· ἔπειτα ἐπειδὴ ἐγὼ δὲν ἀποκρινόμουν, γιατὶ δὲν τολμοῦσα νὰ ξαναπῶ πὼς δὲν βλέπω τίποτα, ξανακίνησε.

Περπατήσαμε λίγο σιωπηλοί. Ἔπειτα ὁ Βιτάλης σταμάτησε καὶ μὲ ξαναρώτησε ἂν βλέπω δένδρα. Δὲν εἶχα πιὰ τὴν πρώτη ἐμπιστοσύνη κι' ἕνας ἀόριστος φόβος ἔκαμε τὴ φωνή μου νὰ τρέμη, ὅταν ἀναγκάσθηκα νὰ πῶ πὼς δὲν βλέπω τίποτα.

— Ἀχ, σὲ στραβώνει ὁ φόβος, παιδί μου! ἔκαμε ὁ Βιτάλης.

—Μὰ σᾶς βεβαιῶ πὼς δὲν βλέπω κανένα δένδρο!

—Οὔτε ἕνα μεγάλο τροχό;

— Τίποτα!

— Χάσαμε τὸ δρόμο!

Τί νὰ πῶ; Οὔτε ποῦ εἴμαστε ἤξερα, οὔτε ποῦ πηγαίναμε.

— Ἂς προχωρήσουμε ἀκόμα πέντε λεπτὰ κι' ἂν δὲν ἰδοῦμε τὰ δένδρα, τότε γυρίζουμε.

Ἡ ἰδέα πὼς χάσαμε τὸ δρόμο μοῦ σήκωσε κάθε δύναμι. Ὁ Βιτάλης μ' ἐτράβηξε ἀπὸ τὸ χέρι:

— Ἔλα λοιπόν!

—Δὲν μπορῶ πιὰ νὰ περπατήσω.

—Ἀμ' ἐγώ; Νομίζεις πὼς μπορῶ νὰ σὲ σηκώσω;.. Ξέρεις γιατὶ στέκουμαι ἀκόμα ὄρθιος; Γιατὶ φοβᾶμαι πὼς ἂν καθήσουμε, δὲν θὰ ξανασηκωθοῦμε πιά, παρὰ θὰ πεθάνουμε ἀπὸ τὸ κρύο. Πᾶμε!

Τὸν ἀκολούθησα.

—Ὁ δρόμος, μὲ ρώτησε, ἔχει αὐλάκια βαθειὰ ἀπὸ τροχοὺς κάρρων;

— Δὲν ἔχει καθόλου.

—Πρέπει νὰ γυρίσουμε!

Ὁ ἄνεμος, ποὺ τὸν εἴχαμε ὡς τώρα πίσω, μὲ κτύπησε στὸ πρόσωπο τόσο δυνατά, ὥστε κόπηκε ἡ ἀναπνοή μου. Κι' ἦταν τόσο κρύος, ποὺ τὸν αἰσθανόμουνα σὰ φλόγα.

Στὸ γυρισμό, περπατούσαμε πολὺ πιὸ δύσκολα κι' πιὸ ἀργὰ ἀπὸ πρίν.

— Ἅμα ἰδῆς αὐλάκια, πές μου το, εἶπε ὁ Βιτάλης. Ὁ καλὸς δρόμος θὰ εἶναι ἀριστερά.

Οἱ δρόμοι διασταυρώνονταν σὲ κάθε βῆμα...

Προχωρήσαμε ἔτσι ὡς ἕνα τέταρτο. Στὴν πένθιμη σιγὴ τῆς νύκτας ὁ κρότος τῶν βημάτων μας ἀντηχοῦσε ἀπάνω στὸ σκληρὸ χῶμα. Ἂν καὶ μόλις μποροῦσα νὰ παίρνω τὰ πόδια μου, ἐγὼ τώρα τραβοῦσα τὸν Βιτάλη. Μὲ τί ἀγωνία κοίταζα τὸ ἀριστερὸ μέρος τοῦ δρόμου!

Ἄξαφνα, ἕνα μικρὸ κόκκινο ἄστρο ἔλαμψε στὸ σκοτάδι.

— Φῶς! εἶπα ἁπλώνοντας τὸ χέρι.

— Ποῦ;

Ὁ Βιτάλης κοίταξε, μά, ἂν καὶ τὸ φῶς δὲν ἦταν σὲ πολὺ μεγάλη ἀπόστασι, δὲν τὸ εἶδε. Ἀπ' αὐτὸ κατάλαβα πὼς ἡ ὅρασίς του εἶχε ἐξασθενήσει, γιατὶ ἄλλη φορὰ ἔβλεπε καλὰ καὶ τὴ νύκτα.

—Τὸ φῶς αὐτὸ μᾶς εἶναι ἀδιάφορο, εἶπε. Θὰ εἶναι καμμιὰ λάμπα ποὺ καίει στὸ τραπέζι κανενὸς ἐργάτη ἢ κοντὰ στὸ κρεββάτι κανενὸς ἑτοιμοθανάτου. Δὲν μποροῦμε νὰ πᾶμε νὰ κτυπήσουμε τὴν πόρτα. Στὴν ἐξοχή, τὴ νύκτα, θὰ μπορούσαμε νὰ βροῦμε φιλοξενία· στὰ περίχωρα ὅμως τοῦ Παρισιοῦ δὲν ἀνοίγουν. Δὲν ὑπάρχει σπίτι γιὰ μᾶς. Ἐμπρός!

Ὕστερ' ἀπὸ λίγο μοῦ φάνηκε πὼς ἕνας δρόμος διασταύρωνε τὸν δικό μας. Ἄφησα τὸ χέρι τοῦ Βιτάλη κι' ἔτρεξα μπροστὰ γιὰ νὰ ἰδῶ. Ναί, ὁ δρόμος αὐτὸς ἦταν βαθειὰ αὐλακωμένος ἀπὸ τροχοὺς ἁμαξιῶν.

— Ἐδῶ ἔχει αὐλάκια! ἐφώναξα.

— Δός μου τὸ χέρι σου. Σωθήκαμε. Τὸ λατομεῖο μόλις ἀπέχει πέντε λεπτά. Κοίταξε καλά· βλέπεις τὰ δένδρα;

— Ναί, βλέπω κάτι μαῦρα... Θὰ εἶναι... μὰ βέβαια! εἶναι δένδρα!

Ἡ ἐλπίδα μᾶς ξανάδωσε δύναμι. Τὰ πόδια μου ἦταν τώρα λιγώτερο βαρειὰ καὶ τὸ χῶμα λιγώτερο σκληρὸ στὰ πόδια μου.

Τὰ πέντε λεπτὰ ὅμως ποὺ εἶπε ὁ Βιτάλης μᾶς φάνηκαν αἰώνια.

— Δὲν εἶναι περισσότερο ἀπὸ πέντε λεπτὰ ποὺ περπατοῦμε στὸν καλὸ δρόμο; ρώτησε σταματῶντας.

— Ἔτσι μοῦ φαίνεται.

— Κατὰ ποῦ πᾶνε ταὐλάκια;

— Ἴσια ἐμπρός.

— Θὰ περάσαμε τὴν εἴσοδο τοῦ λατομείου χωρὶς νὰ τὴν ἰδοῦμε. Μὲ τέτοιο σκοτάδι, δὲν εἶνε δύσκολο... Κι' ὅμως ἔπρεπε νὰ καταλάβουμε ἀπὸ ταὐλάκια, πὼς τραβήξαμε πιὸ μπροστά.

— Μὰ σᾶς βεβαιῶ πὼς ταὐλάκια δὲν ἔστριβαν πουθενά.

— Ἂς γυρίσουμε πάλι, νὰ ἰδοῦμε.

Ξαναγυρίσαμε.

— Βλέπεις τὰ δένδρα;

— Ναί, ἐκεῖ, ἀριστερά.

— Καὶ ταὐλάκια;

— Δὲν ἔχει πιά.

— Μὰ στραβώθηκα ἐγώ; φώναξε ὁ Βιτάλης, βάζοντας τὰ χέρια στὰ μάτια του. Πᾶμε ἴσια στὰ δένδρα καὶ δός μου τὸ χέρι σου.

— Μὰ εἶν' ἕνας τοῖχος.

— Θὰ εἶναι σωρὸς ἀπὸ πέτρες.

— Ὄχι, σᾶς βεβαιῶ πὼς εἶναι τοῖχος.

Αὐτὸ δὲν ἦταν δύσκολο νὰ ἐξακριβωθῆ, γιατὶ ἀπὸ τὸν τοῖχο δὲν ἀπείχαμε παρὰ λίγα βήματα. Ὁ Βιτάλης ἔκαμε τὰ βήματ' αὐτὰ καί, σὰ νὰ μὴν ἐπίστευε πιὰ τὰ μάτια του, ἔβαλε καὶ τὰ δυό του χέρια στὸ πρόσκομμα, ποὺ τὸ ἔλεγα τοῖχο κι' ἐκεῖνος σωρὸ ἀπὸ πέτρες.

— Ἀλήθεια, ἔκαμε, εἶναι τοῖχος!

Οἱ πέτρες εἶναι κανονικὰ τοποθετημένες καὶ κτισμένες... Ποῦ εἶναι λοιπὸν ἡ εἴσοδος; Ἰδὲς ταυλάκια.

Ἔσκυψα χάμω κι' ἀκολούθησα τὸν τοῖχο ὥς τὴν ἄκρη του, μὰ χωρὶς νἀπαντήσω κανένα αὐλάκι. Ξαναγύρισα στὸν Βιτάλη κι' ἐξακολούθησα τὸ ψάξιμο κι' ἀπὸ τἄλλο μέρος. Κανένα ἄνοιγμα στὸν τοῖχο αὐτὸ καὶ κανένα πέρασμα κάτω στὴ γῆ, οὔτε δρόμος, οὔτε μονοπάτι, οὔτε αὐλάκι, τίποτε ποὺ νὰ δείχνη μιὰ εἴσοδο!

Ἡ θέσις μας ἦταν δεινή.

Χωρὶς ἄλλο ὁ κύριός μου εἶχε χάσει τὸ δρόμο. Δὲν βρίσκονταν ἐκεῖ τὸ λατομεῖο ποὺ ζητοῦσε!

— Λοιπόν;

— Τίποτα! Μόνο χιόνι.

Ἔμεινε μιὰ στιγμὴ χωρὶς νἀποκριθῆ λέξι. Ἔπειτα ξανάβαλε τὸ χέρι του στὸν τοῖχο καὶ τὸν πασπάτεψε ἀπ' ἄκρη ὥς ἄκρη. Ὁ Κάπης ποὺ ἀπ' αὐτὰ δὲν καταλάβαινε τίποτα, γαύγιζε μὲ ἀνυπομονησία.

Πήγαινα πίσω ἀπ' τὸν Βιτάλη.

— Πρέπει νὰ ψάξουμε μακρύτερα;

— Ὄχι! Τὸ λατομεῖο εἶναι κτισμένο.

— Κτισμένο!

— Ναί. Ἔφραξαν τὴν εἴσοδο κι' εἶναι ἀδύνατο νὰ μποῦμε.

— Λοιπόν;

— Τί θὰ κάμουμε, ἔ;.. Ξέρω κι' ἐγώ; Θὰ πεθάνουμε 'δῶ!

— Ἄχ!, κύριε!..

— Ἄ, ἐσὺ δὲν θέλεις νὰ πεθάνης, τὸ ξέρω. Εἶσαι νέος, ἡ ζωὴ σὲ κρατεῖ. Καλὰ λοιπόν, ἂς γυρίσουμε. Μπορεῖς νὰ περπατήσης;

— Ἐγώ, ἴσως.. Μὰ σεῖς,

— Ἅμα δὲν θὰ μπορῶ πιά, θὰ πέσω σὰν τὸ γέρικο ἄλογο.

— Καὶ ποῦ θὰ γυρίσουμε,

— Στὸ Παρίσι. Ἅμα ἀπαντήσουμε ἀστυφύλακες, θὰ τοὺς ποῦμε νὰ μᾶς πάρουν στὴν Ἀστυνομία. Αὐτὸ ἤθελα νἀποφύγω, μὰ δὲν μπορῶ νὰ σ' ἀφήσω νὰ πεθάνης ἀπ' τὸ κρύο. Ἔλα, Ρεμῆ μου, ἔλα, παιδί μου, κουράγιο κι' ἐμπρός!

Καὶ ξεκινήσαμε.

Τί ὥρα νὰ ἦταν; Δὲν εἶχα ἰδέα. Μεσάνυκτα ἴσως, καὶ περασμένα. Ὁ οὐρανὸς εἶχε πάντα τὸ ἴδιο βαθυγάλαζο χρῶμα, χωρὶς φεγγάρι, μὲ λιγοστὰ ἄστρα, ποὺ φαίνουνταν μικρότερ' ἀπὸ τὸ συνηθισμένο. Ἡ ὁρμὴ τοῦ ἀνέμου διπλασιάσθηκε. Σήκωνε τώρα ἀπ' τὴν ἄκρη τοῦ δρόμου τὰ σωριασμένα χιόνια σὰ σκόνη καὶ μᾶς τἄρριχνε στὰ μοῦτρα. Κλειστὰ τὰ σπίτια ποὺ περνούσαμε καὶ σκοτεινά. Μοῦ φαίνουνταν, πὼς ἂν οἱ ἄνθρωποι ποὺ κοιμοῦνταν μέσα, στὰ ζεστά τους κρεββάτια, ἤξεραν πόσο κρυώναμε μεῖς, θὰ μᾶς ἄνοιγαν τὴν πόρτα.

Περπατῶντας γρήγορα, θὰ μπορούσαμε λίγο νὰ ζεσταθοῦμε' ὁ Βιτάλης ὅμως δὲν προχωροῦσε τώρα παρὰ μὲ κόπο μεγάλο. Λαχάνιαζε σὰ νὰ εἶχε τρέξει. Δὲν ἀπαντοῦσε στὶς ἐρωτήσεις μου καὶ μὲ τὸ χέρι, σιγά, μοὔγνεφε πὼς δὲν μποροῦσε νὰ μιλῆ.

Ἀπὸ τὴν ἐξοχή, εἴχαμε μπῆ πιὰ στὴν πόλι. Τώρα δηλαδὴ περπατούσαμε μέσα σὲ τοίχους, ὅπου, ἐδῶ κι' ἐκεῖ, βλέπαμε καὶ κανένα φανάρι κρεμασμένο ψηλά, νὰ κουνιέται στὸ σίδερό του καὶ νὰ τρίζη.

Ὁ Βιτάλης ἄξαφνα σταμάτησε. Κατάλαβα πὼς αὐτὴ τὴ φορὰ εἶχε ἀποκάμει.

— Θέλετε νὰ κτυπήσω καμμιὰ πόρτα; ρώτησα.

— Ὄχι, δὲν θὰ μᾶς ἀνοίξουν. Ἐδῶ πέρα κάθονται ὅλο περιβολάρηδες. Δὲν σηκώνουνται τὴ νύκτα. Πᾶμε!

Μὰ δὲν εἶχε πιὰ οὔτε θέλησι, οὔτε δύναμι. Ὕστερ' ἀπὸ λίγα βήματα, ξαναστάθηκε.

— Πρέπει νὰ ξεκουρασθῶ λιγάκι, εἶπε' δὲν μπορῶ πιά..

Μιὰ πόρτ' ἀνοίγουνταν! σ' ἕνα φράκτη, κι' ἀπάνω ἀπ' τὸ φράκτη αὐτὸ σηκώνουνταν ἕνας μεγάλος σωρὸς κοπριᾶς ὁλόρθος, σὰν αὐτοὺς ποὺ βλέπει κανεὶς συχνὰ στὰ περιβόλια. Ὁ ἄνεμος, φυσῶντας σ' αὐτὸ τὸν σωρό, εἶχε στεγνώσει τὰ ἐπάνω ἄχυρα κι' εἶχε σκορπίσει πλῆθος ἀπ' αὐτὰ στὸ δρόμο, σύρριζα μὲ τὸν φράκτη, ὅπου σχηματίζουνταν ἔτσι ἕνα στρῶμα πυκνό.

— Ἐδῶ - χάμω θὰ καθήσω, εἶπε ὁ Βιτάλης.

— Μὰ εἴπατε πὼς ἂν καθήσουμε, θὰ μᾶς παγώση τὸ κρύο καὶ δὲν θὰ μπορέσουμε νὰ ξανασηκωθοῦμε.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

Ο ΑΡΗΣ ΚΑΤΟΙΚΕΙΤΑΙ;

Τὴν 27ην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ὁ Ἄρης θὰ εὑρίσκεται εἰς τὸ πλησιέστερον σημεῖον ἀπὸ τῆς Γῆς. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ποὺ συμβαίνει κάθε 15 ἢ 17 χρόνια ἔχει ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος ἀστρονόμους καθὼς καὶ διὰ τοὺς ἐρασιτέχνας, οἱ ὁποῖοι καὶ περιμένουν τὴν ἐποχὴν αὐτὴν γιὰ νὰ κάμουν τὰς παρατηρήσεις των καὶ νὰ πραγματοποιήσουν τὰ προγράμματά των τὰ ὁποῖα ἀπὸ μακροῦ μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν καταρτίζουν.

Ἐὰν δὲ ἡ προσέγγισις οἱουδήποτε οὐρανίου ἀντικειμένου καὶ ἡ δημιουργία εὐνοϊκωτέρων ὅρων παρατηρήσεων παρουσιάζεται ὡς γεγονὸς ἰδιαιτέρας σημασίας διὰ τοὺς ἐπιστήμονας, ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ ἐκ νέου προσέγγισις τοῦ πλανήτου Ἄρεως σχετίζεται καὶ μὲ ἄλλα προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐνδιαφέρον μεγαλύτερον ἀπὸ [illegible] μας [illegible] πὸν αὐτὸν ἀδελφὸν τῆς ἡμετέρας Γῆς ποὺ προβάλλει εἰς τὸν ἀνατολικὸν ὁρίζοντα κατὰ τὰς 10 τὸ βράδυ μὲ πολλὴν μεγαλοπρέπειαν, συνδέονται προβλήματα καὶ ἐνδιαφέροντα ποὺ τὸν κατέστησαν γνωστὸν εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Καὶ ἔτσι εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς λέξεως Ἄρης ὁ καθένας στρέφει μὲ ἐνδιαφέρον καὶ περιέργεια τὴν προσοχήν του διὰ νὰ ἠμπορέση νὰ λύση μερικὰ ζητήματα ποὺ ἔχουν σχέσιν μὲ τὸν ἰδιότυπον αὐτὸν πλανήτην ποὺ ἔχει τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ πολέμου.

* * *

Ὁ πλανήτης Ἄρης εἶναι πολὺ μικρότερος ἀπὸ τὴν Γῆν. Τὸ ἔτος του εἶναι ἴσον πρὸς 687 ἡμέρας. Ὁ ὄγκος του εἶναι τὰ 0.15 τοῦ ὄγκου τῆς Γῆς, ἡ δὲ διάμετρός του τὸ ἥμισυ περίπου τῆς γηΐνης ([illegible] χλμ.).

Ἡ πυκνότης του εἶναι μικροτέρα ἀπὸ ἐκείνην [illegible] ζύγιζε μόνον 26 ὀκάδες! Ἠμπορεῖ νὰ φαντασθῆ κανεὶς πόσον θὰ ᾐσθάνετο τὸν ἑαυτόν του ἐλαφρότερον βαδίζοντας ἐπάνω εἰς τὸν Ἄρην. Ἄλλος ὁ λόγος ἂν θὰ ἠμποροῦσε νὰ ζήση ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐπάνω στὴν ἐπιφάνεια τοῦ πλανήτου τούτου.

* * *

Οἱ ἀστρονόμοι ὅμως ποὺ μελετοῦν τὸν πλανήτην αὐτὸν καὶ ἀπὸ καιροῦ τώρα τὸν παρακολουθοῦν καὶ θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ τὸν παρακολουθοῦν καὶ μετὰ τὴν 27ην Ἰουλίου, ἔχουν νὰ ἐξετάσουν πλεῖστα ζητήματα ποὺ ἀναφέρονται εἰς τὴν μελέτην τῆς ἐπιφανείας του καὶ εἰς τὰς μεταβολὰς ποὺ παρατηροῦνται ἐπάνω εἰς αὐτήν. Ἐξησκημένοι παρατηρηταί, μεγάλα τηλεσκόπια καὶ ἄλλα βοηθητικὰ ὄργανα τίθενται εἰς ἐνέργειαν διὰ νὰ σημειώνουν ὅσας παραλλαγὰς εἶναι δυνατὸν νὰ πιστοποιήσουν τὰ τεχνικὰ μέσα ποὺ διαθέτει σήμερον ἡ ἐπιστήμη τῶν ἄστρων.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ζήτημα ποὺ ἐνδιαφέρει περισσότερον τὸν πολὺν κόσμον, σχετικῶς μὲ τὸν Ἄρην, δὲν εἶναι καὶ ζήτημα ποὺ ἐνδιαφέρει ἀμέσως τοὺς ἀστρονόμους. Οἱ τελευταῖοι οὐτο [illegible] ὁ Ἄρης [illegible] ἀναλογίαν καὶ οἱ ἄλλοι [illegible] Τὸ [illegible] ὅμως κοινόν, ἐνδιαφέρεται γιὰ ἕνα ἄλλο ζήτημα ποὺ οὕτως ἢ ἄλλως ἔχει τεθῆ εἰς τὸ μέσον καὶ δικαίως ἀπασχολεῖ τὸν κόσμον. Καὶ τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶναι ἁπλοῦν καὶ σαφές. «Κατοικεῖται ὁ Ἄρης, ἐρωτᾶ ὁ κόσμος τοὺς ἀστρονόμους. Καὶ ἂν κατοικῆται, τί εἴδους ὄντα εἶναι οἱ κάτοικοι τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Γῆς;»

Τὸ ἐνδιαφέρον δὲ αὐτὸ τοῦ κόσμου εἶναι δικαιολογημένον. Διότι πολλὲς φορὲς διαβάζομεν εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ ὅτι μερικοὶ πλανῆται καὶ εἰδικῶς ὁ Ἄρης κατοικοῦνται ὑπὸ λογικῶν ὄντων' ὅτι οἱ ἄνθρωποι μάλιστα τοῦ Ἄρεως ἔχουν μεγαλυτέραν πρόοδον ἀπὸ ἡμᾶς' ὅτι αὐτοὶ [illegible] εἶναι πολὺ ἀνώτερος ἀπὸ τὸν ἰδικόν μας.

Δ. Κωτσάκης

Χίλια δυὸ σὲ μιὰ σελίδα

Ποιὰ διαφορὰ ὥρας ὑπάρχει μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἄλλων πρωτευουσῶν τοῦ κόσμου;

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ ὥρα διαφέρει σὲ κάθε χώρα. Ὅταν π.χ. διαβάζωμε σὲ μιὰ ἐφημερίδα ἢ σ' ἕνα τηλεγράφημα: «Χρηματιστήριον Ν. Ὑόρκης, ὥρα 4 μ.μ. στὸ Παρίσι ἡ ὥρα εἶναι 9.05' μ.μ. καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας 1.25' μ. μ. Ἀλλὰ ὅταν εἰς τὰς Ἀθήνας ἔχωμεν 1.25' μ.μ., εἰς τὴν Ἀλεξάνδρεια ἡ ὥρα εἶναι 1.50 μ. μ., στὸ Βερολῖνον 3.51' μ.μ., εἰς τὴν Κωνσταντινούπολι 1.47 μ. μ. εἰς τὸ Λονδῖνον 11.36 μ.μ., εἰς τὴν Μόσχα 2.21 μ. μ. στὸν Παναμᾶ 6.38' μ.μ., στὴ Ρώμη 0.51 μ.μ., εἰς τὴ Βιέννη 0.51 μ.μ. καὶ εἰς τὴν Τεχεράνη 3.16 μ.μ.

Τί εἶναι οἱ ἀκτῖνες τοῦ θανάτου;

Οἱ περίφημες μυστηριώδεις «Ἀκτῖνες τοῦ Θανάτου» εἶναι μία τρομακτικὴ ἐφεύρεσις, ποὺ ἀνεκάλυψαν οἱ Ἄρνο Μπρὰς καὶ Φρὶτς Λάγκς, δύο νεαροὶ Γερμανοὶ ἐπιστήμονες. Ἀποτελοῦν ἕνα εἶδος ἠλεκτρικῶν ἀκτίνων ποὺ ἔχουν τὴν ἰδιότητα νὰ διαλύουν τὰ ἄτομα μὲ ἐνέργεια 2 ½ ἑκ. βόλτ. Ἡ ἀκτῖνα αὐτὴ διαπερᾷ παχεῖς τοίχους ἀπὸ τσιμέντο μὲ τὴν ἴδια εὐκολία μὲ τὴν ὁποία διατρυπᾷ τὸν θώρακα ἑνὸς ντρέντνωτ ἑνὸς τάνκ ἢ ἑνὸς ἀεροπλάνου. Ἡ ἀκτῖνα τοῦ θανάτου μπορεῖ νὰ σκοτώσῃ ἄνθρωπο ἢ ζῷο ἀπὸ ἀπόστασι 6 ½ χιλιομέτρων.

Πόσους χτύπους πρέπει νὰ ἔχῃ ἡ ἀνθρώπινη καρδιά;

Ἕνας ὑγιὴς ἄνθρωπος πρέπει νά'χῃ 70—86 παλμοὺς τὸ λεπτό. Οἱ παλμοὶ ὅμως διαφέρουν ἀναλόγως τῆς ἡλικίας:

Κατὰ τὴν γέννησιν οἱ χτῦποι εἶναι περίπου 130. Τὸν πρῶτο χρόνο εἶναι 120. Τὸν τρίτο εἶναι 90. Τὸν ἕβδομο εἶναι 85. Στὴν παιδικὴ ἡλικία εἶναι 80. Στὴν ἐφηβικὴ ἡλικία 75. Στὰ γεράματα εἶναι 65.

Τί εἶναι τὸ περίφημον «Σινικὸν Τεῖχος»;

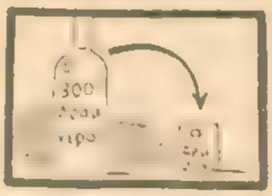
Τὸ περίφημο αὐτὸ τεῖχος κτίστηκε γιὰ ν' ἀποτελέσῃ ἕνα εἶδος φραγμοῦ μεταξὺ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς βαρβαρότητος. Ἐπὶ 2.000 χρόνια προστάτευσε τὸν εἰρηνικὸ καὶ φωτισμένο λαὸ τῆς Κίνας κατὰ τῶν ἐπιδρομῶν καὶ τῶν εἰσβολῶν τῶν βαρβάρων. Ἡ ἰδέα τῆς κατασκευῆς του δὲν γεννήθηκε σὲ μιὰ ἐποχὴ σὰν τὴ δική μας, ὁπότε τὰ εἰσβάλλοντα στρατεύματα μποροῦν νὰ διαβοῦν ὄρη, ἐρήμους, θάλασσες, μέσα σὲ λίγες ὧρες μὲ ἀεροπλάνα, ἀλλὰ σ' ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἕνα τεῖχος πάχους 20 ποδῶν ἦταν δυνατὸν νὰ διαχωρίσῃ δύο κράτη ἐπὶ χρόνια. Τὸ σινικὸ τεῖχος εἶναι τὸ μεγαλύτερο οἰκοδόμημα στὸν κόσμο. Ἔχει περίμετρο 1400 μίλια καὶ μῆκος 7.500 σ' ὅλες τὶς διακλαδώσεις του. Ἔχει ὕψος 25 ποδῶν καὶ 25 πάχος. Εἶναι οἰκοδομημένο μὲ βάσι ἀπὸ γρανίτη καὶ τὸ ἐπάνω μέρος του ἀπὸ «ὀπτὰς πλίνθους». Σὲ κάθε πλευρά του ὑπάρχουν ὑψηλὰ προπετάσματα καὶ σὲ μικρὲς ἀποστάσεις ὑπάρχουν 25.000 τετράγωνοι πυργίσκοι, ἕκαστος τῶν ὁποίων μποροῦσε νὰ περιλάβῃ 100 ἄνδρες. Τὸ Μέγα Σινικὸν Τεῖχος ἀρχίζει ἀπὸ τὶς ἀκτὲς τῆς Κίτρινης Θάλασσας καὶ φθάνει ὡς τὴ Κίτρινη Ἔρημο «Γκόμπι» ποὺ βρίσκεται στὰ σύνορα τοῦ Θιβέτ. Κατεσκευάσθη ἐπὶ Τσίν, 200 χρόνια πρὸ Χριστοῦ, χρειάστηκαν 10 ὁλόκληρα χρόνια γιὰ τὴν κατασκευή του καὶ χρησιμοποιήθηκαν 300.000 ἄνδρες ποὺ δούλευαν ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν μαστιγίων!

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΑΛΑΤΙ

1. Ξέρετε βέβαια ὅτι τὸ ἁλάτι, ποὺ τόσο μᾶς ἐξυπηρετεῖ, βρίσκεται σὲ συμπαγῆ κοιτάσματα μέσα στὴ γῆ, καὶ τότε λέγεται ὀρυκτὸν ἅλας, ἢ μέσα στὴ θάλασσα, ὁπότε λέγεται θαλάσσιον ἅλας.

*

2. Μέσα σὲ τριακόσια δράμια θαλάσσιο νερὸ ὑπάρχουν 9 περίπου γραμμάρια ἅλας. Τὸ ἅλας αὐτὸ ἐξάγεται στὶς ἀκτές, μέσα σὲ εἰδικὲς ἐγκαταστάσεις, ποὺ λέγονται ἁλυκές.

★

3. Οἱ ἁλυκὲς αὐτὲς εἶναι μεγάλες δεξαμενὲς λίγο βαθειὲς καὶ προστατεύονται ἀπὸ τοίχους ἐξ ἀργίλλου, συνδέονται δὲ μὲ αὐλάκια ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἰσορμᾷ τὸ θαλάσσιο νερό. Ὅταν κάθε δεξαμενὴ γεμίσῃ...

★

4. ... κλείνουν τὸν φράκτη εἰσόδου, κι' ἔτσι φυλακισμένο τὸ θαλάσσιο νερὸ ἐξατμίζεται ἀπὸ τὴν ἡλιακὴ θερμότητα, ἐνῷ τὸ ἅλας κατακαθίζει στὸν βυθὸ τῆς δεξαμενῆς.

5. Τὸ ἅλας αὐτὸ τὸ περισυλλέγουν μετὰ μὲ μεγάλα πλατειὰ φτυάρια οἱ ἐργάτες. Κατὰ τὸν τρόπο αὐτὸ ἐξάγεται τὸ σὲ σχῆμα κρυστάλλων σταχτόχρουν ἅλας ποὺ δὲν χρησιμοποιεῖται παρὰ μόνο στὴν κουζίνα.

★

6. Ἕνα μέρος τοῦ ἁλατιοῦ αὐτοῦ, ἀφοῦ πλυθῇ, καθαρίζεται μέσα σὲ ἐργαστήρια κι' ἔτσι παίρνει τὴν κατάλευκη ὄψι του. Τὸ κοπανίζουν ἔπειτα σὲ λεπτοτάτη σκόνη γιὰ νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς ἐπιτραπέζιο ἁλάτι.

★

7. Βλέπετε ἐδῶ ἕνα ὀρυχεῖο ὀρυκτοῦ ἅλατος. Ἐφωδιασμένοι οἱ ἐργάτες μὲ σκαπάνες καὶ μὲ μηχανικὰ τρυπάνια ἀποσποῦν μεγάλα κομμάτια ὀρυκτοῦ ἅλατος, ὅπως γίνεται καὶ μὲ τὰ κάρβουνα.

★

8. Τὰ χονδρὰ αὐτὰ κομμάτια ἁλατιοῦ ἀποστέλλονται σὲ εἰδικὰ ἐργαστήρια, σπάζονται, πλύνονται καὶ γίνονται λευκὴ σκόνη ποὺ ἔχει ἀκριβῶς τὴν ἴδια γεῦσι μὲ τὸ θαλάσσιο ἁλάτι.

Βαθμοῦχοι τῆς Ε. Ο. Ν. τῆς 182ας Φάλαγγος Σουφλίου.

Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς μαθηταὶ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἀρχοντικοῦ Λακεδαίμονος.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΝ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ

ΧΑΡΑ
ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΣΤΟ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ

[illegible]

Ἀπὸ τὴν ἐκδρομὴν τῆς Ὑποδιοικήσεως Ε. Ο. Ν. Βόλου εἰς Μηλέας.

Ὁμὰς Σκαπανισσῶν τοῦ Δημοτ. Σχολείου Γρεβενῶν Κοζάνης.

Η ΣΕΛΙΣ των κοριτσιών

ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ

Νέο κορίτσι,

Μέσα ἀπὸ τὸ ἱερὸ ἄλσος τῆς συναίσθησης γιὰ τὴν ἀποστολή σου θὰ βλαστήση ἡ νέα σου πίστι. Ἀκολουθῶντας τὴ γραμμὴ τῆς ἀποστολῆς σου αὐτῆς θὰ γίνη συνεργάτισσα στὴν ἐξέλιξι τοῦ Ἔθνους σου, στὴν ἐξέλιξι τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ ἀδράνειά σου ἡ ψυχικὴ θὰ πέση σὰν ἕνα ράκος ἀπὸ τὴν ψυχή σου, ποὺ θὰ παρουσιασθῆ σὰν λωτὸς θεῖος πρὸς τὸ φῶς τῆς νέας ἡμέρας.

Γιατὶ μιὰ νέα ἡμέρα πλημμυρισμένη ἀπὸ λαμπρὸν ἥλιον ἀνατέλλει γιὰ σένα καὶ γιὰ τὴ νέα γενεά. Μιὰ λιόφεγγη ἡμέρα, ποὺ ξεπήδησε ἀπὸ τὴν πιὸ σκοτεινὴ νύχτα τῶν πνευμάτων καὶ τῶν συνειδήσεων τῆς περασμένης ἐποχῆς. Γιατὶ τί ἄλλο μπορεῖ νὰ φέρη στὸ πνεῦμα καὶ στὴν ψυχὴ ἡ ἀδράνεια, παρὰ σκοτάδι;

Τώρα ἀπὸ τοὺς νέους σκοπούς, ποὺ σοῦ ἔθεσαν σοφοὶ Ἀρχηγοί, ἀπὸ τὴ δράσι καὶ τὴν ἐργασία σου τὴν σύμφωνη μὲ τὴν ἀποστολή σου, ξεφύτρωσε ἡ πίστι γιὰ τὰ νέα σου ἰδανικά. Μιὰ πίστι, ποὺ μεγαλώνοντας καὶ θεριεύοντας κατὰ τὸ νόμο τῆς ἀνιούσης μπορεῖ βουνὰ καὶ θάλασσες νὰ μετατοπίση.

Ἡ θέσις ἑνὸς ὑψηλοῦ σκοποῦ, τὸ κυνῆγι ἑνὸς ἰδανικοῦ ἀλλάζει καὶ μεταμορφώνει τὸν ἄνθρωπο. Τὸν κάνει ἀπὸ σκουλῆκι πεταλοῦδα μὲ χρυσᾶ φτερά, ποὺ ἄφησε τὸ χῶμα καὶ κυνηγάει τὸν ἥλιο καὶ τὸ φῶς.

Ποιὸς δίνει αὐτὴ τὴν ὑπερφυσικὴ σχεδὸν δύναμι σ' ἕναν ἐφευρέτη, σ' ἕναν ἐρευνητή, νὰ πολεμᾶ καὶ νὰ ἀγωνίζεται χρόνια ὁλόκληρα, κάποτε κι' ὁλόκληρη τὴ ζωή του, γιὰ τὴν ἐπιτυχία ἑνὸς σκοποῦ, ποὺ ἔνοιωσε ὡς ἀποστολή του; Τί ἄλλο παρὰ ἡ συναίσθησις ὅτι ἡ ἀποστολὴ αὐτὴ εἶναι μεγάλη κι' ὅτι θὰ βοηθήση στὴν ἐξέλιξι τοῦ ἀνθρώπου καὶ γενικὰ τῆς ἀνθρωπότητος;

Νέο κορίτσι,

Μόνο ἡ συναίσθησις πὼς καὶ σὺ ἀκολουθῶντας τὴν ἱερὴ ἀποστολή σου μέσα στὸ σπίτι σου καὶ στὸ Ἔθνος σου θὰ σοῦ γεννήση τὴν πίστι γιὰ τὴν ἀξία καὶ τὴ δύναμί σου. Ἀπὸ τὴν πίστι αὐτὴ θὰ ξεπεταχτῆ ἡ χαρὰ τῆς δράσεως. Γιατὶ μίαν ἀπέραντη χαρὰ θὰ αἰσθάνεσαι, ὅταν πιστεύης πὼς δίνεις καὶ σὺ τὸν ὀβολό σου μέσα στὴν ἐνέργεια ποὺ γίνεται γύρω σου γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀναγέννησι τοῦ Λαοῦ σου καὶ πιὸ πλατιὰ μέσα στὴν ἐνέργεια τοῦ Σύμπαντος, πώς, ἀφο[illegible] τὴ συν[illegible] ἑνώνοντας τὶς δυνάμεις σου μὲ τὶς ἐνέργειες τῆς κοσμικῆς ἐνεργείας γιὰ ἕνα καλύτερο μέλλον τοῦ Ἔθνους σου καὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

Νέο κορίτσι,

Ὅταν τὸ Ἔθνος μας φθάση βιολογικά, πνευματικὰ καὶ ψυχικὰ μὲ τὴ βοήθειά σου καὶ τὴ βοήθεια ὅλων μας στὴν περιωπὴ ποὺ λαχταροῦμε, ὅταν ἀνεβῆ πάλι τὰ σκαλιὰ νέων Παρθενώνων καὶ Ἐρεχθείων, τότε θὰ γίνη πάλι νέος καθοδηγητὴς τῆς ἀνθρωπότητος, θὰ ἀποβῆ γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμη δάσκαλος τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ. Ἔτσι σὺ ἀκολουθῶντας τὴ γραμμὴ τῆς ἀποστολῆς σου ὡς γνησίας Ἑλληνίδος γυναίκας, καταλήγεις χωρὶς νὰ τὸ καταλάβης μπροστὰ στὸ μεγάλο καὶ ἀκατάλυτο παλάτι τῆς αἰωνιότητος. Θὰ γίνης μία ἀπὸ τὶς ἀθάνατες αἰώνιες κόρες, ποὺ βαστάζουν στὸ ὡραῖο τους κεφάλι τὴν αἰώνια τῆς Ἑλλάδος ὀμορφιά.

Δὲν ἔχεις παρὰ νὰ σηκώσης τὰ μάτιά σου πρὸς τὸν ἱερὸ βράχο γιὰ ν' ἀντικρύσης ἀνάμεσα ἀπὸ 3000 χρόνια τὴν αἰωνιότητα αὐτή. Ἔτσι θὰ ζήσης καὶ σὺ δουλεύοντας καὶ σβύνοντας γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ δόξα, γιὰ ν' ἀναστηθῆς μέσα στὴν αἰωνία ζωὴ τοῦ λαοῦ σου. Γιατὶ δὲν θὰ εἶσαι πιὰ μόνο ἡ Μαρίκα καὶ ἡ Νίτσα, θὰ εἶσαι ἡ μεγαλόπρεπη Ἑλληνίδα γυναίκα, ποὺ γνώρισε τὴν ἀποστολή της καὶ βρῆκε τὸ δρόμο της.

Σ. Καρ.

* ΠΩΣ ΣΤΡΩΝΕΤΑΙ ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ *

Πετσέτα

Ἡ πετσέτα τοποθετεῖται κατὰ προτίμησιν διπλωμένη σὲ τετράγωνο, εἰς τὸ ἀριστερὸ μέρος τῶν πηρουνιῶν. Ἡ ραφὴ καὶ ἡ ἀνοικτὴ γωνία πρέπει νὰ εἶναι πρὸς τὸ μέρος τῶν πηρουνιῶν καὶ ἔτσι τὸ μονόγραμμα ἔρχεται στὸ δεξιὸ μέρος τῆς πετσέτας. Οἱ πετσέτες κάποτε διπλώνονται καὶ τετραγωνικῶς διὰ νὰ μὴ παίρνουν πολὺ χῶρο.

Ποτήρια

Τοποθετοῦμε τὸ ποτῆρι τοῦ νεροῦ ἀκριβῶς ἄνωθεν τοῦ μαχαιριοῦ καὶ εἰς ἀπόστασιν 1 ἢ 2 ἑκ. ἀπ' αὐτό. Ἡ ἁλατιέρα δὲν πρέπει νὰ εἶναι μεγάλη. Συνήθως βάζουμε ἀπὸ μία μεταξὺ 2 πιάτων. Ἐὰν ἡ ἁλατιέρα εἶναι ἀνοικτὴ χρησιμοποιοῦμε ἕνα μικρὸ κουτάλι τὸ ὁποῖο τοποθετεῖται ἐπάνω σ' αὐτὴ ἢ πλησίον της ἐπὶ τοῦ τραπεζομανδήλου.

Προσέχετε νὰ τοποθετῆτε πλησίον τὸ ἕνα στὸ ἄλλο ὅλα τὰ μαχαιροπήρουνα, πιάτα καὶ ποτήρια, τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμοποιηθοῦν ἀπὸ ἕνα ἄτομο, χωρὶς ἐννοεῖται νὰ φαίνωνται πολὺ μαζεμένα. Τὸ τραπέζι ἔχει πολὺ καλυτέρα ἐμφάνισι. Τότε ὅταν τὸ γεῦμα μας εἶναι πολὺ ἁπλὸ καὶ δὲν ὑπάρχη ἀνάγκη γιὰ μαχαίρι, τοποθετοῦμε τὸ πηροῦνι δεξιὰ ἐπειδὴ θὰ τὸ πιάσουμε μὲ τὸ δεξί μας χέρι, ἐὰν ὑπάρχη ἀνάγκη ἀπὸ κουταλάκι μικρὸ τὸ τοποθετοῦμε δεξιὰ ἀπ' τὰ πηροῦνι. Ὅταν στρωθῆ τὸ τρ[illegible] τοποθετοῦνται οἱ [illegible] οὔτε νὰ εἶναι πολὺ μακρυὰ ἀπ' αὐτό

Ὁ μπουφὲς

Ἄλλοτε ἐχρησιμοποιεῖτο γιὰ νὰ τοποθετοῦνται ἐπ' αὐτοῦ ὅ,τι ἐπὶ πλέον θὰ ἐχρειάζετο κατὰ τὴν ὥρα τοῦ γεύματος. Σήμερα ἀντὶ τοῦ μπουφὲ χρησιμοποιοῦν γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ ἕνα μικρὸ τραπέζι, ὁ δὲ μπουφὲς χρησιμεύει γιὰ νὰ τοποθετοῦμε ἐπ' αὐτοῦ πολύτιμα σκεύη. Τὸ τραπέζι αὐτὸ δὲν πρέπει εἶναι πολὺ μεγάλο οὔτε ὅμως καὶ τόσο μικρὸ ὥστε να μὴ χωρῆ ὅ,τι πρέπει.

Διάφοροι τρόποι σερβιρίσματος

Ὑπάρχουν τρεῖς διαφορετικοὶ τρόποι σερβιρίσματος, ὁ ἀγγλικός, ὁ ρωσσικὸς καὶ ὁ μικτός, ὁ ὁποῖος ὅπως καὶ τὸ ὄνομά του δείχνει εἶναι ἕνας συνδυασμὸς τῶν δύο τρόπων. Διὰ ν' ἀποφασίσωμε ποῖον ἐκ τριῶν τρόπων θὰ ἀκολουθήσωμε, πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπηρετριῶν ποὺ δυνάμεθα νὰ χρησιμοποιήσωμε καὶ τὴν ἐπισημότητα ἢ μὴ τοῦ γεύματος.

Ὁ Ἀγγλικὸς τρόπος

Εἶναι ὁ πρακτικώτερος ἐκεῖ ὅπου ἡ ὑπηρεσία εἶναι περιωρισμένη ἢ δὲν ὑπάρχει. Τὸ φαγητὸ τοποθετεῖται ἔμπροσθεν τοῦ οἰκοδεσπότου ἢ τῆς οἰκοδεσποίνης καὶ σερβίρεται στὸ τραπέζι.

Ὁ Ρωσσικὸς τρόπος

Ἀπαιτεῖ ὑπηρεσία καὶ χρησιμοποιεῖται ἰδίως γιὰ τὰ ἐπίσημα γεύματα, τὰ πιάτα τοποθετοῦνται ἄδεια [illegible] Ὁ πρῶτος τρόπος ὅμως εἶναι προτιμότερος καὶ ὁ πλέον ἐπίσημος.

Ὁ ἀνάμικτος τρόπος

Εἶναι συνήθης εἰς τὰ ἡμιεπίσημα γεύματα. Μερικὰ ἐκ τῶν φαγητῶν σερβίρονται ὑπὸ τοῦ οἰκοδε[illegible] κὸ τρόπο καὶ ἄλλα περνῶνται σερβιρισμένα κατὰ τὸν ρωσσικὸ τρόπο.

Αἰμ. Βελισσαροπούλου

ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

Δεύτερη πατρίδα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Καὶ γι' αὐτὸ ἀναγκάσθηκαν ν' ἀγρυπνήσουν, ἀπὸ τρεῖς ὧρες καθένας μὲ τὴ σειρά του,—πρῶτος ὁ Ἐρνέστος, δεύτερος ὁ Τζὰκ καὶ τελευταῖος ὁ κ. Οὐόλστων,— ὥς τὸ πρωΐ.

Μόλις σηκώθηκε ὁ ἥλιος, σηκώθηκαν ὅλοι κι' ὁ Τζάκ, μὲ τὴ δυνατὴ φωνή του, ἔκραξε:

—Τελοσπάντων, κύριε Οὐόλστων, ἔφθασε κι' ἡ μεγάλη ἡμέρα! Σὲ λίγες ὧρες ὁ κρυφός σας πόθος θὰ ἐκπληρωθῇ: Θὰ στήσετε τὴ σημαία μας στὸ ὑψηλότερο σημεῖο τῆς Νέας-Ἑλβετίας!

—Σὲ λίγες ὧρες... ναί, ἂν τὸ ἀνέβασμα δὲν παρουσιάση μεγάλες δυσκολίες, παρετήρησε ὁ Ἐρνέστος.

—Δὲν τὸ πιστεύω, ἀποκρίθηκε ὁ κ. Οὐόλστων. Ὁπωσδήποτε, ἂν δὲν εἶναι σήμερα, θὰ εἶναι αὔριο. Κι' ἀπὸ κεῖ πάνω θὰ μπορέσουμε νὰ ἰδοῦμε τί διαστάσεις ἔχει τὸ νησί μας.

—Ἐκτὸς ἂν ἐκτείνεται πρὸς τὰ δυτικὰ ἢ τὰ μεσημβρινὰ περισσότερο ἀπ' ὅσο φτάνει τὸ μάτι, εἶπε ὁ Τζάκ.

—Πρᾶγμα ποὺ δὲν εἶναι καθόλου ἀδύνατο! ἐπρόσθεσε ὁ Ἐρνέστος.

—Ἄ, ὄχι! εἶπε ὁ κ. Οὐόλστων. Ἂν τὸ νησὶ ἦταν τόσο μεγάλο, θὰ τὄβλεπαν τὰ πλοῖα ποὺ περνοῦν ἀπ' αὐτὸ τὸ μέρος τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ.

—Θὰ ἰδοῦμε, θὰ ἰδοῦμε!

Ἀφοῦ ἐπρογευμάτισαν μὲ κρύο κυνῆγι, ἐφύλαξαν τὸ περίσσευμα, γιατὶ δὲν θὰ εὕρισκαν βέβαια τίποτα νὰ σκοτώσουν στὶς τραχειὲς ἐκεῖνες πλαγιές, ὅπου καμμιὰ προθυμία δὲν ἔδειχνε ὁ Φάλμπ νὰ σκαρφαλώση. Ἅμα βγῆκαν ἀπὸ τὴ σπηλιά, ἐπειδὴ δὲν φοβοῦνταν πιὰ ἐπιδρομὴ θηρίων, κρέμασαν τὰ τουφέκια τους στὸν ὦμο. Καὶ πρῶτος ὁ Τζάκ, δεύτερος ὁ Ἐρνέστος καὶ τελευταῖος ὁ κ. Οὐόλστων, ἄρχισαν νὰ ἀνεβαίνουν τὸ πρῶτο ἀνηφορικὸ μονοπάτι.

Κατὰ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Ἐρνέστου, τὸ ὕψος τῆς βουνοσειρᾶς θὰ ἦταν χίλια ἑκατὸ ὥς χίλια διακόσια πόδια. Ἕνας κῶνος ποὺ ὑψωνόταν σχεδὸν ἀντίκρυ στὸ δάσος τῶν ἐλάτων, ξεπερνοῦσε καμμιὰ πενηνταριὰ ὀργυιὲς τὴν κορυφογραμμή. Στὴν κορυφὴ αὐτοῦ τοῦ κώνου ἐννοοῦσε ὁ κ. Οὐόλστων νὰ στήση τὴ σημαία τῆς Νέας-Ἑλβετίας.

Ἑκατὸ βήματα ὕστερα ἀπὸ τὴ σπηλιὰ τελείωνε ἀπότομα ἡ δασικὴ ζώνη αὐτῆς τῆς χώρας. Κι' ἄρχιζε μιὰ ἄλλη, πράσινη ἀκόμα, ἀλλὰ μὲ θάμνους μόνον, χαμόδεινδρα, ἀλόες, μύρτα καὶ ρείκια. Ἡ πλαγιὰ ὅμως ἦταν τραχειὰ καὶ σὲ πολλὰ μέρη ἡ κλίσι της ὑπερέβαινε τὶς πενῆντα μοῖρες. Ἔτσι, γιὰ ν' ἀνεβαίνουν, ἀναγκαζόνταν νὰ λοξοδρομοῦν δεξιὰ κι' ἀριστερά.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς τὸ ἔδαφος εὐκόλυνε τὴν ἀνάβασι. Γιατὶ δὲν παρουσίαζε ἀκόμα τέτοιες ἀνωμαλίες, ὥστε νὰ σκαρφαλώνουν μὲ πόδια καὶ μὲ χέρια ἢ νὰ πηδοῦν. Τὸ πόδι πατοῦσε στερεὰ στὴν πρασινάδα ἐκείνη, τὴ σπαρμένη ἀπὸ ρίζες κι' ἐξογκώματα τοῦ βράχου. Γιὰ πεσίματα δὲν ἦταν φόβος· τὸ πολὺ-πολὺ μποροῦσαν νὰ γλυστρήσουν μερικὰ βήματα σὲ κανένα πυκνὸ χαλὶ χλόης.

Τὸ ἀνέβασμα λοιπὸν δὲν ἦταν δύσκολο μὲ κάποιες λοξοδρομίες, μόνο κάπως κουραστικό. Καὶ γιὰ νὰ φθάσουν στὴν κορυφή, ἔπρεπε νὰ σταθοῦν τοὐλάχιστο δυὸ φορές, γιὰ ν' ἀνασάνουν. Ὁ Ἐρνέστος κι' ὁ Τζάκ, νέοι, γυμνασμένοι, ἀκούραστοι, δὲν θὰ αἰσθανόνταν ἴσως αὐτὴ τὴν ἀνάγκη. Ὁ κ. Οὐόλστων ὅμως, ἡλικιωμένος καὶ πιὸ δυσκίνητος, ἔπρεπε νὰ ξεκουρασθῇ. Ὁπωσδήποτε, θἆταν εὐχαριστημένοι ἂν ἔφθαναν στὴ βάσι τοῦ κώνου ὥς τὸ μεσημέρι. Ἀπὸ κεῖ, σὲ μιὰ-δυὸ ὧρες, θἆταν στὴν κορυφή.

Ἐξηκολούθησαν τὸ δρόμο τους, χωρὶς ἐμπόδιο κανένα. Ὁ Τζὰκ ἔκανε τέτοια πηδήματα, ὥστε πολλὲς φορὲς ὁ κ. Οὐόλστων ἀναγκάσθηκε νὰ τοῦ θυμίση, ὅτι ἡ φύσις δὲν τὸν ἔπλασε αἴγαγρο κι' ἑπομένως μποροῦσε νὰ εἶναι λιγώτερο ριψοκίνδυνος... Ὅπως ἐλογάριαζαν, τὸ μεσημέρι ἔφθασαν στὴ βάσι τοῦ κώνου κι' ἐστάθηκαν ἐκεῖ νὰ ξεκουρασθοῦν καὶ νὰ φᾶνε. Τὰ ὑπολείμματα τῆς ψητῆς ἀντιλόπης τοὺς ἐχρησίμευσαν ὡς γεῦμα. Κι' ὕστερα ὁ Τζάκ, ὁρμῶντας στὶς πρῶτες πέτρες τῆς πλαγιᾶς, ἐφώναξε:

—Ὅποιος μ' ἀγαπᾶ, ἂς μ' ἀκολουθήση!

—Ἂς προσπαθήσουμε νὰ τοῦ δώσουμε αὐτὸ τὸ δεῖγμα τῆς ἀγάπης, ἀγαπητέ μου Ἐρνέστε, εἶπε ὁ κ. Οὐόλστων· καὶ προπάντων νὰ ἐμποδίσουμε τὶς τρέλλες του!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄.

Τὸ ὕψος τοῦ κώνου ἦταν ὅσο σχεδὸν τῆς μεγάλης πυραμίδας τῆς Αἰγύπτου. Μὲ τὴ διαφορὰ μόνο πὼς δὲν ὑπῆρχαν κι' ἐδῶ τὰ σκαλιὰ ποὺ ἐπιτρέπουν τὸ ἀνέβασμα στὸ φαραωνικὸ μνημεῖο. Δὲν ἦταν παρὰ ἕνας σωρὸς ἀπὸ βράχους, ἀπὸ πελώριες πέτρες, ποὺ μόλις καὶ μετὰ βίας κρατιῶνταν σὲ ἰσορροπία. Παρουσίαζεν ὅμως ἄκρες, ἐξοχές, ἐξογκώματα, ὅπου τὸ πόδι μποροῦσε νὰ πατήση. Ὁ Τζάκ, ποὺ πήγαινε πάντα μπροστά, ψάχνοντας, ἔδειχνε τὸν καλὸ δρόμο στοὺς ἄλλους ποὺ ἀκολουθοῦσαν. Κι' ἔτσι, σιγὰ-σιγά, σκαρφάλωναν ἀπὸ πέτρα σὲ πέτρα.

Πρῶτος ὁ Τζάκ, δεύτερος ὁ Ἐρνέστος καὶ τελευταῖος ὁ Οὐόλστων

Τί ἀπελπιστικὴ στείρωσι στὴν ἐπιφάνεια τῆς τρίτης αὐτῆς ζώνης! Οὔτε ἴχνος φυτοῦ, οὔτε ἴχνος πρασινάδας, πουθενά. Μόνον ἀγκάθια φύτρωναν ἐδῶ κι' ἐκεῖ ἀνάμεσα στὶς πέτρες, καὶ μερικὲς ἦταν σκεπασμένες μὲ ξερὲς λειχῆνες, ποὺ τὶς ἔκαναν σταχτοπράσινες.

Ὅλη ἡ δυσκολία ἦταν νὰ μὴ γλυστρήσουν σ' ἐκεῖνες τὶς πλαγιὲς ποὺ κάπου κάπου γυάλιζαν ἴσιες σὰν καθρέφτες. Τέτοιο πέσιμο θἆταν θάνατος! Ἔπρεπε ἀκόμα νὰ προσέχουν νὰ μὴ πατοῦν πολὺ δυνατά, γιατὶ μποροῦσε νὰ ξεκουνηθῇ καμμιὰ πέτρα, νὰ παρασύρη κι' ἄλλες καὶ νὰ ροβολήσουν ὅλες μαζὶ ὥς τὰ ριζοβούνια!

Ὁ κῶνος ἦταν καμωμένος ἀποκλειστικῶς ἀπὸ γρανίτη κι' ἀσβεστόλιθο. Τίποτα δὲν ἦταν ποὺ νὰ φανερώνη ἡφαιστειακὴ προέλευσι. Ὥστε ἡ Νέα-Ἑλβετία δὲν ἦταν ὑποκείμενη οὔτε σὲ σεισμούς, οὔτε σὲ ἐκρήξεις.

Ὁ κ. Οὐόλστων κι' οἱ σύντροφοί του ἔφτασαν στὰ μισὰ τοῦ κώνου χωρὶς κανένα δυσάρεστο. Μόνο μερικὲς πέτρες ξεκουνήθηκαν στὸ πέρασμά τους καὶ ροβόλησαν ὥς τὰ βάθη τοῦ δάσους μὲ κρότο βροντῆς, ποὺ τὸν δυνάμωναν οἱ ἀντίλαλοι τοῦ βουνοῦ. Ἀλλὰ δὲν ἐσημειώθη δυστύχημα ἀπὸ τὶς μικρὲς αὐτὲς καταρρεύσεις.

Στὸ ὕψος ἐκεῖνο πετοῦσαν ἀκόμα μερικὰ πουλιά, μόνοι ἀντιπρόσωποι τοῦ ζωικοῦ βασιλείου στὴν τρίτη ζώνη τῶν βουνῶν. Δὲν ἦταν μικρά, σὰν ἐκεῖνα ποὺ δὲν ἔβγαιναν ἀπὸ τὸ δάσος τῶν ἐλάτων. Ἦταν μεγάλα καί, κτυπῶντας τὸν ἀέρα μὲ τὰ ἀργὰ κουνήματα τῶν πελώριων φτερῶν τους, ἔφθαναν κάποτε ψηλότερα κι' ἀπὸ τὴν κορυφὴ τοῦ κώνου. Τί πειρασμὸς γιὰ τὸν Τζάκ! Μὲ πόση εὐχαρίστησι θὰ ἔστελνε ἀπὸ μιὰ σφαῖρα στοὺς γυπαετοὺς ἐκείνους καὶ στοὺς κόνδορας, ποὺ τοὺς ἐσάστιζε ἡ παρουσία τοῦ ἀνθρώπου στὶς γυμνὲς ἐκεῖνες ἐρημιές! Ἀλλὰ κάθε φορὰ ποὺ ἐπώμιζε τὸ τουφέκι του, ὁ κ. Οὐόλστων τοῦ ἔλεγε:

—Περιττό!...

Κι' ὁ Τζὰκ δὲν πυροβολοῦσε.

Ἔτσι γλύτωσε κι' ἕνας θαυμάσιος ἀετὸς τοῦ Μαλιμπάρ. Ἄλλως τε ἀντὶ νὰ τὸν σκοτώσουν, καλλίτερο θἆταν νὰ τὸν πιάσουν ζωντανό. Μποροῦσε ν' ἀντικαταστήση τὸν πιστὸ σύντροφο τοῦ Φρίτς, ποὺ εἶχε σκοτωθῇ στὴν πάλη μὲ τὴν τίγρι, τότε ποὺ ταξίδευε ὁ κύριός του μὲ τὸ καγιάκ, γιὰ ν' ἀνακαλύψη τὸν Ἀναμμένο-Βράχο.

Ὅσο ἀνέβαιναν, τόσο ὁ κῶνος ἐστένευε καὶ τόσο τὸ ἀνέβασμα γινόταν δυσκολώτερο. Θὰ ὑπῆρχε τόπος ἀρκετὸς στὴν κορυφή, γιὰ νὰ σταθοῦν τρεῖς ἄνθρωποι; Ζήτημα ἦταν! Γιὰ

νὰ προχωροῦν, ἔπρεπε τώρα νὰ βοηθοῦνται, νὰ πιάνουνται. Ὁ Τζάκ, πάντοτε μπροστά, τραβοῦσε τὸν Ἐρνέστο, ποὺ κατόπιν τραβοῦσε κι᾽ αὐτὸς τὸν κ. Οὐόλστων. Τοῦ κάκου προσπάθησαν νὰ τριγυρίσουν τὸν κῶνο. Ὁπωσδήποτε αὐτὴ ἡ βορεινὴ πλευρά του παρουσίαζε τὶς λιγώτερες δυσκολίες.

Ἐπιτέλους, στὶς δυὸ μετὰ τὸ μεσημέρι, ἀντήχησε μιὰ δυνατὴ φωνή,—ἡ φωνὴ τοῦ Τζάκ,—ἡ πρώτη βέβαια ποὺ δονοῦσε τὸν ἀέρα τῆς κορυφῆς ἐκείνης:

—Νησί!... Ἡ Νέα-Ἑλβετία εἶναι νησί!

Μὲ μιὰ τελευταία προσπάθεια, ὁ Ἐρνέστος κι᾽ ὁ κ. Οὐόλστων τὸν ἔφθασαν. Ἐκεῖ, σ᾽ ἕνα μικρὸν ἴσιωμα δυὸ μόλις τετραγωνικῶν ὀργυιῶν, κατακουρασμένοι, λαχανιασμένοι, ἀνίκανοι σχεδὸν νὰ μιλήσουν, ξαπλώθηκαν γιὰ ν᾽ ἀνασάνουν.

Ὅτι ἡ Νέα-Ἑλβετία ἦταν νησί, τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶχε λυθῆ ἀπὸ τὸν ἐρχομὸ τοῦ «Ξιφίας». Ἀλλ᾽ ἂν ἡ θάλασσα τὴν περικύκλωνε ἀπὸ παντοῦ, ἀπεῖχε ἀπὸ τὸ βουνὸ ἄλλου πολὺ κι᾽ ἄλλου λίγο. Γιατὶ τὸ μεγάλο βουνό, ἡ βουνοσειρά, δὲν κατεῖχε τὸ κέντρο τοῦ νησιοῦ. Ἦταν στὸ μεσημβρινό του μέρος κι᾽ ἐσχημάτιζε μιὰ ἀρκετὰ κανονικὴ καμπύλη ἀπὸ τὰ ἀνατολικὰ στὰ δυτικά.

Ἀπὸ τὴν κορυφὴ τοῦ κώνου—χίλια πεντακόσια πόδια ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ Ὠκεανοῦ— ἡ ὀπτικὴ ἀκτῖνα ὡς τὸν ὁρίζοντα ἦταν δεκαεπτὰ ὡς δεκαοκτὼ λεῦγες. Ἡ Νέα-Ἑλβετία ὅμως δὲν εἶχε τόσο μεγάλη ἔκτασι᾽ κι᾽ ὅταν τὸν ρώτησε γι᾽ αὐτὸ τὸ ζήτημα ὁ κ. Οὐόλστων, ὁ Ἐρνέστος ἀποκρίθηκε:

—Κατὰ τὴ γνώμη μου, τὸ νησί μας ἔχει περίμετρο ἑξῆντα ὡς ἑβδομῆντα λεῦγες. Ἔ, εἶναι ἀρκετή. Ὑπερβαίνει τὸ καντόνι τῆς Λουκέρνης.

—Μὰ πόση, πάνω-κάτω, λογαριάζεις τὴν ἔκτασί της; ρώτησε ὁ κ. Οὐόλστων.

—Ὡς τετρακόσιες τετραγωνικὲς λεῦγες, ἀποκρίθηκε ὁ Ἐρνέστος. Ἡ μισὴ σχεδὸν Σικελία.

—Ὤ, ἐφώναξε ὁ Τζάκ᾽ ὑπάρχουν μεγαλείτερα νησιά, ποὺ δὲν ἀξίζουν σὰν τὸ δικό μας!

—Κι᾽ ἄλλα μικρότερα, μὰ σπουδαιότερα, συμπλήρωσε ὁ Ἐρνέστος. Ἕνα στὴ Μεσόγειο, παραδείγματος χάρι, πολὺ σπουδαῖο γιὰ τὴν Ἀγγλία, μόλις μετρᾷ ἐννιὰ λεῦγες μάκρος καὶ τέσσερις πλάτος.

—Ποιό;

—Ἡ Μάλτα.

—Καὶ γιατὶ ἡ Νέα Ἑλβετία, φώναξε τότε ὁ κ. Οὐόλστων, δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ ἡ Μάλτα τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ;

Κι᾽ ὁ Τζάκ συλλογίσθηκε: Μὰ κι᾽ ἡ Ἑλβετία μποροῦσε νὰ τὴν κρατήσῃ καὶ νὰ τὴν κάμῃ μιὰ ὡραία ἀποικία ἐλβετική...

Ὁ οὐρανὸς ἦταν διαυγέστατος κι᾽ ἡ ἀτμόσφαιρα δὲν εἶχε καθόλου ἀτμούς. Οὔτε ἴχνος ὑγρασίας δὲν αἰσθανόταν κανεὶς στὸν γύρω του ἀέρα᾽ καὶ κάτω, τὸ σχῆμα τοῦ ἐδάφους ξεχώριζε μὲ μεγάλη καθαρότητα.

(Ἀκολουθεῖ)

Τὸ Μπέρι - Μπέρι — Ἡ Βιταμίνη C

Τὸ Μπέρι - Μπέρι εἶναι ἡ νόσος ποὺ ἀναπτύσσεται στὸν ἄνθρωπο ἀπὸ ἔλλειψι τῆς βιτ Β. Ἦτο ἄλλοτε συχνὴ εἰς τὴν Κίναν, ὅπου οἱ κάτοικοί της καὶ ἰδίως ὁ ἀπολίτιστος πληθυσμὸς ἐτρέφετο ἀποκλειστικῶς μὲ ρύζι, εἰς τὸ ὁποῖον ὅπως ξέρομεν ὁ φλοιός του μόνον περιέχει τὴν βιτ. Β. Ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ ἀνακαλύφθησαν οἱ βιταμῖνες καὶ περιέγραψαν κατόπιν τὸ Μπέρι-Μπέρι εἰς τὴν Κίναν, ἐπρόσεξαν οἱ ἰατροὶ καὶ εἶδον ὅτι ἡ νόσος ἀναπτύσσεται καὶ στὴν Εὐρώπη, ἀλλὰ μὲ ἐλαφρότερη μορφή. Περιέγραψαν κατόπιν καὶ ἐλαφρὰς μορφὰς αὐτῆς τῆς νόσου ἢ μόνον συμπτώματα αὐτῆς, ποὺ βλέπομε κατὰ περιόδους σὲ παιδιὰ ποὺ πάσχουν ἀπὸ διάρροια, ποὺ τρέφονται ἀνεπαρκῶς ἢ ὑποβάλλονται σὲ παρατεταμένες καταστρεπτικὲς ἰατρικὲς δίαιτες. Τὰ συμπτώματα τοῦ Μπέρι-Μπέρι στὸ παιδί, διότι ὁ μεγάλος δὲν παθαίνει ποτὲ τὸ νόσημα αὐτό, εἶναι πρηξίματα, καρδιακαὶ καὶ ἐντερικαὶ διαταραχαί, διόγκωσις τοῦ ἥπατος, παραλύσεις, νευρικὰ καὶ μηνιγγιτικὰ συμπτώματα. Ἐκτὸς ὅμως τῆς σοβαρᾶς νόσου καὶ οἱ σπασμοί, ἡ ἀδυναμία, ἡ ἀναιμία, ἡ νευρικὲς διαταραχὲς πολλῶν παιδιῶν ποὺ βλέπομε συχνά, ὀφείλονται στὴ στέρησι τῆς βιτ. Β καὶ γι᾽ αὐτὸ πρέπει νὰ φροντίζουν οἱ γονεῖς ὥστε νὰ γιατρεύωνται τὰ παιδιά των ἐγκαίρως καὶ ἀσφαλῶς. Σ᾽ αὐτὲς τὶς περιπτώσεις ἐπειδὴ ὁ ὀργανισμὸς ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ ἔντονο θεραπεία βιτ. Β καὶ ἐπειδὴ οἱ βιταμῖνες ποὺ εἶναι στὶς τροφὲς δὲν φτάνουν, καταφεύγομε στὰ σπεσιαλιτὲ ποὺ κατασκευάζει σήμερον τόσον ἡ ξένη ὅσον καὶ ἡ ἑλληνικὴ φαρμακ. βιομηχανία. Ἡμεῖς χορηγοῦμεν τὴν Betamine τῶν Ἑλλ. Χρωματουργείων Πειραιῶς μὲ ἐπιτυχῆ πάντοτε ἀποτελέσματα. Τέλος ὑπάρχουν νοσήματα ἢ διαταραχὲς στοὺς μεγάλους ποὺ φαίνεται νὰ ὀφείλωνται στὴ στέρησι τῆς βιτ. Β, ὅπως πολυνευρίτιδες, νευραλγίαι, πεπτικὰ νοσήματα, ἕλκος στομάχου κλπ., διότι θεραπεύονται ἢ βελτιώνονται μὲ τὴν Betamine «χρωπεῖ».

Ἡ βιταμίνη C, εἶναι σκόνη λευκὴ [illegible] καὶ ἔχει ἰσχυρὰν ὀξινον ἀντίδρασιν. Ἡ βιτ. C ὀνομάζεται καὶ ἀσκορβικὸν ὀξύ, κατώρθωσε δὲ ἡ χημεία σήμερον νὰ τὴν παρασκευάζῃ καὶ συνθετικῶς. Ἡ βιτ. C εὑρίσκεται εἰς τοὺς νωποὺς καρποὺς καὶ φυτά. Ἐκεῖνα ποὺ ἔχουν μεγάλην ποσότητα βιτ. C, πραγματικὴν συγκέντρωσιν, εἶναι τὰ πορτοκάλλια, λεμόνια, ντομάτα, κρεμμύδια καὶ ἡ πιπεριά. Ἡ ντομάτα ἔχει τόση μεγάλη ποσότητα βιτ. C, ὥστε ὑπάρχει ἀκόμη καὶ στὸ μπελτέ, ὅπως ἀποδείξαμε μὲ τὸν καθηγητή μου Lesné στὸ Παρίσι.

Στὶς ζωικὲς τροφές, ὅπως στὸ κρέας, γάλα, αὐγὰ κλπ. ἡ ποσότης τῆς βιτ C κυμαίνεται ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς καὶ τῆς τροφῆς τῶν ζώων ἢ καὶ λείπει τελείως. Ὁ βρασμὸς καταστρέφει τελείως τὴν βιτ. C.

Οἱ ἀνάγκες ἰδίως στὸ παιδὶ εἶναι τεράστιες γιὰ τὴ βιτ. C, τὴν δέχεται δὲ ὁ ὀργανισμός του ἔστω καὶ σὲ ὑπερβολικὴ ποσότητα. Ἡ ἀνάγκη στὸ παιδὶ γιὰ τὴ βιτ C εἶναι 20—50 φορὲς μεγαλειτέρα ἀπὸ τὴ βιτ Α καὶ 2000—5000 φορὲς ἀπὸ τὴ βιτ. D. Ἀπ᾽ αὐτὸ καταλαβαίνει κανεὶς πόσον πρέπει νὰ προσέχωμε γιὰ τὴν ἐξασφάλισι τῆς βιτ. C στὸ παιδὶ καὶ ἐπίσης πόσο εὔκολα μπορεῖ νὰ ἀρρωστήσῃ ὅταν θὰ τοῦ λείπῃ ἡ νωπὴ τροφή. Ἀπὸ στέρησι τῆς βιτ. C παθαίνομε μιὰν ἀρρώστεια ποὺ λέγεται σκορβοῦτον. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶναι δυνατὸν σήμερα νὰ τρῶμε τροφὲς χωρὶς βιτ C, ὅπως ἄλλοτε οἱ ναυτικοί, δὲν παθαίνουμε οἱ ἐνήλικες τὴν ἀβιταμίνωσι C. Ἀντιθέτως τὸ παιδὶ καὶ ἰδίως τὸ βρέφος παθαίνουν συχνὰ τὸ λεγόμενον παιδικὸν σκορβοῦτον, ἐπειδὴ τρέφονται συχνὰ μὲ φαρῖνες καὶ μὲ γάλα σκόνη ἢ φρέσκο, ἀλλὰ βρασμένο. Ἡ βαρεῖα μορφὴ τοῦ παιδικοῦ σκορβούτου εἶναι μεγάλη ἀναιμία, ἀνορεξία πλήρης, μεγάλαι ἐσωτερικαὶ αἱμορραγίαι καὶ τῶν οὔλων, πτῶσις τῶν ὀδόντων, τελεία ἀπίσχνανσις καὶ θάνατος ταχὺς ἐὰν δὲν ἐπέμβῃ ἀμέσως ὁ ἰατρός.

Ἐκτὸς τῆς βαρείας μορφῆς ποὺ δὲν εἶναι εὐτυχῶς συχνή, παρατηροῦμε κάθε ἡμέρα σχεδὸν ἐλαφρὲς μορφὲς ἢ καὶ συμπτώματα τῆς νόσου ποὺ ὀνομάζονται προσκορβουτικαὶ καταστάσεις. Τέτοια συμπτώματα εἶναι ἡ τάσις πρὸς αἱμορραγίαν τῶν οὔλων, ἡ καταστροφὴ τῶν ὀδόντων, ἡ ἀνορεξία, ἡ εὔκολος κούρασις, ἡ ὠχρότης τῶν τῶν παιδιῶν, ἡ «κόπωσις τῆς ἀνοίξεως», τὰ συχνὰ κρυολογήματα ἢ διάρροιες καὶ τόσα ἄλλα μικροσυμπτώματα, ποὺ ἐνῷ φαίνονται χωρὶς σημασία, ἅμα ἀφεθοῦν ἀγιάτρευτα μποροῦν νὰ προκαλέσουν ἀργότερα μεγάλες ἱστορίες στὸ παιδί. Ἐπίσης καὶ ἡ ἔγκυος γυναῖκα παθαίνει εὔκολα ἐλαφρὰς μορφὰς σκορβούτου καὶ γι᾽ [illegible] σφαλίζῃ μὲ τὴν τροφή της ἀφθόνως τὴ βιτ. C τόσον διὰ τὸν ἑαυτόν της, ὅσον καὶ γιὰ τὸν μέλλοντα σκαπανέα ποὺ ἑτοιμάζει.

Κατὰ τὴν ἐποχὴ ποὺ ἀφθονοῦν τὰ πορτοκάλλια καὶ λεμόνια ἡ καθημερινὴ χρῆσις αὐτῶν προλαμβάνει εὔκολα τὶς ἀνωτέρω διαταραχές. Πρὸς θεραπείαν ὅμως καὶ ὅταν δὲν ὑπάρχουν τὰ ξυνὰ φροῦτα, τότε καταφεύγωμεν ἀποτελεσματικῶς σὲ μερικὰ χαπάκια ἢ ἐνέσεις Ascorbine «χρωπεῖ».

Γ. Μπαμπούρης
Παιδίατρος

Ὁ ἀετός

Ὅπως τὸ λιοντάρι θεωρεῖται ὁ βασιλεὺς τῶν ζώων τῆς γῆς, ἔτσι κι' ὁ ἀετὸς μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς ὁ βασιληᾶς τῶν πουλιῶν. Ὁ ἀετός, τοῦ ὁποίου τὸ σῶμα ἔχει μῆκος ἑνὸς μέτρου περίπου, καὶ πτερυγικὴν ἔκτασιν δυὸ μέτρων, ζῇ πάντοτε ἐπάνω στὰ βουνά.

Ἡ πτῆσις του εἶναι ὁρμητικωτάτη καὶ γιὰ νὰ μεταχειρισθοῦμε τὴν ἀεροπορικὴ γλῶσσα, ὁ ἀετὸς κατέχει τὸ παγκόσμιο ρεκὸρ ὕψους τῶν πτηνῶν. Εἶναι ἱκανὸς ν' ἀνυψωθῇ ταχύτατα περισσότερο ἀπὸ 3.000 μέτρα ἐπάνω ἀπὸ τὸ σημεῖο ποὺ ξεκινᾶ. Μ' αὐτὸν ἄλλως τε τὸν τρόπο κυνηγᾶ τὸ θήραμά του: Ἀνεβαίνει ὅσο ὑψηλότερα μπορεῖ, μέχρις ὅτου νὰ μὴν εἶναι παρὰ ἕνα ἀδιόρατο στίγμα στὸν οὐρανό. Ἀπ' ἐκεῖ, μὲ τὸ διαπεραστικὸ βλέμμα του, παρακολουθεῖ προσεκτικὰ τὸ ἔδαφος καί, εὐθὺς ὡς ἀντιληφθῇ μιὰ λεία, ἐφορμᾶ στὸ κενό, ρίχνεται ἐπάνω της, τὴν ἁρπάζει στὰ νύχια του καὶ τὴν μεταφέρει στὴν φωλιά του.

Ἡ φωλιὰ τοῦ ἀετοῦ εἶναι ἕνα εἶδος ὑπερμεγέθους συνηθισμένης φωλιᾶς, μὲ διάμετρο δύο περίπου μέτρων. Εἶναι κατασκευασμένη ἀπὸ χονδρὰ κλαδιὰ δένδρων στὴν κορυφὴ κάποιου ἀπρόσιτου βράχου.

Εἶναι ἱκανὸς νὰ μεταφέρῃ πετῶντας ὡς τὸ κρησφύγετό του, γαντζωμένα στὰ νύχια του θηράματα, ποὺ πολλὲς φορὲς ζυγίζουν δεκάδες κιλῶν: ὅπως π.χ. ἀρνιὰ ἢ ἀγριοκάτσικα. Κάποτε ἔχουν δῆ ἀετοὺς ν' ἁρπάζουν καὶ νέα παιδιὰ ἀκόμα.

Σ' ὅλες τὶς ἐποχὲς ὁ ἀετὸς ἐθαυμάζετο ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους γιὰ τὴν ὑπερηφάνεια, τὴν τόλμη καὶ τὴν δύναμί του. Στὴν ἀρχαιότητα ὁ ἀετὸς ἐθεωρεῖτο ὡς τὸ ἰδιαίτερο πουλὶ τοῦ Διός, τὸ πουλὶ ποὺ μετέφερε τοὺς κεραυνοὺς καὶ ἦταν τὸ σύμβολον ὅλων τῶν δυνάμεων.

Ἀλλὰ καὶ μετέπειτα, οἱ Ρωμαῖοι, οἱ Βυζαντινοὶ καὶ τέλος ὁ Ναπολέων ἀκόμη εἶχαν διαλέξει τὸν ἀετὸ ὡς αὐτοκρατορικὸν ἔμβλημα.

Ὁ σοφός, τὸ παιδὶ καὶ ἡ σφαῖρα

Ἕνας ξακουσμένος σοφὸς εὕρηκε τὸ μυστικὸ μιᾶς μεγάλης ἐφευρέσεως: Τὴν αὐτόματη κίνησι. Γιὰ νὰ τὴν ἐπισημοποιήσῃ, ἐκάλεσε ὅλους τοὺς Ἀκαδημαϊκοὺς καὶ τοὺς ἄλλους σοφοὺς τῆς χώρας του, τοὺς βουλευτὰς καὶ τὸν Βασιληᾶ, γιὰ νὰ παραστοῦν ὅλοι σὲ μιὰ δημοσία ἐκτέλεσι τοῦ πειράματός του. Ἐπάνω σ' ἕνα ἴσιο ἐπίπεδο θὰ τοποθετοῦσε μιὰ μεγάλη σφαῖρα, ποὺ θἄμπαινε μοναχή της σὲ κίνησι καὶ θὰ κυλοῦσε χωρὶς καμμιὰ ἐσωτερικὴ κινητήριον δύναμι καὶ χωρὶς νὰ τὴν σπρώξῃ κανένα χέρι.

Καὶ τὸ πρωῒ τῆς ἡμέρας αὐτῆς τῆς μεγάλης, ποὺ θὰ γινόταν τὸ πείραμα κι' ὁ μεγάλος σοφὸς θὰ κέρδιζε τὸ στεφάνι τῆς δόξης, ὁ ἐφευρέτης ἔχασε τὴν ψυχραιμία του: Ἂν εἶχε γελαστῇ στοὺς ὑπολογισμούς του; Ἂν δὲν πετύχαινε τὸ πείραμά του; Πάει ἡ δόξα του, πᾶνε ὅλοι οἱ κόποι του χαμένοι!...

Καθόταν σ' ἕνα πάρκο, τραβηγμένος σ' ἕνα ἀπόμερο παγκάκι καὶ ἦταν βυθισμένος στοὺς συλλογισμούς του. Ἐκείνη τὴν ὥρα ἔτυχε νὰ περάσῃ ἀπὸ μπροστά του ἕνας μορτάκος, ξέγνοιαστος καὶ σφυρίζοντας ὅλο χαρὰ τὸ σκοπὸ κάποιου τραγουδιοῦ τῆς ἐποχῆς. Μιὰ ἰδέα πέρασε τότε σὰν ἀστραπὴ ἀπὸ τὸ μυαλὸ τοῦ σοφοῦ, ἐκείνη τὴ στιγμή: Σταμάτησε τὸν μικρὸ καὶ τοῦ εἶπε:

— Ἄκουσε, μικρέ μου. Ἀγαπᾷς τὰ παιγνίδια, τοὺς βώλους, τὶς τρουμπέττες καὶ τὶς ζωγραφιές; Ἀγαπᾷς καὶ τὰ γλυκά; Σ' ἀρέσουν τὰ ζαχαρωτά; Θὰ σοῦ δώσω ἐγὼ ἀπ' ὅλα αὐτά, φτάνει νὰ κάνῃς ὅ,τι θὰ σοῦ πῶ. Θάρθῃς ἐδῶ, στὸ ἴδιο μέρος ποὺ εἴμαστε τώρα, λίγο πρὶν ἀπὸ τὶς δύο τὸ ἀπόγευμα. Τὸ πάρκο θὰ εἶναι ἄδειο τὴν ὥρα αὐτή. Ἐκεῖ, στὸ ἴσωμα θὰ βρῇς μιὰ μεγάλη σφαῖρα, σὰν ἕνα πολὺ μεγάλο τόπι, ποὺ δὲν θἆναι ὅμως ἀπὸ λάστιχο ἀλλὰ ἀπὸ σίδερο. Ἡ σφαῖρα αὐτὴ θἆναι ἄδεια. Λοιπόν, καθὼς θα

εἶσαι μόνος σου καὶ δὲν θὰ σὲ βλέπῃ κανένας, θὰ μπῇς μέσα στὴ σφαῖρα ἀπὸ μιὰ τρύπα, ποὺ θὰ βρῇς στὴν κορυφή της. Θὰ μείνῃς ἐκεῖ μέσα ἀκίνητος, ὥσπου νάρθω ἐγώ. Θάρθῃ καὶ πολὺς κόσμος στὸ πάρκο. Τότε θὰ πλησιάσω ἐγὼ κοντὰ στὴ σφαῖρα μέσα στὴν ὁποία θὰ βρίσκεσαι ἐσὺ καὶ θὰ σοῦ πῶ σιγανά: «Κύλα σφαῖρα». Κι' ἐσὺ τότε θὰ κινηθῇς σιγά, ὄχι μὲ μεγάλη δύναμι, γιὰ νὰ κάνῃς τὴ σφαῖρα νὰ κυλίσῃ. Μ' ἐκατάλαβες ὅ,σα σοῦ εἶπα; Σύμφωνοι;

— Σύμφωνοι, ἀφεντικό.

Τὴν ὡρισμένη ὥρα ὅλοι οἱ ἐπίσημοι, οἱ ἀκαδημαϊκοί, οἱ βουλευταὶ κι' ὁ βασιληᾶς, ἦρθαν γιὰ νὰ παραστοῦν στὸ πείραμα, γιὰ τὴ μεγάλη ἐφεύρεσι ποὺ θἄκανε διάσημο τὸ ὄνομα τοῦ σοφοῦ καθὼς κι' ὅλο τὸ Ἔθνος του.

Κι' ἡ σφαῖρα κύλισε πανηγυρικά κι' ὁ κόσμος ἀλάλαζε ἀπὸ χαρὰ καὶ ἔτρεξαν ὅλοι νὰ σφίξουν τὸ χέρι τοῦ ἐφευρέτη καὶ νὰ τὸν σηκώσουν στὰ χέρια. Μὰ ὁ σοφός μας ἔκλαιγε. Κι' ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς λυγμούς του τὰ ἐξωμολογήθηκε ὅλα.

— Σταθῆτε, φώναξε στοὺς ἐπισήμους καὶ στὰ πλήθη. Ἡ ἐπιστημονική μου συνείδησις εἶναι πιὸ δυνατὴ ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη ματαιοδοξία μου. Σᾶς κορόϊδεψα. Σᾶς ἀπάτησα. Δὲν εἶμαι βέβαιος ἂν βρῆκα τὴν αὐτόματη κίνησι. Ἡ σφαῖρα κύλισε, μὰ εἶχα κρύψει μέσα της ἕνα παιδί...

Τότε ὅλος ὁ κόσμος ποὺ τὸν ἐζητωκραύγαζε καὶ τὸν τιμοῦσε, χύθηκε ἐπάνω του νὰ τὸν πνίξῃ. Τὸν ἔβριζαν τώρα καὶ τὸν ἔφτυναν. Ὁ ἴδιος ὁ βασιληᾶς τοῦ εἶπε:

— Ψεύτη, ποὺ θέλησες νὰ γελοιοποιήσῃς τὴν ἐπιστήμη τοῦ τόπου σου. Θὰ περάσῃς στὴ φυλακὴ ὅσα χρόνια σοῦ μένουν νὰ ζήσῃς. Πάρτε τον στὴ φυλακή!

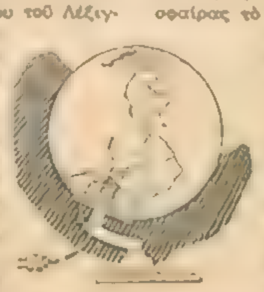
Τὴν ὥρα ποὺ τὸν ὡδηγοῦσαν ἐκεῖ, ἕνας μορτάκος ξεπετάχθηκε ἀνάμεσα ἀπὸ τὸ πλῆθος, ποὺ ἔβριζε καὶ ἔφτυνε τὸ σοφό, ἦρθε κοντά του καὶ τὸν τράβηξε ἀπὸ τὸ χέρι:

— Ἐγὼ εἶμαι, ἀφεντικό, τοῦ εἶπε, ποὺ μὲ βρῆκες τὸ πρωῒ στὸ πάρκο καὶ μοὔπες γιὰ νὰ μπῶ στὴ σφαῖρα. Συμπάθα με, ἀφεντικό, μὰ μὲ ξεγέλασαν οἱ φίλοι μου καὶ πήγαμε στὸ δάσος γιὰ κοτσύφια. Δὲν πῆγα στὸ πάρκο τὴν ὥρα ποὺ εἴχαμε συμφωνήσει κι' οὔτε μπῆκα στὴ σφαῖρα καθὼς εἴχαμε πῆ. Μὴ μὲ μαλλώσῃς, ἀφεντικό. Θὰ μοῦ δώσῃς, ὅμως, τὸ γλυκὸ καὶ τὰ παιχνίδια ποὺ μοὔταξες, ἔ;

Τότε ὁ σοφὸς χαμογέλασε. Ἕνα φῶς πέρασε ἀνάμεσα ἀπὸ τὸ σκοτάδι, ποὺ βάραινε τὴ σκέψι του καὶ τὰ ξεκαθάρισε ὅλα. Χάϊδεψε τὸ παιδὶ στὸ μάγουλο καὶ τοὔδωσε ἕνα νόμισμα γιὰ νὰ ἀγοράσῃ τὰ ζαχαρωτὰ καὶ παιχνίδια ποὺ ἤθελε. Κι' ὕστερα, δίχως νὰ πῇ λέξι, εὐτυχισμένος συνέχισε τὸ δρόμο του γιὰ τὴ φυλακή...

Χρήσιμες Μικροεφευρέσεις

Ἕνας νεαρὸς Ἀμερικανὸς μαθητὴς τοῦ Πολυτεχνείου τοῦ Λέξιγκτον ἐπενόησεν ἕνα εἶδος φωτιζομένης γηίνης σφαίρας κατάλληλης διὰ σχολεῖα, γραφεῖα, σπίτια κ.τ.λ. Ἕνας ἠλεκτρικὸς λαμπτὴρ ποὺ βρίσκεται στὸ ἐσωτερικὸ τῆς σφαίρας, ὅπως δείχνει ἡ [illegible], φωτίζει [illegible] ὅλα τὰ σημεῖα τῆς σφαίρας. Κατὰ βούλησιν ὅμως ἐκείνου ποὺ τὴν χειρίζεται, ὁ ἠλεκτρικὸς λαμπτὴρ μπορεῖ νὰ φωτίσῃ ζωηρότερα ἰδιαιτέρως τὸ τμῆμα ἐκεῖνο τῆς σφαίρας τὸ ὁποῖον θέλει νὰ μελετήσῃ. Τὸ περίβλημα τῆς σφαίρας εἶναι ἡμιδιαφανές, μπορεῖ δὲ εὐκολώτατα νὰ μεταφερθῇ ὅπου ἐπιθυμοῦμε, ἀρκεῖ ἐκεῖ κοντὰ νὰ ὑπάρχῃ ἡ σχετικὴ πρίζα, στὴν ὁποία προσαρμόζεται τὸ ἠλεκτρικὸ σύρμα ποὺ μεταδίδει τὸ ρεῦμα στὸν λαμπτῆρα. Ἡ σφαῖρα περιστρέφεται χωρὶς νὰ παρεμποδίζεται ἀπὸ τὸ σύρμα, τὸ ὁποῖον ἐπίσης περιστρέφεται.

Ἕνα τυφλὸ ψάρι μὲ τρεῖς καρδιές

Ἕνα πρωτόγονο ψάρι, ποὺ εἶναι τυφλὸ κι' ἔχει τρεῖς καρδιὲς καὶ εἶναι προικισμένο μὲ τὴν αἴσθησι τῆς ὀσφρήσεως, ποὺ εἶναι πολὺ εὐαίσθητη στὶς χημικὲς οὐσίες, προκαλεῖ ἀπὸ καιρὸ τώρα τὴν περιέργεια τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου. Τὸ ψάρι αὐτὸ εἶναι γνωστὸ ὡς φαρμακὶς ἢ στριγλόψαρο καὶ ἀφθονεῖ στὰ νερὰ τοῦ δρόμου Μοντεράϋ τῆς Καλιφορνίας, εἶναι δὲ τόσο ἀδηφάγο, ὥστε κατέστησε τὸ ψάρεμα στὰ νερὰ ἐκεῖνα σχεδὸν ἀδύνατο.

Τὰ στριγλόψαρα εἶναι παρασιτικά, ὡς λέγει ὁ δόκτωρ Ντάβιντ Σ τ ά ρ Τζόρνταν. Προσκολλῶνται δυνατὰ στοὺς λαιμοὺς τῶν ἄλλων μεγάλων ψαριῶν καὶ ἐμπήγουν τὸ ρύγχος τους μέσα στοὺς μυῶνας τῶν θυμάτων τους, ποὺ στὸ τέλος τὰ κατατρώγουν, ἀφήνοντας τὸ δέρμα τους ἀνέπαφο. Τὰ στριγλόψαρα δὲν τρώγουν ποτὲ τὸ δέρμα τῶν θυμάτων τους, οὔτε τὸ ξεσχίζουν. Πρὶν ἀκόμη πεθάνουν τὰ θύματά τους, γίνονται φοῦσκες ἀπὸ τὸ δέρμα τους. Ὅλοι οἱ μυῶνες κατατρώγονται μὲ μεγάλη ἐπιτηδειότητα.

Φυσιολογικῶς, τὸ στριγλόψαρο εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρον. Καίτοι εἶναι τυφλό, ὅπως εἴπαμε στὴν ἀρχή, ἔχει κάτι πρωτόγονα ὀφθαλμικὰ σημεῖα. Αὐτά, ὅμως, δὲν εἶναι αἰσθητήρια ὄργανα, γιατὶ δὲν εἶναι εὐαίσθητα στὸ φῶς. Τὰ ὀφθαλμικὰ αὐτὰ σημεῖα καλύπτονται ἀπὸ τὸ δέρμα ἢ τὴ μεμβράνη τοῦ ψαριοῦ κι' ἔχουν τὶς βάσεις τους στοὺς χόνδρους τοῦ σκελετοῦ τοῦ σώματος.

Καὶ ἂν τὸ στριγλόψαρο εἶναι τυφλό, ἔχει δυὸ ἄλλες αἰσθήσεις: Ὅταν τὸ ἀγγίση κανείς, ὅσο ἐλαφρὰ κι' ἂν τὸ κάμη, τὸ κεφάλι τοῦ ψαριοῦ ἀμέσως τραβιέται πρὸς τὰ πίσω, σ' ἀπόστασι σχεδὸν ἴσην πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ σώματός του καὶ τὸ ψάρι κολυμβᾶ ἀπομακρυνόμενο. Ἔχει ἐπίσης καὶ μιὰ ἄλλη αἴσθησι, ποὺ εἶναι ἀνάλογη πρὸς τὴν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἄλλων μαστοφόρων, ποὺ ὀσφραίνονται. Ἂν ριχθῇ μικρὴ ποσότης τροφῆς σ' ἕνα ἰχθυοτροφεῖο, στὸ ὁποῖο ὑπάρχει τὸ ψάρι αὐτό, ἀμέσως παρατηρεῖται κάποια συγκίνησις. Τὸ τυφλὸ ψάρι κολυμβᾶ πρὸς τὴ διεύθυνσι τῆς τροφῆς, ὁδηγούμενο προφανῶς ἀπὸ τὴ χημικὴ αἴσθησι. Ἐπαφή του μὲ τὰ ὄζοντα ἀντικείμενα ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς εἰσπνοῆς.

Τὸ στριγλόψαρο ἔχει τρεῖς καρδιές, ἐνῷ τὰ χέλια τῶν ἀκτῶν τοῦ ὠκεανοῦ ἢ τῶν νερῶν τῆς κοιλάδος τοῦ ποταμοῦ Μισσισιπῆ, πρὸς τὰ ὁποῖα προσομοιάζει τὸ στριγλόψαρο, ἔχουν δύο καρδιές. Ἡ μία χρησιμεύει ὡς τὸ κανονικὸ ὄργανο, ἐνῷ ἡ ἄλλη ὡς ἕνα συσταλτικὸ ὄργανο στὴν οὐρά. Τὸ στριγλόψαρο, ἐκτὸς τῆς κανονικῆς καρδιᾶς, ἔχει καὶ μιὰ εἰδικὴ καρδιὰ γιὰ τὸ μεταφορικὸ σύστημα τῶν φλεβῶν. Ἡ καρδιὰ αὐτὴ ἔχει τὰ δικά της ἀγγεῖα τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τοῦ αἵματος, ποὺ εἶναι ἐφωδιασμένα μὲ βαλβῖδες πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ αἵματος γιὰ νὰ ρέῃ πρὸς μιὰ διεύθυνσι.

Ἡ τρίτη καρδιὰ βρίσκεται στὴν οὐρά, ὅπως καὶ στὰ χέλια. Κι' αὐτὴ ἐπίσης εἶναι μιὰ ἀληθινὴ ἀντλία, ποὺ εἶναι ἐφωδιασμένη μὲ βαλβῖδες. Εἶναι διπλῆ, ἀντιθέτως ὅμως πρὸς τὶς δύο ἄλλες καρδιές, τὰ τοιχώματά της δὲν εἶναι σὲ θέσι νὰ συστέλλωνται. Ἡ ἐργασία, ἑπομένως, ἐνεργεῖται μὲ δυὸ ραβδωτοὺς μυῶνας, ποὺ διοικοῦνται ἀπὸ τὰ νεῦρα. Οἱ δυὸ ἄλλες καρδιὲς δὲν διοικοῦνται ἀπὸ τὰ νεῦρα.

Μέχρι τῆς στιγμῆς, παρὰ τὰς ἐρεύνας τῶν διαφόρων ἰχθυολόγων, δὲν ἀνευρέθη σὲ καμμιὰ ἄλλη θάλασσα στριγλόψαρο. Φαίνεται ὅτι τὰ περίεργα αὐτὰ ψάρια ἔχουν τὰ ἴδια γοῦστα μὲ τοὺς Ἀμερικανοὺς πολυεκατομμυριούχους. Ζοῦν μόνον στὸ περίφημο κλῖμα τῆς Καλιφορνίας.

Ἡ καῦσις νεκρῶν

Σ' ὅλη σχεδὸν τὴν Εὐρώπη καὶ στὴν Ἀμερικὴ ὑπάρχουν σήμερα εἰδικὰ ἱδρύματα, ποὺ καλοῦνται «κρεματόρια», στὰ ὁποῖα καίονται ἀνθρώπινα πτώματα μέσα σὲ τεράστιους φούρνους. Εἶναι γνωστόν, πῶς οἱ ἀρχαῖοι, ἀντὶ νὰ θάπτουν τοὺς νεκρούς των, τοὺς ἔκαιαν καὶ τὴ στάχτη τους τὴν φύλαγαν μ' εὐλάβεια μέσα σὲ πολυτελεῖς τεφροδόχους, τὰς «κ ά λ π α ς». Κάθε οἰκογένεια εἶχε καὶ τὶς κάλπες της ὅπου ἐφύλαγε τὴν τέφρα τῶν προγόνων της. Τὸ ἔθιμο αὐτὸ τὸ εἶχε καταδικάσει ὁ Χριστιανισμὸς καὶ ἀπὸ τῆς πτώσεως τῆς εἰδωλολατρείας ἡ καῦσις τῶν νεκρῶν ἀντικατεστάθη μὲ τὸν ενταφιασμὸ στὰ νεκροταφεῖα.

Πᾶνε, ὅμως, πολλὰ χρόνια τώρα, ποὺ ἐπανῆλθεν ἡ παλαιὰ αὐτὴ συνήθεια σὲ περιωρισμένο βέβαια βαθμό. Σήμερα, ὅποιος ἔχει τὴν ἀτυχία νὰ χάσῃ κανένα ἀγαπημένο του πρόσωπο, μεταφέρει τὸ πτῶμα του σ' ἕνα κρεματόριο, περιμένει σ' ἕνα σαλόνι καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγο ἕνας ὑπάλληλος τοῦ φέρνει μέσα σ' ἕνα κουτὶ λίγη μαύρη στάχτη: τὰ ὑπολείμματα τοῦ προσφιλοῦς του προσώπου.

Οἱ λόγοι τῆς ἐπαναφορᾶς αὐτῆς τῆς συνηθείας εἶναι κυρίως δύο: 1) ἡ οἰκονομία ποὺ ἔχει κανεὶς ἀποφεύγοντας ὅλα ἐκεῖνα τὰ τεράστια ἔξοδα τῶν κηδειῶν καὶ 2) λόγοι καθαρῶς ὑγιεινῆς.

Διότι εἶναι ἀληθέστατον καὶ κανεὶς ἐπιστήμων δὲν φέρει ἀντίρρησι ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου ὅτι ἡ ταφὴ τῶν νεκρῶν παρουσιάζει μεγάλους κινδύνους γιὰ τοὺς ζωντανούς. Τὰ δηλητήρια ποὺ παράγονται ἀπὸ τὰ πτώματα ποὺ σαπίζουν κάτω ἀπὸ τὴ γῆ [illegible] νὰ ὑπεγχυθοῦν, σὲ δύο κατηγορίες: στὰ μικροβιακὰ δηλητήρια καὶ χημικὰ δηλητήρια.

Τὰ πρῶτα ἀποτελοῦνται ἀπὸ [illegible] ὀργανισμούς, ποὺ εἶναι κατ' ἐξοχὴν φορεῖς τῆς γαγγραίνης, τοῦ ἄνθρακος καὶ ἄλλων σοβαρῶν ἀσθενειῶν. Μὰ καὶ τὰ δεύτερα, τὰ χημικὰ δηλητήρια, δὲν εἶναι λιγώτερο ἐπικίνδυνα.

Χρήσιμες Μικροεφευρέσεις

Ἀπὸ χρόνια τώρα ὁ ἠλεκτρισμὸς προσφέρει ἀνεκτίμητες ἐκδουλεύσεις στὴ νοικοκυρά, ποὺ χάρις σ' αὐτὸν ὄχι μόνον κερδίζει πολύτιμον χρόνον ἀλλὰ καὶ διατηρεῖ καθαρώτατο τὸ σπίτι της. Μιὰ ἀπ' τὶς ἐκδουλεύσεις αὐτὲς εἶναι καὶ τὸ ἠλεκτρικὸ σίδερο γιὰ τὸ σιδέρωμα τῶν ρούχων. Ὡς τώρα τὸ σίδερο αὐτὸ θερμαίνεται ἀπὸ τὴν ἠλεκτρικὴ πρίζα μὲ ἕνα ἀρκετὰ μακρὺ σύρμα, τὸ ὁποῖον ὅμως ἐδυσχέραινε κάπως τὶς κινήσεις τοῦ χεριοῦ.

Τελευταίως ἕνας Ἀμερικανὸς μηχανικὸς ἐπινόησεν ἕνα νέο σύνδεσμον καὶ τὸ σίδερο δὲν συνδέεται πιὰ μὲ σύρμα. Θερμαίνεται δὲ ἀπὸ μιὰ ἄλλη σιδερένια βάσι, ὅπως δείχνει ἡ σχετικὴ εἰκόνα, ἐπάνω στὴν ὁποίαν τοποθετεῖται ὅταν δὲν εἶναι ἐν χρήσει. Ἡ βάσις αὐτὴ περιέχει θερμαντικὴ συσκευὴ καὶ [illegible] θερμοστατικὸ ρυθμιστή, ποὺ διατηρεῖ τὴν θερμότητα ὅση ὥρα ἐπιθυμεῖ ἐκεῖνος ποὺ τὸ χειρίζεται.

Η ἱστορία τοῦ Σουλίου εἶναι μία ἀξέχαστη ἐποποιΐα πού, διαβάζοντάς την, λέει ἕνας ξένος ἱστορικός, θαρρεῖς πὼς εἶναι θρῦλοι μυθικῶν χρόνων ποὺ κατὰ λάθος ἀνακατεύθηκαν μὲ νεώτερα γεγονότα. Καὶ τὴν ἱστορία αὐτὴ τὴν στολίζουν, ἰσότιμα μὲ τ' ἀντρίκια, πολλὰ γυναικεῖα ὀνόματα, ποὺ τὰ κατορθώματά τους, λέει ἕνας ἄλλος ξένος ἱστορικός, θὰ ἦσαν ἀπίστευτα, ἂν δὲν ἦσαν τόσο ἐξακριβωμένα καὶ τόσο κοντά μας ποὺ ζοῦν ἀκόμα καὶ μᾶς διηγοῦνται ἄνθρωποι ποὺ τἄδανε μὲ τὰ μάτια τους.

Ἕνα στεφάνι βουνῶν περιτριγυρίζει τὸ Σοῦλι ποὺ ἡ κορυφή τους ἀγγίζει τὸν οὐρανὸ καὶ τὰ πόδια τους περιβρέχει ὁ Ἀχέροντας, τὰ δύο ὅρια ποὺ κλείνουν τὴν ζωὴ τῶν κατοίκων του, ἡ λευτεριὰ καὶ ὁ θάνατος. Κάθε ἀπόκρημνη κορυφὴ τῶν βουνῶν αὐτῶν τὴν στολίζει, λαμπρότατο ἀστέρι, κι' ἕνα ἡρωϊκὸ γυναικεῖο ὄνομα.

Ἐδῶ ἡ Κιάφα μὲ τὴν Μόσχω Τζαβέλλα καὶ τὶς τετρακόσιες συντρόφισσές της, ἀντίκρυ τὸ Κοῦγκι, μὲ τὴν Χάϊδω, παραπέρα τὸ Ζάλογγο μὲ τὶς ἑξῆντα ποὺ σύραν τὸ χορὸ τοῦ θανάτου, ἀπέναντι ἡ Ρηνιάσα μὲ τὸν Πύργον τοῦ Δημουλᾶ καὶ τὴ Δέσπω καὶ μακρύτερα τὸ Σέλτσο μὲ τὴν Ἑλένη Μπότσαρη.

Ἐλεύθερος λαὸς οἱ Σουλιῶται, εἶχαν κι' ἐλεύθερες γυναῖκες μὲ δικά τους προνόμια. Γυμναζόντουσαν μαζὶ μὲ τοὺς ἄντρες, παίρνανε μέρος στὰ πολεμικὰ παιχνίδια τους καὶ στὰ γλέντια τους κι' ἀπολάβαιναν ἀπόλυτο σεβασμὸ καὶ τιμή.

Οἱ ἄντρες τὶς ἔβλεπαν σὰ συναγωνίστριες καὶ συντρόφισσες τῆς ζωῆς τους, μὰ καὶ σὰν μάνες ποὺ γεννοῦν παλληκάρια.

Ὅποιος σκότωνε γυναῖκα καταδικαζόταν νὰ συντηρῇ, μὲ δικά του ἔξοδα, τόσους πολίτες ὅσα παιδιὰ μποροῦσε νὰ γεννήσῃ ἂν ζοῦσε, ἡ γυναῖκα ποὺ σκότωσε. Μὰ κι' ἕνα ἁπλὸ μάλλωμα καὶ μιὰ ἁπλῆ παραφορὰ ἐνάντια σὲ γυναῖκα ἦταν ἀσυνείδητη πρᾶξι. Στὴ μάχη οἱ Σουλιώτισσες συνώδευαν τοὺς ἄντρες. Τοὺς ἔφερναν φαγητὸ καὶ πολεμεφόδια καὶ μὲ τὴν στάμνα στὸ χέρι γύριζαν ἀπὸ μετερίζι σὲ μετερίζι νὰ ξεδιψάσουν τοὺς κουρασμένους πολεμιστές. Τοὺς ἐνεψύχωναν μὲ τὴν παρουσία τους καὶ συχνότατα πολεμοῦσαν μαζί τους, σὰν τὸ καλοῦσε ἡ ἀνάγκη.

Στὴν ὑποχώρησι ὁ ἐχθρὸς φοβῶταν περισσότερο τοὺς ὀγκολίθους ποὺ κυλοῦσαν πάνω του οἱ γυναῖκες παρὰ τὰ βόλια τῶν ἀντρῶν.

Οἱ γυναῖκες εἶχαν μαζὶ μὲ τ' ἄλλα κι' αὐτὸ τὸ προνόμιο:

Ἔκριναν, ὕστερα ἀπὸ τὴ μάχη, τὴ διαγωγὴ τῶν ἀντρῶν, ἐπαινοῦσαν τοὺς γενναίους, σατύριζαν καὶ ντρόπιαζαν τοὺς δειλοὺς καὶ παίρναν, μὲ τὰ ἴδια τους τὰ χέρια, τὰ ὅπλα ἀπὸ τοὺς ἀνάνδρους.

Πῶς νὰ μὴν ξεχύνωνται, λιονιάρια ἀκράτητα, στὶς μάχες τὰ παλληκάρια! Πῶς νὰ λιποψυχήσουν καὶ νὰ ντροπιαστοῦν μπρὸς στὰ ὥμορφα, μὰ καὶ αὐστηρά, μάτια τῶν γυναικῶν ποὺ τοὺς παρακολουθοῦσαν; Ἀλλοίμονο στὸν ἄντρα ποὺ δείλιαζε. Ἡ ἴδια του ἡ γυναῖκα γινόταν ἡ ἐρινύα του. Τὸν ἤλεγχε, τὸν περιφρονοῦσε, τὸν ἔσπρωχνε ν' ἀποπλύνῃ σὲ μιὰ νέα μάχη, ἔστω καὶ μὲ τὸν θάνατό του, τὴ ντροπὴ ποὖχε κάνει στὴν οἰκογένειά του. Γιατὶ στὸ Σοῦλι ἡ γυναῖκα δὲ μποροῦσε νὰ ζήσῃ σὰν εἶχε δειλὸ ἄντρα.

Στὴ βρύση, ἦταν ὑποχρεωμένη νὰ παραχωρῇ τὴ σειρά της στὶς ἄλλες καὶ νὰ γεμίζῃ τελευταία, ἂν δὲν ὑπῆρχαν ἄλλες περιφρονημένες. Πῶς νὰ βαστάξῃ τέτοια ντροπή; Σὲ τέτοιο βωμὸ εἶχε στήσει, ὑπέρτατη θρησκεία του, τὴν ἀνδρεία τὸ Σοῦλι καὶ γι' αὐτὸ μπόρεσε, 50 ὁλόκληρα χρόνια, νὰ κρατήσῃ τὴν ἀνεξαρτησία τῆς μικρῆς ἐλεύθερης γωνιᾶς του καὶ νὰ γίνουν τὰ θρυλικὰ κατορθώματά των τὸ προανάκρουσμα γιὰ τὴν ἡρωϊκὴ Ἐπανάστασι τοῦ 21.

Ἀνάμεσα στὶς Σουλιώτισσες γυναῖκες ξεχωρίζει ἡ Μόσχω, ἡ γυναῖκα τοῦ Λάμπρου Τζαβέλλα. Εἶχε τὸ δικό της ἀσκέρι, καπετάνισσα στὸ γυναικεῖο Σῶμα τοῦ Σουλίου ποὺ ἀριθμοῦσε τετρακόσιες λεβέντισσες.

Ὅταν ὁ Ἀλῆ Πασᾶς κράτησε μὲ προδοσία ὅμηρο τὸ γυιό της τὸ Φῶτο κι' ἔστειλε μήνυμα μὲ τὸ Λάμπρο νὰ παραδώσουν τὸ Σοῦλι, ἡ Μόσχω φώναξε:

— Τὸ παιδί μου εἶναι παιδὶ τοῦ Σουλίου καί, σὰν γλυτώσῃ τὸ Σοῦλι, γλυτώνει καὶ τὸ παιδί μου καὶ σὰν χαθῇ τὸ Σοῦλι ἂς χαθῇ καὶ τὸ παιδί μου κι' ἐγὼ ἡ ἴδια.

Ὕστερα, ξεχνῶντας τὸ μητρικὸ πόνο της, πολέμησε γενναῖα στὴν Κιάφα, πλάϊ στὸν ἄντρα της. Μιὰ στιγμὴ ἡ μάχη εἶχε σιγήσει... Ἡ Μόσχω, ποὺ προστάτευε τὶς γρηὲς καὶ τ' ἀνήλικα παιδιά, νόμισε πὼς οἱ ἄντρες σφαζόνταν νικημένοι.

— Ἀδελφές, φώναξε κι' οἱ βράχοι τῆς Κιάφας ἀντηχήσανε στὴ φωνή της, οἱ ἄντρες μας σφάζονται. Τί πρέπει νὰ κάμωμε; Νὰ πέσωμε σκλάβες ἢ νὰ πεθάνωμε κι' ἐμεῖς;

— Θάνατος κι' ὄχι σκλαβιά, ἀντιλάλησαν οἱ γυναῖκες.

—Πάρετε τότε τἄρματα κι' ἐλᾶτε μαζί μου. Κι' οἱ γερόντισσες καὶ τὰ παιδιὰ ἂς μείνουν ἐδῶ κι' ἂν πεθάνουμε ἐμεῖς ἂς πέσουν ἀπ' τὸ βράχο γιὰ νὰ μὴ γίνουν σκλάβες.

Κι' ἔσπασε ἕνα κιβώτιο φυσέκια μὲ τὸ πελέκι της, ἐγέμισε τὴν ποδιά της καί, μοιράζοντάς τα στὶς ἄλλες γυναῖκες, προχώρησε πρώτη ἐνάντια στοὺς ἐχθρούς. Οἱ Τοῦρκοι κυνηγημένοι χώθηκαν στὰ φαράγγια κι' οἱ γερόντισσες καὶ τὰ παιδιὰ τοὺς ἀποτελείωσαν μὲ τὶς πέτρες ποὺ κυλοῦσαν ἀπὸ ψηλά. Ὁ Ἀλῆς ντροπιασμένος συνθηκολόγησε κι' ἡ Μόσχω ἔσφιξε σὲ λίγο στὴν ἀγκαλιά της τὸ γυιό της τὸ Φῶτο.

Ἡ Σουλιώτισσα Χάϊδω, κόρη τοῦ Γιαννάκη Σέχου κι' ἀδερφοποιτὴ τοῦ Φώτου Τζαβέλλα, εἶναι μιὰ θρυλικὴ καπετάνισσα.

Θρῦλος τὰ κατορθώματά της, θρῦλος ἡ ὠμορφιά της κι' ἡ νιότη της. Τὄνομά της ἀντιλαλεῖ τὸ Σοῦλι, ἡ Κιάφα, τὸ Κοῦγκι κι' ἡ Κέρκυρα. Ἡ ἱστορία της εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ Σουλίου. Ἀπὸ 18 χρόνων συνοδεύει τὴ Μόσχω στὴ μάχη. Παίρνει μαζί της μέρος στὰ πολεμικὰ συμβούλια κι' ἡ γνώμη της θεωρεῖται σημαντική. Σὰ γυρίζει ὁ Φῶτος ἀπὸ τὰ Γιάννενα, γίνεται πρωτοπαλλήκαρό του. Ἦταν πανώρια καὶ λυγερὴ κόρη. Μικρόσωμη καὶ λεπτὴ μὰ γεμάτη σβελτοσύνη καὶ χάρι. Κι' ἔτσι καθὼς ὥρμουσε στὴ μάχη, μὲ τὰ μαλλιὰ ἀναλυμένα στοὺς ὤμους καὶ τὴ φλόγα τῆς ἀστραπῆς στ' ἀνάβλεμμα, ἔμοιαζε μὲ πολεμικὴ θεὰ ποὺ κατέβηκε ἀπὸ τὸν Ὄλυμπο νὰ σώσῃ τὸ Σοῦλι. Ἡ ὠμορφιά της καὶ τ' ἀντρίκιο θάρρος της ἀναφτέρωνε τὶς καρδιές. Ἦταν ἡ Μοῦσα μαζὶ κι' ἡ Παλλάδα, γιὰ τὰ παλληκάρια ποὺ λαχταροῦσαν ν' ἀναδειχτοῦν μπροστὰ στὰ μάτια της. Τὰ ὅπλα της ἦσαν εὐλογημένα ἀπὸ τὸ Σαμουὴλ στὸ Κοῦγκι καὶ τὰ δόξασε σ' ὅλες τὶς μάχες ποὔδωκαν οἱ Σουλιῶτες. Ἔμπαινε σὰν ἀστραπή, φτερωτὴ θάλεγες, ἔβαζε ψυχὴ στὰ παλληκάρια κι' ὕστερα ἔφευγε γι' ἄλλο μετερίζι. Κάποτε ἔσωσε τὴ ζωὴ τοῦ Φώτου, ποὺ σὲ μιὰ ἐπίθεσι 4 ὧρες μακρυὰ ἀπὸ τὸ Σοῦλι πληγώθηκε ἀπὸ τοὺς Ἀρβανῖτες.

—Κόφτε μου τὸ κεφάλι, φώναξε τότε ὁ Φῶτος, καὶ μὴ μ' ἀφήσετε ζωντανὸ στὰ χέρια τῶν ἀπίστων.

—Θὰ σὲ σώσωμε, εἶπε ἡ Χάϊδω, κι' ἐφώναξε στὰ παλληκάρια: Σηκῶστε τον στὰ χέρια κι' ἐμεῖς οἱ ἄλλοι χτυπᾶμε κύκλο.

Ἔτσι, σὲ μιὰ ὑπέρτατη πάλη, σῶμα μὲ σῶμα, οἱ Σουλιῶτες μετέφεραν ἔξω ἀπὸ τὴ μάχη τὸν πληγωμένο ἀρχηγό τους κι' ἡ Χάϊδω, ποὺ ἦτανε καὶ περίφημη νοσοκό-

μος—ὅπως θὰ ὅλες οἱ Σουλιώτισσες—τὸν περιποιήθηκε στοργικὰ καὶ τοῦ ξανάδωκε τὴν ὑγεία.

Ἡ Χάϊδω ἔμεινε ἄτρωτη καὶ σὰν ἔπεσε τὸ Σοῦλι πῆγε στὴν Κέρκυρα καὶ μαζὶ μὲ τὸ Φῶτο κατατάχτηκε στὸ Ρωσσικὸ Στρατὸ κι᾿ ὅπως λένε πολέμησε ἐνάντια στὸν Ναπολέοντα.

Κι᾿ ἀφοῦ τότε ποὺ ζοῦσε ἦταν μαζὶ πραγματικότης καὶ θρῦλος, μὲ τὸν καιρὸ ὁ θρῦλος μεγάλωσε κι᾿ οἱ γρηὲς Σουλιώτισσες ποὺ τὴν θυμῶντουσαν ἀπὸ τὰ παιδικά τους χρόνια ἔλεγαν ἀργότερα στοὺς ἱστορικοὺς ποὺ τὶς ρωτοῦσαν:

—Ποιὰ ἦταν καὶ πῶς ζοῦσε; κανένας παιδάκι μου δὲν ξέρει! Δὲν ἦταν ἄνθρωπος ἐκείνη, δὲν ὡμοιαζε μὲ τὶς ἄλλες γυναῖκες. Δὲ μποροῦμε νὰ μιλοῦμε τόσο εὔκολα γιὰ τὴ Χάϊδω!

Ἡ Δέσπω Μπότση εἶναι ὁ θηλυκὸς Σαμουὴλ τοῦ Σουλίου...Τὴ θυσία της στὸν Πύργο τοῦ Δημουλᾶ τὴν τραγουδεῖ τόσο ὡραῖα τὸ Δημοτικὸ τραγοῦδι ποὺ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ προσθέσουμε οὔτε λέξι.

Ἀχὸς βαρὺς ἀκούγεται, πολλὰ τουφέκια πέφτουν.
Μήνα σὲ γάμο ρίχνονται, μήνα σὲ χαροκόπι.
Οὔτε σὲ γάμο ρίχνονται, οὔτε σὲ χαροκόπι.
Ἡ Δέσπω κάνει πόλεμο μὲ νύφες καὶ μ᾿ ἀγγόνια
Ἀρβανιτιὰ τὴν πλάκωσε στοῦ Δημουλᾶ τὸν Πύργο.
—Γιώργαινα, ρίξε τἄρματα, δὲν εἶναι δῶ τὸ Σοῦλι
Ἐδῶ᾿ σαι σκλάβα τοῦ Πασᾶ, σκλάβα τῶν Ἀρβανιτῶν.
—Τὸ Σοῦλι κι᾿ ἂν προσκύνησε κι᾿ ἂν τούρκεψεν ἡ Κιάφα,
ἡ Δέσπω ἀφέντες Λιάπηδες δὲν ἔκανε, δὲν κάνει.
Δαυλὶ στὸ χέρι ἄρπαξε, κόρες καὶ νύφες κράζει:
—Σκλάβες Τουρκῶν μὴ ζήσωμε, παιδιά, μαζί μου ἐλᾶτε.
Καὶ τὰ φουσέκια ἄναψανε κι᾿ ὅλες φωτιὰ γενῆκαν.

Χαριτωμένο, μέσ᾿ στὴν τραγικότητά του, εἶναι τὸ ἐπεισόδιο τῆς Ἑλένης Μπότσαρη στὸν Ἀχελῷο. Σὰν νικήθηκαν οἱ Σουλιῶτες, προδομένοι στὸ μοναστῆρι τοῦ Σέλτσου, καὶ σκοτώθηκαν ὅλοι, οἱ γυναῖκες, ἀντάξιες ἀδελφὲς τῶν ἡρωΐδων τοῦ Ζαλόγγου, ρίχτηκαν στὸ ποτάμι γιὰ νὰ μὴ γίνουν σκλάβες. Ἡ Λένη Μπότσαρη, ἀρχηγός τους στὴ μάχη, εἶχε δώσει τὸ σύνθημα γιὰ τὴ θυσία. Ἔπεσε πρώτη. Ἕνας Τουρκαλβανός, μαγεμένος ἀπὸ τὴν ὀμορφιά της, τῆς φώναξε:

—Κόρη, λυπήσου τὰ νειᾶτα σου. Περίμενέ με κι᾿ ἔρχομαι νὰ σὲ σώσω. Ρίξε τ᾿ ἄρματά σου νὰ μὴ σὲ βαραίνουν.

—Ἔλα καὶ σῶσέ με, εἶπε τότε ἡ Λένη, μὰ τὰ ὅπλα μου δὲν τὰ παρατῶ.

Ὁ ἐχθρὸς εἶχε ριχτῆ στὰ νερὰ καὶ ἐκόντευε νὰ τὴ φτάση.

—Πιάσε τὸ τουφέκι μου, τοῦ λέει, κι᾿ ἐγὼ κολυμπῶ πίσω σου.

Ὁ ἐρωτευμένος Τουρκαλβανὸς πῆρε τὸ τουφέκι καὶ νόμιζε πὼς ρυμουλκοῦσε πρὸς τὴν ὄχθη τὴν εὐτυχία του. Μ᾿ ἄξαφνα βουτῶντας στὰ νερά, μ᾿ ὅλο τὸ βάρος τῆς ἁρματωσιᾶς της, ἡ Λένη Μπότσαρη βρῆκε τὸ θάνατο, παρασύροντας αἰώνια μαζί της καὶ κεῖνον ποὺ τόλμησε νὰ σκεφθῆ πὼς μποροῦσε νὰ τὴν κάμη σκλάβα. Ἦταν ἡ κόρη τοῦ Κίτσου Μπότσαρη κι᾿ ἡ ἀδελφὴ τοῦ Γιάννου καὶ τοῦ Μάρκου.

Καί, σὰ μιὰ σπονδὴ στὶς ἀνώνυμες Σουλιώτισσες ποὺ ὅλες, μαζὶ μὲ τοὺς ἄνδρες, ἔγραψαν τὸ Σουλιώτικο θρῦλο, ἂς τελειώσωμε μὲ τὸ χορὸ τοῦ Ζαλόγγου.

Τὸ Σοῦλι εἶχε συνθηκολογήσει, ἐξαντλημένο ἀπὸ μιὰ ὑπεράνθρωπη πολύχρονη ἄμυνα. Οἱ Σουλιῶτες εἶχαν γραφτὸ τὸ λόγο τοῦ Ἀλῆ, νὰ φύγουν μὲ τὰ δοξασμένα τους ὅπλα καὶ νὰ ζητήσουν ἀλλοῦ πατρίδα. Μὰ πότε κράτησε τὸ λόγο του ὁ γυιὸς τῆς Χάμκως; Μιὰ ὁμάδα Σουλιῶτες καὶ 60 γυναῖκες ποὺ κρατοῦσαν μωρὰ στὴν ἀγκαλιά, περικυκλώθηκαν ἀπὸ Τουρκαλβανοὺς στὸ Ζάλογγο.

Οἱ ἄντρες μάχονται σὰν λιοντάρια, ὑπερασπίζοντας τὶς γυναῖκες. Μὰ ὀλιγόστευαν ὁλοένα. Τὸ σύνθημα τῆς Μόσχως καὶ τῆς Χάϊδως, ποὺ τὄχαν κάνει σύνθημά τους ὅλες οἱ Σουλιώτισσες, ἀντήχησε τότε: Θάνατος κι᾿ ὄχι σκλαβιά. Ὁ γκρεμνὸς κάτω ἀπὸ τὰ βράχια ἦταν μιὰ ἔνδοξη λύσι. Πιάνονται κι᾿ οἱ 60 στὴ σειρὰ καὶ χορεύουν, χορεύουν:

Ἔχετε γειὰ βρυσοῦλες, λόγγοι, βουνά, ραχοῦλες....

Ἡ πρώτη βρίσκεται κι᾿ ὅλα στὸ χεῖλος. Δίνει ἕνα φιλὶ στὴν κατοπινή της καὶ γκρεμίζεται μέσ᾿ στὸ βάραθρο.

Στὴ Στεριὰ δὲ ζῆ τὸ ψάρι κι᾿ ὁ ἀνθὸς στὴν ἀμμουδιὰ
κι᾿ οἱ Σουλιώτισσες δὲν ζοῦνε δίχως τὴν ἐλευθεριά!

Ὁ χορὸς συνεχίζεται μὲ τὸν οἶστρο ποὺ μόνον ἡ ὕστατη ὥρα χαρίζει στὸν ἄνθρωπο. Κάθε μιά, μὲ τὴ σειρά της, γίνεται πρώτη καὶ δίνει τὸ φιλὶ τοῦ θανάτου στὴ δεύτερη.

Ἔχε γειά, καϋμένε κόσμε, ἔχε γειὰ γλυκειὰ ζωή!

Ὁ χορὸς τοῦ Ζαλόγγου εἶναι ὁ τραγικώτερος καὶ ἡρωϊκώτερος χορὸς ποὺ χόρεψε ποτὲ ὁ ἄνθρωπος. Μὰ εἶναι ἀκόμη κι᾿ ἡ πιὸ ζωντανὴ διαμαρτυρία ποὺ τὸ τρυφερώτερο πλάσμα τῆς ζωῆς, ἡ γυναίκα, ἔγραψε, μὲ τὸ αἷμά της, ἐνάντια στὴ σκλαβιά.

Σοφία Μαυροειδῆ Παπαδάκη

⋆ ΤΑ ΜΥΡΜΗΓΚΙΑ ⋆

Ἡ μελέτη τῆς ζωῆς τῶν μυρμηγκιῶν πόσα ὠφέλιμα διδάγματα θὰ μποροῦσε νὰ δώση σὲ μᾶς ποὺ νομίζουμε ὅτι τὰ γνωρίζομε ὅλα!

Δὲν ἔχουν βέβαια μόνον προτερήματα τὰ μυρμήγκια, ὅπως νομίζουν μερικοὶ καὶ ὅπως ὡρισμένοι παλαιοὶ μῦθοι μᾶς κάνουν νὰ πιστεύωμε. Τὰ μυρμήγκια, κοντὰ στὰ ἀγαθὰ των ἔνστικτα, κρύβουν καὶ ἔνστικτα θηριώδη. Εἶναι στιγμὲς ποὺ δείχνουν σκληρότητα τρομερή, ποὺ διαπράττουν .. καννιβαλισμούς, ποὺ τὰ παιδιὰ σκοτώνουν τοὺς γονεῖς καὶ οἱ γονεῖς τὰ παιδιά των. Ἀλλὰ τὰ ἀγαθὰ ἔνστικτα ὑπερτεροῦν σ᾿ αὐτά. Εἶναι φιλόπονα, ἐπινοητικά, γενναῖα καὶ ἔχουν πρὸ πάντων ἀνεπτυγμένο σὲ μέγιστο βαθμὸ τὸ αἴσθημα τῆς ἀλληλεγγύης.

Τελευταῖα ἕνας Ἀμερικανὸς φυσιοδίφης, ἀφοῦ μελέτησε ἐπὶ ἕνα μεγάλο χρονικὸ διάστημα τὴ ζωὴ τῶν μυρμηγκιῶν, ἐξέδωκε ἕνα βιβλίο ὅπου ἐκθέτει τὶς παρατηρήσεις του.

Τὸ βιβλίο ὅμως αὐτὸ δὲν εἶναι γιὰ τοὺς μεγάλους ποὺ νομίζουν ὅτι τὰ ξέρουν ὅλα καὶ δὲν ἔχουν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μάθουν τίποτε. Εἶναι γιὰ τοὺς μικρούς, γιὰ τοὺς μαθητὰς ποὺ ξέρουν ὀλίγα πράγματα καὶ ποὺ διψοῦν νὰ μάθουν πολλά.

Τὸ περίεργο ὅμως εἶναι ὅτι τὸ βιβλίο αὐτὸ ἔχει γραφῆ μὲ τόση τέχνη, ὥστε νὰ διαβάζεται εὐχάριστα καὶ ἀπὸ τοὺς μεγάλους ἀκόμα.

Λοιπὸν ξέρετε τί μεγάλο καὶ κύριο συμπέρασμα βγαίνει ἀπὸ τὶς παρατηρήσεις τοῦ Ἀμερικανοῦ ἐπιστήμονος; Ὅτι τὰ μυρμήγκια εἶναι τὰ κοινωνικώτερα τῶν ζώων, πιὸ κοινωνικὰ καὶ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο.

Σπανίως θὰ δῆτε μυρμήγκι ξεμοναχιασμένο. Καὶ ἂν συμβῆ αὐτό, εἶναι σὰν χαμένο. Τρέχει ἐδῶ κι᾿ ἐκεῖ ἕως ὅτου εὕρη τὴν συντροφιά του.

Πολλὲς συνήθεις ποὺ ἔχουν οἱ ἄνθρωποι τὶς βρίσκει κανεὶς ἐλαφρότατα παραλλαγμένες καὶ εἰς τὰ μυρμήγκια. Εἶναι οἱ συνήθειες ποὺ ἀναπτύσσει κάθε ὁμαδικὴ συμβίωσις, κάθε κοινωνικὴ ζωὴ καὶ ποὺ συναντᾶται καὶ σὲ πολλὰ ἄλλα ζῶα.

Ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ὅμως διαφέρουν πολὺ τὰ μυρμήγκια κατὰ τὸν τρόπο μὲ τὸ ὁποῖο ἐργάζεται τὸ... μυαλό τους. Δὲν ἔχουν ἀνάγκη, ὅπως ἐμεῖς, νὰ διδαχθοῦν καὶ νὰ κοπιάσουν διὰ νὰ μάθουν τί πρέπει νὰ κάνουν στὴ ζωή τους, ἢ τί δὲν πρέπει νὰ κάνουν τὰ νεογέννητα. Τὰ ὁδηγεῖ τὸ ἐνστικτό τους καὶ στὴν δημιουργία χρεωστᾶνε τὸν καλλίτερο δάσκαλό τους.

Ὁ ἴδιος Ἀμερικανὸς φυσιοδίφης προσπαθεῖ στὸ βιβλίο του νὰ εἶναι ὅσο τὸ δυνατὸ πλησιέστερα πρὸς τὴν ἀλήθεια... δὲν τὴν παραποιεῖ, δὲν τῆς βάζει γαρνιτοῦρες.

Καὶ κάτι πολὺ πιὸ περίεργο. Ἀπὸ... φεμινιστικῆς ἀπόψεως εἶναι καὶ ὁ ρόλος ποὺ παίζουν τὰ θηλυκὰ σὲ μιὰ μυρμηγκοφωλιά. Φαίνεται πὼς ἐκεῖ ἔχουν τὴν ὑπεροχή. Εἶναι πολὺ πιὸ φιλόπονα καὶ ἐργατικὰ ἀπὸ τοὺς ἀρσενικοὺς καὶ πιὸ... γενναῖα!

Στοὺς μυρμηγκοπολέμους πρῶτοι ποὺ ἐπιτίθενται κατὰ τοῦ ἐχθροῦ εἶναι τὰ θηλυκά.

Λαβύρινθος

Θά άρχίσετε άπ' τό τετραγωνίδιο πού έχει τόν άριθμό 1 καί θά τελειώσετε

στό άνω δεξιά τετραγωνίδιο (2), άφοῦ περάσετε άπ' ὅλα τά ἄλλα, ἐκτός τῶν μαύρων.

Ἀπαγορεύεται νά περάσετε δυό φορές ἀπό τό ἴδιο λευκό τετραγωνίδιο.

Ι. ΖΟΡΜΠΑΛΑΣ

Αἱ λύσεις τοῦ προηγουμένου φύλλου.

Ἱστορική ἀκροστιχίς: Περικλῆς (Πελοπίδας, Ἐπαμεινώνδας, Ρέα, Ἶρις, Καραισκάκης, Λεωνίδας, Ἡρακλῆς, Σόλων).

Ποικίλη ἀκροστιχίς: Πλάτων (ΠορτογαΛία, ΕλλΑς, ἸωΑννινα, ΒιΣΤούλας, ΦαραΩ, ΡουμαΝία).

Τετράγωνον: Ἀδάμ—δέκα—ἀκμή—Μάης.

Αἰνίγματα: Πόρτο—Γαλλία= Πορτογαλία καί ἀετός—ἔτος.

Ἀκροστιχίς: Τρίπολις (Τύνις, Ρουμανία, Ἱπποκράτης, Πάν, [illegible]στης, Λυδία, Ἰούνιος, Σκίαθος).

Κρυπτογραφικόν: Θ[illegible] [illegible], Νικόλαος, Θεσσαλία, Ἀθῆναι, Ἑλλάς, Νίκαια, Κίνα.

Τρίγωνον: Λάρισα, Ἀθήνα, ρῆμα, ἶνα, σά, Α.

Δικτυωτόν: Διαγωνίως: Ἑλβετία ([illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]ρία, ΝεολαίΑ).

Ποιός εἶναι; Ὁ τροχιστής.

ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Σέ μιά πολυκατοικία ἔγινε ἕνα ἔγκλημα. Στό κρεβάτι του βρέθηκε σκοτωμένος, μέ μιά σφαῖρα περιστρόφου, ὁ ἔνοικος τοῦ τρίτου πατώματος. Κυριώτερος μάρτυς ἦτανε ὁ ἔνοικος τοῦ τετάρτου πατώματος, ὁ ὁποῖος ἄκουσε τόν πυροβολισμό.

Ὁ ἀνακριτής ἔδιδε μεγάλη σημασία στήν ὥρα πού ἔγινε τό ἔγκλημα, γιατί εἶχε τήν ἰδέα ὅτι μέ τό στοιχεῖο αὐτό θά ἀνεκάλυπτε εὐκολώτερα τόν κακοῦργο.

Ὁ ἔνοικος τοῦ τετάρτου πατώματος κατέθεσε πάντως στόν ἀνακριτή τά ἑξῆς:

«Δέκα λεπτά πρίν ἀκούσω τόν πυροβολισμό, ἄκουσα νά κτυπᾶ τό μεγάλο ρολόϊ τοῦ τοίχου. Δέν ἐμέτρησα τά χτυπήματα τοῦ ρολογιοῦ, ἀλλά νομίζω ὅτι ἐχτύπησε περισσότερο ἀπό μιά φορά. Ἐπιπροσθέτως, ἔχω τήν ἐντύπωσι ὅτι ἐχτύπησε μονό ἀριθμό ὡρῶν. Τήν ἡμέρα τοῦ ἐγκλήματος, ἔλειπα ἀπ' τό σπίτι μου ἀπ' τό πρωΐ ὡς τό μεσημέρι. Ὅταν τό βράδυ θέλησα νά συμβουλευθῶ τήν ὥρα, γιατί ἐπρόκειτο νά πάω ἔξω, δέν μπόρεσα, γιατί τό ρολόϊ ἦταν σταματημένο στίς 4.55'. Ἄλλες λεπτομέρειες δέν γνωρίζω».

Ὁ ἀνακριτής ἄκουσε μέ προσοχή τήν κατάθεσι αὐτή καί ὕστερα ἀπό μικρή σκέψι ἐξακρίβωσε ἀπολύτως τήν ὥρα πού ἔγινε τό ἔγκλημα.

Ποιά ὥρα ἔγινε τό ἔγκλημα; Καί πῶς τό ἐξακρίβωσε ὁ ἀνακριτής;

Κρυπτογραφικόν.

12345678	= Ποταμός ἀναφερόμενος εἰς τροπάριον.
85347615	= Μεγάλη νῆσος τῆς Μεσογείου Θαλάσσης.
673718	= Ἔτσι ἐλέγετο μία νύμφη τῶν ὑδάτων.
3245628	= Ποταμός τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης (Γαλλίας).
735126	= Ναός τῆς Θεᾶς Ἥρας (μία λέξις).
53476	= Ἐπίρρημα (ἐκ βάθρων, ἀπό τήν βάσιν).
23618	= Εἶναι χρήσιμος εἰς γεωργικάς οἰκογενείας.
4167	= Φαινόμενον, κυρίως εἰς τά ὕδατα.

Α. Κ. ΜΥΖΑΛΗΣ

Ποικίλη ἀκροστιχίς.

Τό πρῶτο γράμμα τῆς πρώτης λέξεως, τό δεύτερο τῆς δευτέρας, τό τρίτο τῆς τρίτης κ.ο.κ., ἀποτελοῦν μεγάλην πολιτικήν φυσιογνωμίαν: 1) Περίφημος Θαλασσοπόρος, 2) [illegible] 3) [illegible] 4) Ἡ πατρίς μας, 5) Βασιλεύς τῶν Περσῶν, 6) Ἥρως τοῦ 1821, 7) Ποταμός τῆς Ἀγγλίας.

Κ. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ

Ε. Ο. Νεολαίας.

```
● ● ●   ● ● ●   ●     ●
●       ●   ●   ●
●       ●   ●   ● ● ●
●       ●   ●   ● ●   ●
● ● ●   ● ● ●   ●     ●
```

Τό Ε: Ὁριζοντίως, ἄγριον ζῶον—[illegible] Καθέτως, νῆσος τοῦ Β. Αἰγαίου.

Τό Ο: Ὁριζοντίως, [illegible] τίτλος—Ζῶον. Καθέτως, μία τῶν Δωδεκανήσων — Νῆσος τοῦ Α. Αἰγαίου.

Τό Ν: Καθέτως, νῆσος τοῦ Αἰγαίου — Μία τῶν Κυκλάδων. Διαγωνίως, περιβρέχεται ἀπό θάλασσαν.

Πέντε λέξεις.

ΔΟΥ — ΡΙ — ΛΩΝ — ΜΑ — ΝΑ — ΘΙΣ — ΓΕΙ — Α — ΝΙ — ΜΑ — ΣΟΣ — ΔΟ — Α — ΤΣΑ — ΘΑ — ΚΕ — ΠΟΛ

Νά συναρμολογηθοῦν αἱ ἀνωτέρω συλλαβαί, κατά τρόπον ὥστε νά σχηματισθοῦν πέντε λέξεις, μέ τήν ἑξῆς σημασίαν: 1) Μαγειρεύεται τό Πάσχα, 2) Περιοχή τῆς Ἑλλάδος, 3) Ποταμός τῆς Εὐρώπης, 4) Ἀρχαῖος Θεός, 5) Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.

Δ. Π. ΠΡΟΚΟΣ

Ἀκροστιχίς

Τά ἀρχικά τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ἀρχαῖον φιλόσοφον.

1) Ἀποικία τῆς Ἀγγλίας. 2) Πόλις τῆς Πελοποννήσου. 3) Ὑπομονητικόν τετράποδον. 4) Μεγαλόνησος. 5) Πρωτεύουσα Εὐρωπαϊκοῦ Κράτους. 6) Πλέκει τόν ἱστόν της. 7) Τρώγεται κυρίως τήν Σαρακοστήν. 8) Φωτίζει καί θερμαίνει. 9) Κράτος τῆς Β. Δ. Εὐρώπης.

ΜΙΜ. ΠΕΡ.

Οἱ σκάλες

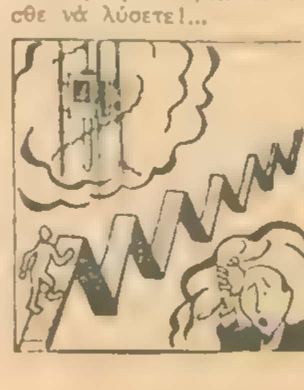
Κάποιος κύριος διηγῶταν στή γυναῖκα του τά ἑξῆς:

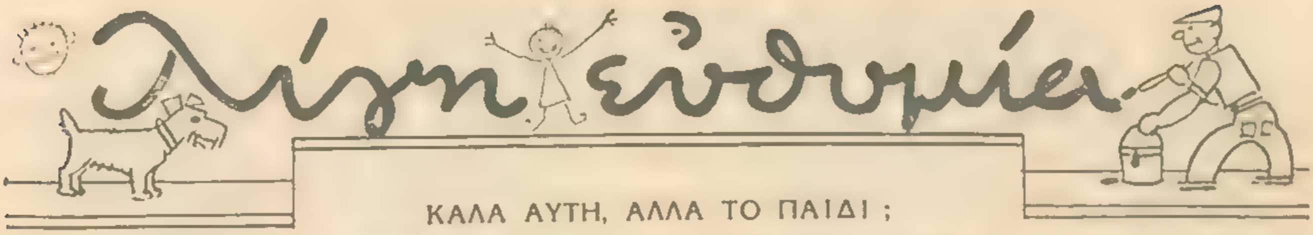
«Χθές τό μεσημέρι εἶδα τόν φίλο μου τόν Κώστα νά βγαίνῃ ἀπ' τήν ἐξώθυρα τῆς πολυκατοικίας, στήν ὁποία μετώκισε πρό ἡμερῶν. Τόν ρώτησα πῶς πάει μέ τήν νέα του κατοικία καί μοῦ εἶπε: Καλά, ἀλλά στό ἄλλο σπίτι ἤμουνα πιό εὐχαριστημένος γιατί ἦταν ἰσόγειο καί δέν εἶχε σκάλες. Καί προσέθεσε σκουπίζοντας τόν ἱδρῶτα τοῦ μετώπου του: Νά φαντασθῇς φίλε μου, ὅτι σήμερα, ἀπ' τό πρωΐ, ἀνέβηκα ἑπτά φορές τίς σκάλες τοῦ διαμερίσματός μου καί τίς κατέβηκα ἕξη».

Καί συνέχισε:

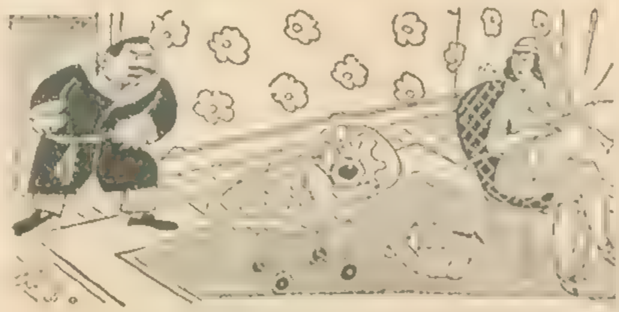
«Δέν μπορῶ νά καταλάβω γυναῖκα πῶς γίνεται αὐτό. Ὅλος ὁ κόσμος κατεβαίνει συνήθως τίς σκάλες τοῦ σπιτιοῦ του, μιά φορά περισσότερο ἀπ' ὅσες τίς ἀνεβαίνει. Πῶς μέ τόν Κώστα γίνεται τό ἀντίθετο;»

Αὐτή τήν ἀπορία καλεῖσθε νά λύσετε!...

ΚΑΛΑ ΑΥΤΗ, ΑΛΛΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ;

—Πῶς, δεσποινὶς Μαρία! Τὸ παιδὶ κλαίει ἐδῶ καὶ μιὰ ὥρα καὶ σεῖς διαβάζετε;!...

—Ὤ! Δὲν μ' ἐνοχλεῖ, κύριε...

Ἡ ἐπιγραφή

Σ' ἕνα σοφὸ καθηγητὴ εἶχε σταλῆ κάποτε μιὰ ἐπιγραφὴ γραμμένη σὲ περγαμηνή. Ὁ καθηγητὴς ποὺ ἐγνώριζε ὅλες τὶς γλῶσσες τοῦ κόσμου καὶ πολλὲς ἀπὸ τὶς ἀρχαῖες γλῶσσες, διάβασε:

«ΕΘ ΣΙΕ σώπα τήγηθα κειρύ κ σας αρέμηλα κ».

Ἔσπασε τὸ κεφάλι του ὁ σοφὸς γιὰ νὰ διαβάσῃ τὴν ἐπιγραφὴ καὶ νὰ ἀνακαλύψῃ σὲ ποιὰ γλῶσσα ἀνῆκε.

Μιὰ μέρα μπῆκε στὸ γραφεῖο του ὁ γυιός του, ὁ ὁποῖος ἦταν μαθητὴς στὴν τετάρτη δημοτικοῦ. Βρῆκε τὸν πατέρα του μ' ἕνα μολύβι στὸ χέρι, ν' ἀντιγράφῃ γιὰ χιλιοστὴ φορὰ τὴν ἐπιγραφὴ σ' ἕνα λευκὸ χαρτί.

— Μπᾶ, εἶπε ὁ μικρός, τί ἐπάθατε πατέρα καὶ γράφετε σὰν τὸν κάβουρα;

— Τί θέλεις νὰ πῇς, παιδί μου;

— Μὰ βέβαια, εἶπε τὸ παιδί, ἀντὶ νὰ γράφετε ἴσια, γράφετε ἀνάποδα.

Καὶ ὁ μικρὸς διάβασε: «Καλημέρα σας, κύριε καθηγητά, πῶς εἶσθε;».

Ἦταν μιὰ φάρσα, ποὺ εἶχε σκαρώσει στὸν καθηγητὴ ἕνας φίλος του...

ΒΡΗΚΑΝ ΤΟΝ ΤΟΠΟ!

Ἀνόητος εὐγένεια, μεταξὺ δύο ἀνοήτων ὀρειβατῶν.

— Περᾶστε, κύριε.

—Παρακαλῶ, κύριε. Περᾶστε σεῖς πρῶτος!

ΑΣΦΑΛΗΣ ΤΡΟΠΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ!

Μὲ τὴ σειρά του, παρουσιάσθηκε ἕνας ἐργατικὸς στὸ μεγάλο γιατρό.

— Τί ἔχετε σεῖς; ρώτησε ὁ γιατρός.

— Κουράζομαι γιατρέ, κουράζομαι πολύ. Φαίνεται πὼς ἔχω μεγάλη ἀδυναμία.

— Γιὰ νὰ δοῦμε.

Τὸν ἐξήτασε ὁ γιατρὸς μὲ προσοχή. Καὶ μετὰ μικρὰν σκέψιν ἀπεφάνθη.

— Δὲν ἔχετε τίποτα. Εἶσθε ἀπολύτως ὑγιής.

— Τί λέτε γιατρέ μου! Τὸ πρωῒ ποὺ πηγαίνω στὴ δουλειά μου, μὲ τὰ πόδια, γίνομαι πτῶμα. Τὸ βράδυ, ποὺ γυρνῶ στὸ σπίτι μου, τὰ ἴδια. Δὲν ἀντέχω καθόλου στὸ περπάτημα. Κάτι ἔχω.

Ὁ ἐπιστήμων σκέφθηκε λίγο:

— Ποῦ εἶναι τὸ σπίτι σας;

— Στὴν Ἀθήνα, στὰ Πατήσια.

— Καὶ ἡ ἐργασία σας;

— Στὸν Πειραιᾶ!

— Καὶ πηγαινοέρχεσθε κάθε μέρα Ἀθήνα - Πειραιᾶ μὲ τὰ πόδια;

— Βέβαια!

Ὁ γιατρὸς χαμογέλασε. Νὰ ἕνας ἄνθρωπος, σκέφθηκε, ποὺ περπατᾶ πενῆντα χιλιόμετρα τὴν ἡμέρα καὶ θέλει νὰ μὴ κουράζεται...

— Μπορεῖτε νὰ βρῆτε δουλειὰ στὴν Ἀθήνα, κύριε;

— Ὄχι γιατρέ μου. Ἔχω μόνιμη καὶ καλὴ δουλειὰ στὸν Πειραιᾶ.

— Ὡραῖα! Τώρα καταλαβαίνω ποῦ ὀφείλεται τὸ κακὸ ποὺ παθαίνετε. Δὲν σᾶς σηκώνει τὸ κλῖμα τῶν Ἀθηνῶν, φαίνεται... καὶ σᾶς συνιστῶ νὰ ἀλλάξετε κατοικία, νὰ νοικιάσετε σπίτι στὸν Πειραιᾶ... Ὁ Πειραιεὺς ἔχει κλῖμα καταλληλότατο γιὰ τὸν ὀργανισμό σας...

Καὶ τὸ ὄνομα...

Ἕνας ἀφηρημένος γιατρὸς συνάντησε στὸ δρόμο κάποιον καὶ τὸν ἐξέλαβε [illegible] πελάτη του.

[illegible] κάνεις ἀγαπητέ μου [illegible]η; τοῦ εἶπε. Ἐσύ, φί[illegible] μου ἄλλαξες τρομερά. Ἔγινες ἀγνώριστος.

- Δὲν λέγομαι Μίμης, ἀπάντησε ὁ διαβάτης, ἀλλὰ Νῖκος.

Καὶ ὁ γιατρός, πάντοτε ἀφηρημένος:

- Περίεργο! Ὡς καὶ τὸ...ὄνομά σου ἄλλαξε!...

Ἕνα ἀκόμη!

Ὁ νεαρὸς δικηγόρος ἀνέπτυσσε στὸ δικαστήριο.... ἀνόητα μᾶλλον ἐπιχειρήματα καὶ ὁ Πρόεδρος ἀναγκάσθηκε νὰ τοῦ ἀφαιρέσῃ τὸν λόγο.

Ὅταν ἡ συνεδρίασις τελείωσε, ὁ Πρόεδρος θέλησε νὰ ἐξηγήσῃ τὸ πρᾶγμα στὸν συνήγορο, ἀλλὰ ὁ τελευταῖος δὲν ἔδινε καμμιὰ ἀπάντησι.

— Γιατί δὲ μιλᾶτε, βρὲ ἀδερφέ;! ρώτησε στὸ τέλος ὁ Πρόεδρος, τρομερὰ ἐκνευρισμένος.

— Γιατί μοῦ ἀφαιρέσατε τὸ λόγο, ἐξήγησε ὁ συνήγορος, ἀλλά...ξεχάσατε μετὰ νὰ μοῦ τὸν δώσετε πίσω!...

Ἕνα ἀκόμη ἀνόητο ἐπιχείρημα, σκέφθηκε γελῶντας ὁ Πρόεδρος...

.ΛΑΓΟΣ ΜΙΑ ΦΟΡΑ!..

—Ὁ λαγὸς ποὺ μοῦ σερβίρατε, δὲν μοῦ φαίνεται φρέσκος.

— Τί λέτε, κύριε! Πρὸ μιᾶς ὥρας ἀκόμη φώναζε [illegible]!

40 δευτερόλεπτα μὲ κλειστά τὰ μάτια.

Κυττάξτε μὲ προσήλωσι, ἐπὶ σαράντα δευτερόλεπτα τὴν εἰκόνα.

Ἔπειτα κλεῖστε τὰ μάτιά σας.

Τίποτα ἄλλο!

Τὸ ἀποτέλεσμα θὰ τὸ ἀντιληφθῆτε μόνοι σας...

Ἀπρόοπτα

Ἕνας κυνηγὸς ἐπυροβόλησε ἀπάνω σ' ἕνα δένδρο, ὅπου εὑρίσκοντο 17 πουλιά καὶ σκότωσε 4. Πόσα ἔμειναν;

—Κανένα, γιατὶ τὰ πουλιὰ ἔφυγαν μόλις ἄκουσαν τὸν πυροβολισμό.

...

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ νίκη τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν μάχην τοῦ Μαραθῶνος ὀφείλεται εἰς τοὺς Θηβαίους τοῦ Ἐπαμεινώνδα, οἱ ὁποῖοι ἐπενέβησαν εἰς τὴν μάχην κατὰ τὴν κρίσιμον στιγμήν;

— Ὄχι, γιατὶ ἁπλούστατα ὁ Ἐπαμεινώνδας δὲν εἶχε γεννηθῆ ἀκόμη...

• • •

Πότε ἐνίκησε ὁ ἀθλητὴς Μάντικας εἰς τὰ 400 μ. ἐλευθέρας κολυμβήσεως;

— Ποτέ, γιατὶ δὲν εἶναι ἀθλητὴς κολυμβήσεως...

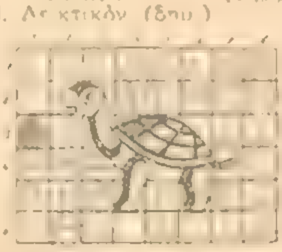
Ἡ «Χελώνα»

Ὁριζοντίως:

1. Πόλις τῆς Ἑλλάδος ἀπελευθερωθεῖσα μετὰ τὸν Α' Βαλκανικὸν πόλεμον (1912).
2. Υἱὸς τοῦ Κρέοντος, βασιλέως τῶν Θηβῶν, μετὰ τὸν Οἰδίποδα. Ἦτο ὁ τελευταῖος Θηβαῖος, ὅστις κατεσπαράχθη ὑπὸ τῆς Σφιγγός.
3. Ἐπιφώνημα πόνου — ὑποθετικὸν (ἀρχ.).
4. Αἰθιοπικὸς τίτλος.
5. Βλέπει—ἄρθρον.
6. Εἶδος ἐλαφροῦ ὑποδήματος.

Καθέτως:

1. Ἀπὸ αὐτὸν ἔλαβε τὸν τίτλον της ἡ Σχολὴ ἀξιωματικῶν Ἀεροπορίας τῆς Ἑλλάδος.
2. Εὐχάριστον συναίσθημα.
3. Ὁμοιωματικὸν (δημ).
4. Λε κτικὸν (δημ.)

5. ...ωτα βυζαντινης ...κῆς—ἄνθη.
6. Τὰ ἀρχικὰ τοῦ ... γοῦ.
7. Ἐσώθη ἀπὸ τὸν ... κλυσμὸν—ἄρθρον.
8. Εἶναι σχετικὸ μὲ τὸν μαιδανό.

Οἱ ἀριθμοὶ

Ἐὰν διπλασιάσωμεν τὸν ἀριθμὸν 1, θὰ ἔχωμε 2· διπλασιάζοντες τὸ 2, θὰ ἔχωμε 4. Τὸ πρᾶγμα βέβαια δὲν εἶναι σημαντικό, γιατὶ ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει ὅτι δύο καὶ δύο κάνουν τέσσερα... Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ δὲν ξέρει κανεὶς ἀσφαλῶς εἶναι ὅτι διπλασιάζοντες συνεχῶς, ἐπὶ εἴκοσι φορές, τὸ ἄθροισμα ποὺ προκύπτει ἑκάστοτε, θὰ φθάσωμε σ' ἕνα ἐξαιρετικὰ σημαντικὸ ἀριθμό.

Θὰ περάσωμε τὸ ἑκατομμύριο!...

Ἀμφιβάλλετε;

Δὲν ἔχετε παρὰ νὰ δοκιμάσετε. Πᾶρτε χαρτὶ καὶ μολύβι, ὁπλισθῆτε μὲ λίγη ὑπομονὴ καὶ ἀρχίστε.

Δύο καὶ δύο, τέσσερα. 4 καὶ 4=8, 8+8=16, 16+16=32 κλπ κλπ...

Τί εἶναι;

Ἀπαντήσατε γρήγορα

1. Αἰάκειον: Εἶναι τμῆμα τοῦ πλοίου, ὀροσειρὰ τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, πόλις τῆς Κορσικῆς ἢ τραγῳδία τοῦ Σαίξπηρ;

2. Βάσκος: Φαρμακευτικὸν φυτόν, ποταμὸς τῆς Ρουμανίας, κάτοικος τῆς Ἱσπανίας, φιλόσοφος ἢ μικρὸν ἔντομον;

3. Μανδαρῖνος: Εἶδος ἀστοῦ τῆς ὠκεανίας; κόλπος τοῦ Μεξικοῦ; ἱστιοφόρον πλοῖον τοῦ Μεσαίωνος ἢ Κινεζικὸς τίτλος;

4. Ἐρζερούμ: Ἡφαιστεῖον τῆς Ἰαπωνίας, πόλις τῆς Τουρκίας, σύνθεσις τοῦ Σοῦμπερτ ἢ ὄνομα ναυμαχίας τοῦ παρελθόντος αἰῶνος;

5. Λεγκόρν: Ἄγγλος ποιητής, λίμνη τῆς Σκωτίας, ράτσα ὀρνίθων, περιφέρεια τῆς Γερμανίας ἢ δυναμωτικόν;

6. Λάβδανον: Μέρος τῆς πανοπλίας τῶν ἱπποτῶν, φάρμακον, πόλις τῆς Ἱσπανίας, καρποφόρον δένδρον ἢ ἑρπετόν;

Μαγικὴ εἰκὼν
Ὁ τοιχοκολλητὴς

Ὁ κύριος μὲ τὸ μπαστοῦνι βλέπει τὴ σκάλα καὶ τὰ σύνεργα τοῦ τοιχοκολλητῆ, τὸν ὁποῖον ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ διακρίνῃ.

Ποῦ εἶναι ὁ τοιχοκολλητής, ὁ ὁποῖος βαστᾷ μάλιστα καὶ τὸν κουβᾶ μὲ τὴν ἀλευρόκολλα;

Τὸν βλέπετε;

Ἂν ναί, δεῖξτέ τον στὸν κύριο τῆς εἰκόνος, ποὺ τὸν χρειάζεται γιὰ μιὰ ἐπείγουσα ἐργασία...

Μὲ μιὰ ματιά!

Μὴ προχωρήσετε στὴν ἀνάγνωσι τῆς ἑπομένης παραγράφου, χωρὶς νὰ ρίξετε μιὰ προσεκτικὴ ματιὰ στὴν εἰκόνα.

Τὴν εἴδατε; Ὡραῖα! Τό-

τε ἀπαντῆστε στὰ κατωτέρω ἐρωτήματα. Τὴν εἰκόνα δὲν πρέπει νὰ τὴν ξανακυττάξετε, παρὰ ὅταν δώσετε τὶς ἀπαντήσεις, τὶς ὁποῖες μάλιστα πρέπει νὰ σημειώσετε κάπου γιὰ νὰ κάμετε ἔπειτα τὴ σύγκρισι μὲ τὴν πραγματικότητα.

1. Ὁ ζωγράφος εἶναι ...

2. Ὑπάρχει ἕνα μικρὸ ποταμάκι στὸ τοπίο;

3. Ὁ πύργος τῆς κορυφῆς τοῦ λόφου εἶναι ἐρειπωμένος;

4. Πόσα πουλιὰ πετᾶνε;

5. Τὸ δένδρο εἶναι κυπαρίσσι;

Αἱ λύσεις τοῦ 39ου φύλλου

Ὁ «Βόνασος»: Ὁριζοντίως, 1) Πελοπίδας, 2) ἄλας—σή, 3) Ρᾶ, 5) ἦν—τὰ —ἀπό, 6) Σηκουάνας.

Καθέτως: 1) Πάρνης, 2) Ἔλα—νή, 3) λά, 4) ὅς —τό, 5) Αυ, 7) ἄν 8) ἄς—πά, 9) Ἐκτός.

Τὸ «Λιοντάρι»: Ὁριζοντίως, 1) Στοκχόλμη, 2) ἀνά, 3) μέ—τί, 4) Ρᾶς—Κῶς, 5) ἄνω, 6) Σαντορίνη.

Καθέτως: 1) Σέρρας, 2) ἀνά, 3) σῶν, 5) Χάμ—τό, 5) Ὀνέ, 7) λά—καί, 8) τῷ, 9 ὑψίστη (ἀν.).

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΤΡΕΧΟΝΤΟΣ ΜΗΝΟΣ

Είς τάς διαφόρους Περιφερειακάς Διοικήσεις συνεχίζονται αί προετοιμασίαι διά τούς μεγάλους κολυμβητικούς άγώνας τής Έθνικής Όργανώσεως Νεολαίας,οί όποίοι θά γίνουν είς τάς κυριωτέρας παραλιακάς πόλεις.

Οί άγώνες Κοζάνης καί Λασηθίου τελούνται αύριον Κυριακήν 16 τρέχ. τής Ήλείας καί Άργολιδοκορινθίας τήν 23ην, τών Ίωαννίνων τήν 29ην καί τής Εύβοίας τήν 30ήν.

ΒΟΛΟΣ.— Παρουσία τών άρχών καί μεγάλου άριθμού θεατών έσυνεχίσθησαν καί έληξαν τήν προπαρελθούσαν Κυριακήν οί έτήσιοι άθλητικοί άγώνες τής Νεολαίας Βόλου, μέ ίκανοποιητικά άποτελέσματα. Τά τεχνι- [illegible] ...ής: Δρόμος 60 μ. Σκαπανέων: 1) Κατσίμπας Νικ. 8 2)5, 2) Βασιλάκος 8 3)5. Δρόμος 200 μ. έφήβων: 1) Μαρμαράς Μιχ. 25 3)5, 2) Άθανασίου Γεώργ. 26 4)5. Λιθοβολία άνδρών: 1) Κυριακόπουλος Μιχ. 15.50. 2) Χορμόβας Α. 14.09. Έλληνική δισκοβολία έφήβων: 1) Κουτσούκος Παναγ. 34.85, 2) Πολίτης Άλ. 34.78. Άλμα είς ύψος άνδρών: 1) Μάργαρης Κωνστ. 1.70, 2) Πετρίτης Ι. 1.55. Άλμα είς μήκος έφήβων: 1) Χατζηνικολάου Γ. 6.19, 2) Κατσαρός Ε. 5.70. Άλμα είς μήκος Φαλαγγιτισσών: 1) Καλογήρου Ε. 4.54, 2) Κατσάνου Λέλα 4.03. Σφαιροβολία έφήβων: 1) Χατζηνικολάου Γρ. 12.17, 2) Λυμπέρης Λ. 11.81. Δρόμος 200 μ. μετ' έμποδίων: 1) Μάργαρης Κ. 29 1)5, 2) Μαρμαράς Μ. 30 2)5. Άλμα είς μήκος Σκαπανέων: 1) Κατσίμπας Ν. 5.09, 2) Μοσχάκης Κ. 4.56. Έλευθέρα δισκοβολία άνδρών: Κυριακόπουλος Μιχ., 2) Τσόκος Ε. 30.43. Δρόμος 1000 μ.: 1) Μανιατάκης Χαρ., 2) Καραδήμος. Δρόμος 80 μ. Φαλαγγιτισσών: 1) Καλογήρου Ε. 11 1)5, 2) Μητσικώστα Ζωή (έκτός συναγωνισμού) 7 2)5, 2) Κουκουλιού Μαρ. 7 4)5.

Μετά τό πέρας τών άγώνων έγένετο παρέλασις καί παράταξις πρό τών έπισήμων τών άθλητών, οί όποίοι έχειροκροτήθησαν ζωηρώς. Άκολούθως έγένετο ή άπονομή τών έπάθλων καί άνεκρούσθησαν οί ύμνοι τής Νεολαίας καί τής 4ης Αύγούστου καί ό Έθνικός Ύμνος.

ΔΡΑΜΑ.—Τήν παρελθούσαν Κυριακήν συνηντήθησαν αί ποδοσφαιρικαί ομάδες Ε.Ο.Ν. Δοξάτου καί Άλιστράτης έν Άλιστράτη ένώπιον χιλιάδων θεατών.

Οί ποδοσφαιρισταί Φαλαγγίται άμφοτέρων τών όμάδων άπέδειξαν κατά τήν διάρκειαν τού άγώνος ότι έχουν έπίγνωσιν τής ύψηλής άποστολής αύτών ώς Φαλαγγιτών.

Έκ τού άγώνος νικήτρια [illegible] ή όμάς Δοξάτου έπιβληθείσα τής τής Άλιστράτης διά τερμάτων 6 έναντι 1.

ΧΑΝΙΑ.— Ή Περιφ. Διοίκησις Χανίων προεκήρυξε Παγκρητίους άθλητικούς άγώνας στίβου, είς τούς όποίους θά λάβουν μέρος Φαλαγγίται καί Φαλαγγίτισσαι όλων τών σχηματισμών Κρήτης. Τό πρόγραμμα τών προκηρυχθέντων άγώνων συμπληρούμενον θά κοινοποιηθή έντός τών ήμερών.

Νέον Γυμναστήριον τής Ε. Ο. Ν.

Ό δόκιμος όμαδάρχης τής Περιφ. Διοικήσεως Φθιωτιδοφωκίδος Δ. Τσακανίκας ήγόρασεν ίδία δαπάνη γήπεδον, τό όποίον θά χρησιμοποιηθή ώς γυμναστήριον τής Ε.Ο.Ν.

Οί νυκτερινοί ποδοσφαιρικοί άγώνες

Μία ήμέρα χωρίζει τούς φιλάθλους άπό τούς πρώτους νυκτερινούς ποδοσφαιρικούς άγώνας, πού άποτελούν άληθινό ποδοσφαιρικό πρωτάθλημα, συμμετοχή τών 6 ίσχυροτέρων Έλληνικών όμάδων.

Τόσον είναι τό ένδιαφέρον πού προκαλούν οί άγώνες αύτοί, πού γιά πρώτη φορά στά έπαθλα διά τούς νικητάς προσετέθησαν καί άφθονα πλούσια καί χρήσιμα δώρα, άθλοθετηθέντα άπό τά μεγαλείτερα καταστήματα τής Πρωτευούσης.

Καί οί 6 όμάδες θά παρατάξουν είς τούς άγώνας τίς πιό ίσχυρές τών όμάδες. Ή Α.Ε.Κ. τήν όμάδα πού έκέρδισε τό κύπελλον τής Έλλάδος καί τό πρωτάθλημα Έλλάδος. Ό Όλυμπιακός τούς 11 άσσους, πού δέν έχασαν τό έφετεινό πρωτάθλημα, παρά μονάχα έξ αίτίας διαφοράς ένός γκόλ. Ό Παναθηναϊκός τήν όμάδα πού έκέρδισε τό πρωτάθλημα Άθηνών. Ό Έθνικός τήν όμάδα πού έκέρδισε τό πρωτάθλημα Πειραιώς. Ό Άπόλλων μίαν όμάδα έξαιρετικά δυνατή μέ τούς Γρηγοριάδην, Παπαδόπουλον καί Γκιζώρην, άπό τούς ίκανωτέρους Άθηναίους Ποδοσφαιριστάς. Ό Άρης θά κατέλθη μέ σύνολον έπιβλητικόν τόσον, ώστε οί Θεσσαλονικείς τόν θεωρούν βέβαιον νικητήν.

Είσιτήρια τών άγώνων ήρχισαν προπωλούμενα άπό χθές είς τά καταστήματα άθλητικών είδών καί είς τό «Σινεάκ».

Οί άθληταί μας είς τό έξωτερικόν

Κατά τηλεγράφημα έκ Λονδίνου, οί μετασχόντες τών άγώνων τού άγγλικού πρωταθλήματος Έλληνες άθληταί Σύλλας, Παλαμιώτης καί Μάντικας κατήγαγον περιφανείς νίκας. Έκ τούτων ό Σύλλας άνεδείχθη πρώτος νικητής είς τήν δισκοβολίαν, ό Παλαμιώτης έπίσης πρώτος νικητής είς τό άλμα τριπλούν καί ό Μάντικας δεύτερος είς τόν δρόμον 400 μ. μετ' έμποδίων.

Αί νίκαι τών άθλητών μας προεκάλεσαν έξαιρετικήν έντύπωσιν μεταξύ τών Άγγλων φιλάθλων, οί όποίοι έξεδήλωσαν ίδιαίτερον ένδιαφέρον διά τόν Σύλλαν, όστις είχε καταλάβει τήν πρώτην θέσιν είς τούς ίδίους άγώνας καί κατά τό παρελθόν έτος.

Είς τούς άγώνας κατερρίφθησαν δύο έθνικαί άγγλικαί έπιδόσεις ύπό τών Σουίν καί Έμερυ, οί όποίοι διέτρεξαν άντιστοίχως τάς άποστάσεις 100 ύαρδών καί τριών άγγλικών μιλλίων είς 9''7 καί 14' 08''.

Τών άγώνων μετέσχον έκτός τών Έλλήνων άθλητών καί έκπρόσωποι πολλών άλλων κρατών.

Δέον νά τονισθή ότι ή τριπλή νίκη τής όλιγαρίθμου άποστολής μας άποτελεί μίαν άπό τάς μεγαλυτέρας έπιτυχίας πού έσημείωσε ποτέ ό έλληνικός άθλητισμός είς άγώνας διεθνείς.

Οί συντελεσταί τής έπιτυχίας πρωταθληταί μας δέν πρόκειται νά μετάσχουν είς άλλους άγώνας, άλλά έχουν έντολήν νά έπιστρέψουν είς Άθήνας.

Οί άγώνες άθλητριών

Τό άπόγευμα τής παρελθ. Κυριακής έγιναν είς τό Στάδιον οί άγώνες τριαθλού άθλητριών μέ τά άκόλουθα άποτελέσματα: 1) Σαρηβαξε[illegible] (Πανελ.) βαθμοί 74.5 (15'' είς τά 100 μ., 1.24 μ. είς τό ύψος, 20.93 μ. είς τόν άκοντισμόν), 2) Σαμπράκου (Ν. Βύρωνος) βαθμοί 61.5, 3) Συρί- [illegible] ...οροθπαλ.). Είς τήν σφαιροβολία [illegible] ...ρωνος) ένίκησε μέ 8.92 μ. έναντι 8.39 μ. τής Σαρηβαξεβάνη καί 7.07 μ. τής Μπαλάνου.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κεντρική Διοίκησις

Ο ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Ἤρξατο λειτουργῶν ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Ε.Ο.Ν. Ἐκπομπαὶ καθ' ἑκάστην 7—9 μ.μ.

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει Μουσικήν, Διαλέξεις, Εἰδήσεις κ.λ.π. Βραχέα κύματα 35 μέτρα ἢ 8500 χιλιόκυκλοι.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΠΟΜΠΟΣ Ε. Ο. Ν.
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Παρασκευὴ [illegible]

Τρίτη [illegible]

Παρασκευὴ [illegible]

Τρίτη [illegible]

Παρασκευὴ [illegible] Ὥρα 7.30 8.15. Ὁμιλία. Ὥρα 8.15 [illegible] ὑπὸ Λιτσάρ[illegible] Υ. Θ. Ν. [illegible] Υ. Θ. Α. [illegible]

Οἱ Φαλαγγῖται τῆς ἑλληνικῆς παροικίας Βουκουρεστίου τῆς Ρουμανίας μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν καθηγητὴν των κ. Δήμαν ἐπεσκέφθησαν τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Πέμπτης τὰ ἐργοστάσια τῆς Ἑταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων εἰς Δραπετσῶνα, ὅπου εἰδικοὶ ὑπάλληλοι παρέσχον λεπτομερεῖς ἐξηγήσεις ὡς πρὸς τὴν λειτουργίαν τῶν διαφόρων τμημάτων.

Τὴν μεσημβρίαν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος παρέθεσεν εἰς τὰ ἐργοστάσια γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν φιλοξενουμένων του, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐπεκράτησε θερμοτάτη ἀτμόσφαιρα. Πρόποσιν ἤγειρεν ὁ Φαλαγγίτης Βαβλούκης καὶ ἀπήντησεν ὁ ἀντιπροσωπεύων τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον ὑπασπιστής του.

Τὸ ἀπόγευμα οἱ Φαλαγγῖται ἐγένοντο δεκτοὶ εἰς ἰδιαιτέραν ἀκρόασιν ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Κανελλοπούλου, ὅστις τοὺς ἀπεχαιρέτησε, προκειμένου νὰ ἐπιστρέψουν εἰς Βουκουρέστιον.

Η ΕΚΔΡΟΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Διάφοροι ὑποτομεῖς τῆς Δ. Πρωτευούσης ἐξέδραμον εἰς Μέγαρα, Ἐλευσῖνα, Ἅγιον Κοσμᾶν, Ἅγιον Ἀνδρέαν καὶ εἰς τὰς ὑπωρείας τοῦ Ὑμηττοῦ.

Παρὰ τοὺς διαγωνισμοὺς τῶν σχολείων συνεχίσθησαν αἱ συγκεντρώσεις βαθμοφόρων.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΓΓΡΑΦΟΝ

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς δι' ἐγγράφου του πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον Βρεσθένης ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Ε.Ο.Ν. πρὸς τὸν κλῆρον ὅστις συμμετέσχεν ἐνθουσιωδῶς εἰς τὴν γενομένην πρὸ ἡμερῶν ἑορτὴν τῆς ἀφῆς τῆς κανδήλας κατὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἐν Πειραιεῖ μνημείου τῶν ἐν πολέμοις πεσόντων.

Ὁ διοικητὴς τῆς ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς διὰ διαταγῆς του ἐπαινεῖ τοὺς μετασχόντας εἰς τὴν τελετὴν τῆς 25ης Ἰουνίου φαλαγγίτας καὶ σκαπανεῖς.

Εἰς τὴν ὑποδιοίκησιν Νότου ἐξακολουθοῦν τὰ μαθήματα τῶν ναυτοφαλαγγιτῶν.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Πειραιῶς ἐγένετο μεγάλη συγκέντρωσις τῶν Φαλαγγιτῶν τῆς Ἀκαδημίας ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἀπολυτηρίων ἐξετάσεων, καθ' ἣν ὡμίλησεν ὁ διευθυντὴς τῆς πολιτικῆς διαφωτίσεως, τονίσας τὰ καθήκοντα τὰ ὁποῖα ἐπωμίζονται αἱ νέαι διδασκάλισσαι ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ Νέου Κράτους. Ἐπίσης ὡμίλησε καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας.

Συνεργάτης τῆς πολιτικῆς διαφωτίσεως τῆς Ε. Ο. Ν. μετέβη εἰς τὸ στρατόπεδον ἐκπαιδεύσεως «Ἰωάννης Μεταξᾶς» εἰς Ζούμπερι καὶ ὡμίλησε πρὸς τοὺς φαλαγγίτας μὲ θέμα «Τὰ στρατόπεδα τῆς Ε.Ο.Ν.».

Τὴν παρ. Δευτέραν ἐγένετο συγκέντρωσις τῶν ἐργαζομένων νέων εἰς τὰ ἐργοστάσια «Μαλτσινιώτη», κατόπιν ἐκφρασθείσης ἐπιθυμίας των ὅπως ὑπαχθοῦν εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε. Ο. Ν. Πρὸς τούτους ὡμίλησεν ὁ κ. διευθυντὴς τῆς πολιτικῆς διαφωτίσεως τῆς κεντρικῆς διοικήσεως τῆς Ε.Ο.Ν.

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα παρετηρήθη ὅπως συνήθως ζωηροτάτη κίνησις εἰς ὅλας τὰς Ὑποδιοικήσεις τῆς Δ.Α.Σ. Τὸ γεγονὸς ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ μεγαλείτερον μέρος τῆς δυνάμεως ἀνεχώρησε διὰ τὰς ἐπαρχίας.

Ἐν τούτοις εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Παντείου εἴχομεν 30 νέας ἐγγραφὰς Φαλαγγιτῶν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας.

Αἱ Ὑποδιοικήσεις τῆς Δ.Α.Σ. ἤρχισαν ἤδη προετοιμαζόμεναι διὰ τὴν μεγάλη γιορτὴ τῆς 4ης Αὐγούστου.

Συμφώνως πρὸς τὰ ἀποφασισθέντα κατὰ τὴν ἑβδομαδιαίαν σύσκεψιν τοῦ Ἐπιτελείου τῆς Διοικήσεως καὶ τὴν ἐπακολουθήσασαν τῶν Διοικητῶν Ὑποδ)σεων ἀπὸ τῆς τρεχούσης ἑβδομάδος θὰ ἀρχίσῃ ἡ ὁμαδικὴ προετοιμασία διὰ τὴν ἀρτίαν παρέλασιν τῶν ὁμάδων τῆς Διοικήσεως.

Ἐπίσης κατὰ τὴν ἰδίαν σύσκεψιν τοῦ Ἐπιτελείου τῆς Διοικήσεως καθωρίσθη τὸ μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου πρόγραμμα τῶν ἐκδρομῶν τὸ ὁποῖον καὶ τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς.

Ἡ Ὑποδιοίκησις Πανεπιστημίου ἐξέδραμε τὴν περασμένη Κυριακὴ εἰς τὴν μαγευτικὴν ἐξοχὴν Ἅγιος Ἀνδρέας.

Εἰς τὴν ἐκδρομὴν ἔλαβον μέρος 300 καὶ πλέον Φαλαγγῖται τῆς Ὑποδιοικήσεως καὶ τοῦ Οἴκου Φοιτητοῦ.

Ἡ ἐκκίνησις ἐγένετο τὴν 6ην καὶ 30 π.μ. διὰ λεωφορείων ἀπὸ τὰ Γραφεῖα τῆς Ὑποδιοικήσεως καὶ κατόπιν τῆς ἀληθινὰ εὐχαρίστου διαδρομῆς ἔφθασαν εἰς τὴν ὅμορφη ἀκροθαλασσιά.

Ἐνταῦθα μετὰ τὸ πρωϊνὸ προσκλητήριο καὶ τὰς ἀπαραιτήτους ὁδηγίας ἐπηκολούθησεν ὀλιγόωρος ἀνάπαυσις. Ἐν συνεχείᾳ οἱ ἐκδρομεῖς ἐπῆραν τὸ μπάνιο τους ὁμαδικῶς εἰς τὴν ὅμορφη θάλασσα τοῦ προαστείου.

Ἐπηκολούθησε τὸ γεῦμα καὶ μετ' αὐτὸ ἡ ὥρα τῆς ψυχαγωγίας καὶ ἀναπαύσεως. Τὸ ἀπόγευμα ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως ὅστις καὶ ἦτο ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐκδρομῆς ὡμίλησε εἰς τοὺς Φαλαγγίτας, ἀργὰ δὲ τὴν νύκτα κατενθουσιασμένοι ψάλλοντες καθ' ὁδὸν ὕμνους καὶ πατριωτικὰ ἐμβατήρια ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Πρωτεύουσαν.

Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Σ.Ε.Ρ. ἐγένετο τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην συμβούλιον τῶν Ἐπιτελῶν καὶ βαθμοφόρων κατὰ τὴν ὁποίαν συνεζητήθησαν θέματα ἀφορῶντα τὴν κατὰ τοὺς προσεχεῖς μῆνας δρᾶσιν τῶν μελῶν καθὼς καὶ ἄλλα ἐνδιαφέροντα τὴν ρηθεῖσαν Ὑποδιοίκησιν.

Ἐπίσης ἐξακολουθοῦν αἱ ἑβδομαδιαῖαι συγκεντρώσεις εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Παντείου τῶν Βαθμοφόρων καὶ Ἐπιτελῶν.

Τέλος εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Ε.Μ.Π. τὸ Τεχνικὸν τμῆμα αὐτῆς καὶ γνωστὸν διὰ τὰς εἰς τὸ παρελθὸν ἐργασίας

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

του κατεσκεύασε ὡραιότατον ραδιόφωνον διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν Φαλαγγιτῶν.

ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Καθημερινῶς σημειώνονται ἐκδρομαὶ εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς. Προχθὲς ὁ [illegible] Ὑποδιοικ. Θηλέων Ἀθηνῶν ἐξέδραμον εἰς Λούτσαν, ὁ δὲ 4ος εἰς Καβούρι.

Ἐπίσης αἱ Σκαπάνισσαι τῶν Ὑποτομέων Ἀμαρουσίου καὶ Μαγκουφάνας—Μελισσίων τῆς Ὑποδ)σεως Θηλέων Βορρᾶ ἐξέδραμον εἰς Βουλιαγμένην. 60 Φαλαγγίτισσαι τῆς Ὑποδ)σεως Θηλέων Πειραιῶς εἰς Κακοσάλεσι.

Χθὲς 22 ἐργαζόμεναι Φαλαγγίτισσαι τῆς Ὑποδ)σεως Θηλέων Πειραιῶς μετέβησαν εἰς τὴν κατασκήνωσιν τῆς Βούλας τῆς Λέσχης τοῦ ἐργαζομένου Κοριτσιοῦ ὅπου θὰ παραμείνουν ἐπὶ 15θήμερον.

Σήμερον ὁ 2ος Ὑποτομεὺς τῆς Ὑποδ)σεως Θηλέων Νότου θὰ μεταβῇ εἰς Λούτσαν. Εἰς τὸν 1ον Ὑποτομέα τοῦ Χολαργοῦ τῆς Ὑποδ)σεως Θηλέων Βορρᾶ ὡμίλησεν ἡ συνεργάτις Κυρία Κατσιμπίρη μὲ θέμα «Σύμβολα καὶ Ἑλληνικὴ Σημαία».

Ἐπίσης ἐγένετο προπόνησις εἰς τὸ ἀκόντιον καὶ εἰς τὸ ποδήλατον εἰς τὰ ὁποῖα αἱ Φαλαγγίτισσαι ἔχουν ἀξιόλογον ἐπίδοσιν.

ΠΕΡ. ΔΙΟΙΚ. ΑΤΤΙΚΟΒΟΙΩΤΙΑΣ

Ἡ κίνησις εἰς ὅλους γενικῶς τοὺς ὑποτομεῖς τῆς διοικήσεως κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὑπῆρξεν ἀληθῶς ἔντονος.

— Αἱ συγκεντρώσεις τῶν φαλαγγιτῶν καὶ αἱ πρὸς αὐτοὺς ὁμιλίαι ἐσυνεχίσθησαν κανονικῶς.

— Εἰς τὸν σχηματισμὸν Ἀσπροπύργου ἔλαβε χώραν ὡραιοτάτη ἑορτὴ αἱ εἰσπράξεις τῆς ὁποίας διετέθησαν ὑπὲρ τῆς στολῆς τῆς φαλαγγιτίσσης.

— Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐγένοντο δύο ἐκδρομαὶ εἰς τοὺς ὑποτομεῖς Βοιωτίας.

—Τὸ τμῆμα Σπάτων ἐξέδραμεν εἰς Ἀθήνας πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἀρχαίων μνημείων τῆς πρωτευούσης. Εἰς τὸ αὐτὸ τμῆμα ἤρχισαν μαθήματα κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς πρὸς τὰς φαλαγγιτίσσας, πρὸς δὲ τὰς σκαπανίσσας ἡ ἐκμάθησις τοῦ χειρισμοῦ τῆς ραπτομηχανῆς.

ΧΑΝΙΑ.— Ἡ Περ. Διοικήτρια Θηλέων Χανίων Ε.Ο.Ν. ἐπεσκέφθη τὴν λέσχην θηλέων καὶ παρέμεινεν ἀρκετὰ παρακολουθήσασα τὰς Φαλαγγιτίσσας καὶ Σκαπανίσσας εἰς τὸ ἔργον των.

—Ὁ Περιφ. Διοικητὴς Χανίων μεταβὰς εἰς Περαχώραν ἐκήρυξε τὴν λῆξιν τῶν μαθημάτων τοῦ οὐλαμοῦ.

—Εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Χώρας Σφακίων ἐγένετο συγκέντρωσις Φαλαγγιτῶν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ὑποδιοικητὴς Χανίων παρουσίασε τοὺς νέους συνεργάτας τῆς Διοικήσεως Χανίων.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (Κρήτης).— Εἰς τὸ Θέατρον Πολακάκη, ἐνώπιον πολυπληθεστάτου ἀκροατηρίου, ὡμίλησεν ἡ Φαλαγγίτισσα Ἐλεονώρα Δημάκη μὲ θέμα «Ἡ συμβολὴ τῆς γυναικὸς εἰς τὸν πολιτισμὸν διὰ μέσου τῶν αἰώνων».

— Εἰς τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν συνεχίζονται μετὰ ζήλου τὰ μαθήματα εἰς τὰς ἀναλφαβήτους Φαλαγγιτίσσας.

— Διδάσκεται ἐπίσης φωνητικὴ καὶ θεωρητικὴ μουσική.

— Τὰ θαλάσσια ἀγωνίσματα εἰς τὰ ὁποῖα αἱ Φαλαγγίτισσαι ἐπιδίδονται μὲ ἐξαιρετικὴν χαράν, συνεχίζονται καθημερινῶς.

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Λασηθίου Κρήτης).— Οἱ φαλαγγῖται τοῦ σχηματισμοῦ Ἁγ. Νικολάου ἐξέδραμον εἰς τὸ χωρίον Σκοπὴ ὅπου ὁ Φαλαγγάρχης Κ. Θαλασσινὸς ὡμίλησε πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας χωρικοὺς καὶ τοὺς ἐκδρομεῖς περὶ τῶν σκοπῶν τῆς Ὀργανώσεως καὶ περὶ σημαίας.

—Ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου Παύλου οἱ Φαλαγγῖται καὶ αἱ Φαλαγγίτισσαι Ἁγ. Νικολάου παρηκολούθησαν τὴν τελεσθεῖσαν τελετὴν εἰς τὰς Λέσχας των, ὅπου προσεφέρθησαν ἀναψυκτικὰ εἰς τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας τούτων.

Τὴν 25ην παρελθόντος μηνὸς ἡ Φάλαγξ Ἀρρένων Σητείας Κρήτης τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας, ἐξέδραμεν εἰς ἡμερησίαν ἐκδρομὴν εἰς Σκοπήν.

Πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ πρὸς τὸ πλῆθος ὡμίλησεν ὁ Φαλαγγάρχης τῆς Φάλαγγος τονίσας τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν τῶν Φαλαγγιτῶν. Τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετείου τῆς ὀνομαστικῆς ἑορτῆς τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου Παύλου συμμετέσχεν ἐνθουσιωδῶς ἡ Νεολαία Σητείας.

ΠΑΤΡΑΙ.— Κατὰ τὸν διαγωνισμὸν τῆς «Ἑταιρίας Φίλων τοῦ Βιβλίου» ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας κ. Ἀθ. Πέπας ὥρισεν ὅπως τὸ Γκολφινοπούλειον χιλιόδραχμον βραβεῖον ἀπονεμηθῇ εἰς τὴν καλλιτέραν μαθητικὴν ἔκθεσιν τὸ θέμα τῆς ὁποίας, δοθὲν ὑπὸ τοῦ ἰδίου, εἶχεν ὡς ἑξῆς:

«Ἡ κατάλυσις τοῦ κομματικοῦ Κράτους ἐν Ἑλλάδι. Πότε καὶ πρὸς τὴν πραγματοποίησιν ποίων ἠθικῶν σκοπῶν συνετελέσθη. Ποία ἡ θέσις τῆς Νεολαίας ἔναντι τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους καὶ ποῖα τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τοῦ νέου πολίτου».

Ὡς καλυτέρα ἔκθεσις ἐθεωρήθη ἡ ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ Χρήστου Κωστήρη γραφεῖσα, ἡ ὁποία καὶ ἐβραβεύθη.

ΣΠΑΡΤΗ.— Εἰς τὸ Γυμναστήριον τοῦ ἐνταῦθα Γυμνασίου ἐδόθη διάλεξις τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ συνεργάτου τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ἀποστόλου Δασκαλάκη μὲ θέμα «Κρίσεις καὶ συμπεράσματα ἐκ τῆς ἱστορίας μας».

Τὴν διάλεξιν ταύτην παρηκολούθησαν ὅλαι αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, καθὼς καὶ ἅπασα ἡ δύναμις Ε.Ο.Ν. ἀρρένων καὶ θηλέων καὶ πλῆθος κόσμου.

Ἡ αὐτὴ διάλεξις καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιον ὁμιλητὴν ἐπανελήφθη καὶ εἰς τὸ Γύθειον τὴν 4ην τρέχ. ἔνθα παρ' ὅλον τὸ ἐργάσιμον τῆς ἡμέρας ἐσημειώθη ἐξαιρετικὴ κοσμοσυρροή.

Ἐκτὸς τῶν ἀρχῶν, τῆς Νεολαίας καὶ τῶν κατοίκων τοῦ Γυθείου, οἵτινες παρηκολούθησαν τὴν πατριωτικὴν ταύτην ὁμιλίαν, παρευρέθησαν καὶ ὁ κ. Νομάρχης Λακωνίας, ὁ κ. Δήμαρχος Σπαρτιατῶν καὶ οἱ Περιφ. Διοικηταὶ ἀρρένων καὶ θηλέων.

ΛΑΡΙΣΑ.— Τὰ τμήματα τῶν Φαλαγγιτισσῶν Λαρίσης ἐξέδραμον εἰς Πλαταμῶνα. Αἱ Φαλαγγίτισσαι ἐπεσκέφθησαν τὸ φρούριον τοῦ Πλαταμῶνος ὅπου βαθμοφόρος τῆς Ὑποδιοικήσεως ἀνέπτυξε δι' ὀλίγων πρὸς τὰς Φαλαγγιτίσσας τὴν ἱστορίαν τοῦ φρουρίου. Κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ 4ου πεζικοῦ συντάγματος καὶ τοῦ τάγματος γεφυροποιῶν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς μάχης τοῦ Λαχανᾶ ἔλαβον μέρος τμήματα τῆς Νεολαίας Λαρίσης, ἐκ μέρους δὲ τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Θηλέων κατετέθη στέφανος.

ΒΟΛΟΣ.— Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Βόλου συνεχίζονται αἱ συγκεντρώσεις Φαλαγγιτισσῶν. Πρὸς αὐτὰς ἀνεπτύχθησαν διάφορα θέματα ἠθικοπλαστικοῦ περιεχομένου. Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα αἱ Φαλαγγίτισσαι Θηλέων Τυρνάβου ἐξέδραμον εἰς Τσαριτσάνην, ὅπου αἱ συναγωνίστριαι Τσαριτσάνης καὶ τὸ πλῆθος ἐπεφύλαξαν εἰς τὰς Φαλαγγιτίσσας Τυρνάβου ἐνθουσιώδη καὶ θερμὴν ὑποδοχήν. Αἱ Φαλαγγίτισσαι ἐπεσκέφθησαν τὸ Γυμνάσιον Τσαριτσάνης, τὴν Οἰκονόμειον Σχολὴν ὡς καὶ τὰς ἀρχαιότητας. Ὀλίγον πρὶν ἀναχωρήσουν αἱ Φαλαγγίτισσαι μετέβησαν ἐν σώματι εἰς τὸ Μνημεῖον τῶν πεσόντων, ὅπου ἡ Διοικήτρια Τυρνάβου κατέθεσε στέφανον εἰς τοὺς ὑπὲρ πατρίδος πεσόντας.

ΕΔΕΣΣΑ.— Ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου Παύλου ἐτελέσθη εἰς Ἔδεσσαν πανηγυρικὴ δοξολογία, πρωτοβουλίᾳ τῆς Ε.Ο.Ν. Ἐδέσσης.

Εἰς τὴν δοξολογίαν παρέστησαν αἱ στρατιωτικαὶ καὶ διοικητικαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, πλῆθος κόσμου καὶ ὁλόκληρος ἡ δύναμις τῆς Ε.Ο.Ν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας ὡμίλησε καταλλήλως

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

ὁ Γυμνασιάρχης ἐξάρας τὴν προσωπικότητα τοῦ Διαδόχου καὶ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ο.Ν.

ΣΕΡΡΑΙ. — Κατόπιν διαταγῆς τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας Ἀρρένων Σερρῶν δύναμις τῆς 227ης Φάλαγγος μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς ἀξιωματικοὺς αὐτῆς μετέβη εἰς Λαχανᾶν δι' αὐτοκινήτων τὴν τελευταίαν Κυριακὴν παρελθόντος μηνὸς ἵνα ἀποτίσῃ φόρον τιμῆς εἰς τοὺς ἡρωϊκῶς πεσόντας κατὰ τὴν ἐκεῖ λαβοῦσαν χώραν δραματικὴν μάχην μεταξὺ 19-21 Ἰουνίου 1913. Εἰς τὴν σεμνὴν καὶ ὡραίαν ταύτην ἑορτὴν ἔλαβον μέρος ἀντιπροσωπεῖαι τῶν συνταγμάτων καὶ τοῦ ἐπιτελείου τῆς 6ης μεραρχίας — ἥτις εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ λάβῃ μέρος καὶ νὰ διεξαγάγῃ τὴν τριήμερον ἐκείνην γιγαντομαχίαν — ὡς ἐπίσης τὸ ἐπιτελεῖον τῆς Π.Δ.Α. Σερρῶν, ὁ γενικὸς ἐπόπτης Νεολαίας Σερρῶν νομάρχης κ. Καλτεζιώτης, ὁ στρατηγὸς Διοικητὴς τῆς 6ης μεραρχίας κ. Καράσσος, ὁ Δήμαρχος Σερρῶν κ. Μόσχου, ὁ Διοικητὴς χωροφυλακῆς, κ. Γιαννακόπουλος, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ε.Τ.Υ.Ε.Μ. κ. Μπόνης καὶ οἱ Γυμνασιάρχαι Ἀρρένων καὶ Θηλέων Σερρῶν. Εἰς Λαχανᾶν τοὺς ὑπεδέχθη ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος καὶ ὁλόκληρος ἡ δύναμις τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας Λαχανᾶ ὑπὸ τὸν Φαλαγγάρχην. Μετὰ τὸ πέρας τῆς δεήσεως ὑπὸ τοῦ ἱερέως ὡμίλησεν ὁ κ. Γυμνασιάρχης Ἀρρένων, ὅστις ἐξύμνησε τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν δύναμιν τοῦ Ἕλληνος στρατιώτου, καθὼς καὶ τὴν δύναμιν τοῦ Ἔθνους διὰ τὴν πραγματοποίησιν εὐγενῶν ἀγώνων, ὅταν τοῦτο εὑρίσκεται ἡνωμένον καὶ πιστὸν εἰς τὸν Ἀρχηγόν του, ὅπως ἦτο κατὰ τὸ 1913 καὶ ὅπως εὑρίσκεται ἀπὸ τριῶν ἤδη ἐτῶν πειθαρχημένον ὑπὸ τὸν Βασιλέα καὶ Ἀρχηγὸν τῆς Κυβερνήσεως κ. Ι. Μεταξᾶν.

— Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς Σερρῶν ἐπεσκέφθη καὶ ἐπεθεώρησε τὸν σχηματισμὸν Ροδολείβους, ἐκφράσας τὴν εὐαρέσκειάν του διὰ τὴν συντελουμένην ἐργασίαν.

ΦΛΩΡΙΝΑ. — Ἡ μουσικὴ καὶ ἡ χορωδία τῆς Ὑποδιοικήσεως ἐργάζονται ἐντατικῶς, συντόμως δὲ προβλέπεται ἡ δημοσία ἐμφάνισις αὐτῶν.

— Ἤρχισαν τὰ μαθήματα τῆς ἐκμαθήσεως ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν. τοῦ ἀλφαβήτου Μόρς.

— Ὁ Γεν. Ἐπόπτης μετὰ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ ἐπεθεώρησαν τοὺς σχηματισμοὺς Ἀχλάδας, Σκοποῦ, Παπαδιᾶς, Μηλιώνας, Λαιμοῦ καὶ Ἁγίου Γερμανοῦ.

ΔΡΑΜΑ. — Ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου Παύλου, Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ο.Ν., ἅπαντες οἱ Διοικηταὶ τῶν διαφόρων Σχηματισμῶν ἀπέστειλαν συγχαρητήρια [illegible] τηλεγραφήματα ἐστάλησαν καὶ πρὸς τὰς Α.Α.Β.Β.Υ.Υ. τὴν Πριγκήπισσαν Εἰρήνην καὶ τὸν Πρίγκηπα Αἵμονα ἐπὶ τῇ τελέσει τῶν γάμων Των.

Ὁ Νομάρχης κ. Κ. Δρ[illegible] Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Ε.Ο.Ν. συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Περιφ. Διοικητοῦ, τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ὑποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν. Δράμας καὶ τῶν Ἐπιτελῶν τῆς Περιφ. Διοικήσεως ἐπιθεώρησε τοὺς Φαλαγγίτας καὶ Σκαπανεῖς τῶν ὑπ' ἀριθ. 243 καὶ 281 Φαλάγγων Ὑποδιοικήσεως Δράμας.

Τὴν 30ὴν Ἰουνίου, τελουμένης ἐπὶ τούτῳ τελετῆς ἐν τῇ Κωμοπόλει Δοξάτου ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει ταύτης, ὁ Νομάρχης Δράμας καὶ Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Ε.Ο.Ν. συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Περιφ. Διοικητοῦ, τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ὑποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν. Δράμας καὶ τῶν Ἐπιτελῶν τῆς Περιφ. Διοικήσεως παρέστη κατὰ τὴν ὡς ἄνω σεμνὴν τελετὴν καὶ ἀκολούθως παρηκολούθησε τὴν παρέλασιν τῶν Μονάδων τῆς Φάλαγγος 244.

Τὴν 1ην Ἰουλίου, κατὰ τὴν τελεσθεῖσαν δοξολογίαν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πόλεως Δράμας, ἅπασα ἡ δύναμις τῆς Ὑποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν. παρετάχθη κατ' ἀντιζυγίαν ἀπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ μέχρι τῆς Πλατείας 4ης Αὐγούστου [illegible]

Ἐπίσης εἷς Λόχος Φαλαγγιτῶν παραταχθεὶς εἰς τὸν πρὸ τοῦ μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου χῶρον, ἔνθα ἐψάλη ἐπιμνημόσυνος δέησις, ἀπέδωκε τὰς τιμὰς εἰς τοὺς ἐπισήμους. Ὁ Περιφ. Διοικητὴς κατέθεσε στέφανον εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου ἐκ μέρους τῆς Ε.Ο.Ν. τὸ δὲ ἀπόγευμα τῆς 1ης Ἰουλίου τμῆμα ἐξ ἐπιλέκτων Φαλαγγιτῶν παρετάχθη εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ 26ου Συν)τος, ὅπου ἐψάλη ἐπιμνημόσυνος δέησις ὑπὲρ τῶν φονευθέντων Ἀξιωματικῶν, Ὑπαξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τοῦ ἐν λόγῳ Συν)τος.

— 90 Φαλαγγῖται τῆς Ὑποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν. Δράμας ὑπὸ Λοχίτην καὶ λοιποὺς βαθμοφόρους μετέβησαν μέσῳ [illegible] ταξᾶς» πρὸς παραθερισμὸν ἐπὶ 20ήμερον.

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ. — Ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου Παύλου Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ο.Ν., εἰς ἅπαντα τὰ χωρία τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς ἐτελέσθησαν πρωτοβουλίᾳ τῆς Ε.Ο.Ν. δοξολογίαι καὶ ἐπηκολούθησαν παρελάσεις καὶ ὁμιλίαι.

— Συγχαρητήρια τηλεγραφήματα ἀπεστάλησαν ἐκ μέρους ἁπάντων τῶν τμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ ἁπασῶν τῶν κοινοτήτων.

— Ὁ Περιφ. Διοικητὴς Χαλκιδικῆς Ε.Ο.Ν. ἐπεθεώρησε τὸ τμῆμα Γερακινῆς.

ΒΕΡΡΟΙΑ. — Ἡ χορῳδία τῶν Φαλαγγιτισσῶν τῆς Ε.Ο.Ν. Βερροίας, συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Μ. Βασιλειάδη ἐπεσκέφθη τὴν Ἔδεσσαν. Οἱ ἀποτελοῦντες τὴν χορῳδίαν ἐκ τοῦ σταθμοῦ κατηυθύνθησαν εἰς τὸν κινηματογράφον «Μ. Ἀλέξανδρος», ὅπου ἐδόθη διάλεξις ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Κομπορόζου μὲ θέμα: «Τὸ κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ ἡ Ε.Ο.Ν.».

Ἀκολούθως ἡ χορῳδία ἤρχισε τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματός της, χειροκροτηθεῖσα ἐπανειλημμένως ὑπὸ τοῦ κοινοῦ. Μετὰ ταῦτα αἱ φαλαγγίτισσαι κατηυθύνθησαν εἰς τὸ ἐξοχικὸν κέντρον «Κιουπρὶ» καὶ ἐπεσκέφθησαν τὰ ἀξιοθέατα τῆς πόλεως, τὸ δὲ ἀπόγευμα κατέθεσαν στέφανον εἰς τὸ Ἡρῷον τῶν πεσόντων.

ΞΑΝΘΗ. — Μερίμνῃ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Θράκης ἀνεχώρησαν ἐξ ὅλων τῶν μακεδονικῶν καὶ θρακικῶν πόλεων αἱ πρῶται ἀποστολαὶ Φαλαγγιτῶν τῆς Ε.Ο.Ν., διὰ τὸ συσταθὲν στρατόπεδον εἰς τὴν τοποθεσίαν τῆς Καληρράχης Θάσου, ὅπου θὰ παραθερίσουν ἐπὶ 20ήμερον συνολικῶς 500 περίπου Φαλαγγῖται, ἤτοι ἀπὸ 100 ἐξ ἑκάστης τῶν πόλεων Ἀλεξανδρουπόλεως, Κομοτινῆς, Ξάνθης, Δράμας καὶ Καβάλλας.

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ στρατοπέδου θὰ τελεσθοῦν μετὰ πάσης ἐπισημότητος τὴν 15ην τρέχοντος, παρουσίᾳ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Θράκης καὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Κανελλοπούλου.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ. — Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὀνομαστικῆς Ἑορτῆς τῆς Α.Β.Υ. [illegible] σχηματισμοῦ Ε.Ο.Ν. Θηλέων Μεσολογγίου μετέβη πρὸς ἐκκλησιασμόν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς λειτουργίας ἐπηκολούθησε δεξίωσις εἰς τὸ «Σπίτι τοῦ Φαλαγγίτου».

[illegible] λικῶν Φαλαγγιτισσῶν ἐξέδραμεν εἰς τὴν τοποθεσίαν «Ἅγιος Συμεών».

ΑΤΑΛΑΝΤΗ. — Ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Λοκρίδος Π. Ἀγγελῆς μετὰ τῆς κ. Διοικητρίας τοῦ τμήματος θηλέων ἐπεθεώρησαν τὰ τμήματα Ἐλατείας, Κηφισοχωρίου καὶ Ἀμφικλείας.

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ. [illegible] γραφεία τῆς Ε.Ο.Ν. ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς καὶ ἐπευφ[illegible] Α.Β.Υ. [illegible] Κατ' [illegible] ἀνεγνώσθη καὶ ἡ ἡμερησία διαταγή.

— Ἐκτὸς τῶν τακτικῶν ἑβδομαδιαίων συγκεντρώσεων τῶν μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν. Κεφαλληνίας, τὸ ἀπόγευμα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῆς Σχολῆς [illegible] γίου, ὡς γενικὸς ἐπόπτης τῆς Ε.Ο.Ν., ὁ κ. Διοικητὴς [illegible] μετά τινων ἀξιωματικῶν, ὁ Περιφ. Διοικητὴς μετὰ τῶν κ.κ. ἀξιωματούχων τοῦ Ἐπιτελείου, οἱ βαθμο-

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

φόροι καὶ Φαλαγγῖται. Ὁ κ. Φαλαγγάρχης ἐξεφώνησεν ἐμπνευσμένον λόγον. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Νομάρχης δι' ἐμπνευσμένης προσλαλιᾶς προσεφώνησε τοὺς μαθητὰς τῆς Σχολῆς. Τὸ τέλος τῶν λόγων τοῦ κ. Νομάρχου ἐκάλυψαν ζητωκραυγαὶ καὶ χειροκροτήματα.

—Ἐπίσης εἰς Ληξούριον ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Διαδόχου ἐγένετο συγκέντρωσις τῆς Φάλαγγος Ε.Ο.Ν. καὶ ἀνεγνώσθη ἡ ἡμερ. διαταγὴ τῆς Ὑποδιοικήσεως. Ἐψάλησαν πατριωτικὰ ᾄσματα καὶ ἐγένετο ἡ ὑποστολὴ τῆς Σημαίας.

—Ὁμοίως κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τοπικὴν ἑορτὴν τοῦ χωρίου Χαυδᾶτα, τὸ τάγμα Ε. Ο. Ν. Χαυδάτων συνετέλεσεν εἰς τὸν μεγαλοπρεπέστερον ἑορτασμόν. Τὸ ἀπόγευμα ἐπαίχθη τὸ ἔργον «Ἡ καταστροφὴ τῶν Σερρῶν» ἀπὸ Φαλαγγίτας καὶ Φαλαγγιτίσσας, στεφθὲν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ.— Τμῆμα Φαλαγγιτισσῶν συνοδευόμενον ὑπὸ τῆς Περιφ. Διοικητρίας κ. Κοζύρη ἐξέδραμε εἰς τὰ χωρία Πέτρας καὶ Μολύβου εἰς τὰ ὁποῖα ἐπεθεώρησε καὶ τοὺς ἐκεῖ σχηματισμοὺς Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν μείνασα ἀπολύτως ἱκανοποιημένη ἐκ τῆς συντελουμένης ἐργασίας.

Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν, πρωτοβουλίᾳ τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας καὶ τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος ὀργανοῦνται παιδικαὶ ἐξοχαί, εἰς τὰς ὁποίας θὰ παραθερίσουν 150 Σκαπάνισσαι.

ΣΥΡΟΣ.—Ἀπεφασίσθη ἡ ἵδρυσις Λόχου Φαλαγγιτῶν εἰς τὸ χωρίον Βάρη.

—Ἡ Περιφ. Διοίκησις Κυκλάδων, χάρις εἰς τὴν εὐγενῆ δωρεὰν τοῦ κ. Α. Φρέρη ἀπέκτησε ραδιοφωνικὸν πομπόν.

— Κατηρτίσθη χορῳδία τῆς Περιφ. Διοικήσεως Σύρου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Σπ. Παναγοπούλου.

— Δύο ὁμάδες τῆς Φάλαγγος ἐργαζομένων ἐξέδραμον εἰς Τῆνον καὶ ὁ πρῶτος Λόχος Σκαπανέων εἰς τὸ χωρίον Βάρη.

ΠΥΡΓΟΣ.— Εἰς τὸ χωρίον Λάλα ἐγένοντο τὸν παρελθόντα μῆνα τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ μνημείου τῶν κατὰ τὴν ὁμώνυμον ἱστορικὴν μάχην πεσόντων Ἠλείων.

Εἰς τὴν ἑορτὴν προσέδωσεν ἰδιαίτερον τόνον ἡ ἐπιβλητικὴ συμμετοχὴ τῶν σχηματισμῶν Ε.Ο.Ν. Λάλα, Μηλεῶν καὶ Δούκα.

—Ὁ δεύτερος Λόχος τῆς Φ. Α. 101 ἐξέδραμεν εἰς τὴν παραθαλάσσιον τοποθεσίαν «Συκιά».

—Ἡ 111η τετραρχία ἐξέδραμε δι' αὐτοκινήτων εἰς ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν.

ΖΑΚΥΝΘΟΣ.—Κατὰ τὴν 28 Ἰουνίου ὁ Περ. Διοικητὴς μετὰ τῶν Ἐπιτελῶν του ἐπεσκέφθη τὸν χῶρον ὅστις θὰ διατεθῇ πρὸς ἀνέργεσιν τοῦ Στρατοπέδου τῶν Φαλαγγιτῶν.

Ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει τοῦ προσωρινοῦ Περιφ. Διοικητοῦ τὸ ἀπόγευμα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ὁ Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Ε.Ο.Ν. Ζακύνθου ἐπεθεώρησε τὰ ἐν τῇ Πλατείᾳ «Ἰωάννου Μεταξᾶ» παρατεταγμένα Τμήματα Φαλαγγιτῶν.

Μετὰ τοῦτο ἐπηκολούθησε παρέλασις πρὸ τοῦ Γεν. Ἐπόπτου καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ὁ Γενικὸς Ἐπόπτης ὡμίλησε πρὸς τοὺς συναθροισμένους Φαλαγγίτας, τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς κηδεμόνας των.

ΧΑΛΚΙΣ.—Κατόπιν προσκλήσεως τῆς Κοιν. Καρύστου ὁ Περ. Διοικητὴς τῆς Ε.Ο.Ν. Εὐβοίας μετέβη τὸ παρελθὸν Σάββατον εἰς Κάρυστον ἵνα παραστῇ εἰς τὸ ὑπὸ τῆς Κοινότητος Καρύστου τελούμενον ἐτησίως μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν Ἐθνικῶν εὐεργετῶν ἀδελφῶν Κότσικα.

Ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ἀνῆλθον καὶ ἐχαιρέτησαν τὸν Περιφ. Διοικητήν, τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Καρύστου, ὁ Διοικητὴς τῆς Τετραρχίας Ε.Ο.Ν. μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου του κ. ἄ., εἰς δὲ τὴν προκυμαίαν ἅπασαι αἱ τοπικαὶ Ἀρχαὶ καθὼς καὶ ἡ παρατεταγμένη δύναμις τῆς Ε. Ο. Ν. Καρύστου.

Τὴν Κυριακὴν ἐτελέσθη μετὰ πάσης ἐπισημότητος τὸ μνημόσυνον κατὰ τὸ ὁποῖον ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Παντελεήμων, παρέστησαν δὲ ὁ Περιφ. Διοικητὴς μετὰ τοῦ συνοδεύοντος αὐτὸν Διευθυντοῦ τοῦ Ε' Γραφείου καὶ ὑπασπιστοῦ του, τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Καρύστου καὶ πλῆθος κόσμου.

Εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ εἶχε στηθῆ μεγαλοπρεπὲς Κενοτάφιον πλαισιωμένον μὲ τὰ Ἐθνικὰ χρώματα, πέριξ δὲ αὐτοῦ εἶχε τοποθετηθῆ δύναμις Φαλαγγιτῶν πρὸς ἀπόδοσιν τιμῶν. Κατὰ τὴν ἱεροτελεστίαν ὡμίλησεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καρυστίας καθὼς καὶ ὁ κ. Περιφ. Διοικητὴς τῆς Ε.Ο.Ν. ὅστις δι' ὡραιοτάτου λόγου ἐξῆρε τὴν Ἐθνωφελῆ καὶ εὐεργετικὴν δρᾶσιν τῶν μεγάλων εὐεργετῶν ἀδελφῶν Κότσικα.

Τὸ ἑσπέρας παρετέθη ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Καρύστου ἐπίσημον γεῦμα, πρὸς τιμὴν τοῦ Περιφερ. Διοικητοῦ.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ἤγειραν θερμὰς προπόσεις, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, ὁ Πρόεδρος τῆς ἀδελφότητος Καρυστίων καὶ ὁ Τετράρχης.

Ἐπίσης ὁ Ὑποδ)τὴς Ε.Ο.Ν. Εὐβοίας κ. Βασίλειος Δοῦρος ἐπεσκέφθη τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα τὰ χωρία τῆς Ἐπαρχίας Καρυστίας, Ἀλιβέριον, Ἅγ. Λουκᾶν, Ἅγ. Ἰωάννην, Λέπουρα, Βαρυμπόπη, Αὐλωνάριον, Ὄριον, Ὡρολόγιον, Μονέδριον, Κονίστρες, Ἀνδρονιάνους, Πύργον καὶ Κύμην πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐκεῖ Τμημάτων καὶ ἵδρυσιν τοιούτων εἰς τὰ χωρία ἅτινα δὲν ὑπάρχουν.

Ὁμοίως τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁ Ὑποδιοικητὴς συνοδευόμενος ὑπὸ ἀνωτέρων βαθμοφόρων ἐπεσκέφθη τὰ χωρία τοῦ Δήμου Ληλαντίων, Πεισῶνα, Καθενούς, Πάλιουρα, Ἅγ. Ἀθανάσιον, Μακρυκάκα καὶ Ἄτταλη. Εἰς Πεισῶνα' Ἅγ. Ἀθανάσιον καὶ Κακρυκάκα ἐγένετο σύστασις νέων Τμημάτων.

Ἡ Τετραρχία Σκαπανέων Χαλκίδος μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Διοικητήν της κ. Γρηγ. Σταματοῦλαν ἐξέδραμε τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς τὸ χωρίον Ἀρτάκη.

ΘΕΡΜΟΝ (Αἰτωλίας).—Ἐν μέσῳ ζωηρῶν ἐκδηλώσεων, παλλαϊκοῦ συναγερμοῦ, πατριωτικοῦ παλμοῦ καὶ ἐπιβλητικότητος ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Θέρμῳ Αἰτωλίας ἱδρυθέντος «Σπιτιοῦ τοῦ Φαλαγγίτου».

Ἡ κωμόπολις εὑρίσκετο ἐν ἀσυνήθει κινήσει. Ἡ Ε. Ο. Ν. Ἀρρένων καὶ Θηλέων συνεκεντρώθη καὶ παρετάχθη εἰς τὴν ὁδὸν Χαρ. Τρικούπη καὶ πρὸ τοῦ «Σπιτιοῦ τοῦ Φαλαγγίτου». Τὸ Γυμνάσιον, τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον, οἱ Δημόσιοι ὑπάλληλοι, τὰ Σωματεῖα καὶ ἐν γένει ἅπαντες οἱ κάτοικοι τοῦ Θέρμου καὶ τῶν περιχώρων συνεκεντρώθησαν στὸ «Σπίτι τοῦ Φαλαγγίτου», στὸ δημιούργημα αὐτὸ τοῦ Μεταυγουστιανοῦ Κράτους.

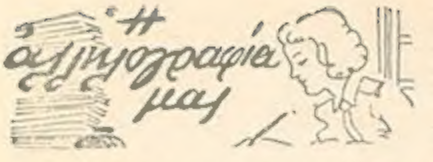
Τὴν 11ην π. μ. ἔφθασεν ὁ Νομάρχης κ. Μιχ. Λυμπούσης, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ Ε. Ο. Ν. Ἀγρινίου κ. Ἐμ. Θεοδωροπούλου καὶ τῆς Ὑποδιοικητρίας Ε. Ο. Ν. Θηλέων Ἀγρινίου δεσποινίδος Τερψιθέας Γουβέλη, γενόμενοι ἀντικείμενον ἐνθέρμων καὶ ζωηροτάτων ἐκδηλώσεων.

Εἰς τοὺς ἀφιχθέντας ἀπέδωσαν τιμὰς τὰ παρατεταγμένα τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν.

Ἐπηκολούθησαν τὰ ἐγκαίνια χοροστατούντων τῶν ἱερέων τοῦ Θέρμου. Μετὰ δὲ τὴν δοξολογίαν ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Κωνστ. Νικολόπουλος προσεφώνησε τὸν κ. Νομάρχην καὶ ἐτόνισε τὴν σημασίαν τοῦ «Σπιτιοῦ τοῦ Φαλαγγίτου» καὶ τὸν προορισμὸν τῆς Ε. Ο. Ν.

Ἐν συνεχείᾳ ἐγένετο παρέλασις τῆς Ε. Ο. Ν. ἀρρένων καὶ θηλέων ὡς καὶ τοῦ Γυμνασίου πρὸ τοῦ κ. Νομάρχου εἰς τὴν πλατεῖαν 4ης Αὐγούστου, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ὁ κ. Νομάρχης συνεχάρη τὸν Ὑποφαλαγγάρχην κ. Β. Καρύτσαν καὶ τὴν Τετράρχην Θηλέων δεσποινίδα Βασιλικὴν Εὐθυμίου διὰ τὴν τοιαύτην ὀργάνωσιν τῆς Ε. Ο. Ν. τοῦ Θέρμου.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Νομάρχης μετέβη εἰς τὸ Κοινοτικὸν Κατάστημα ἔνθα ἐγένετο δεξίωσις καὶ προσεφέρθησαν ἀναψυκτικά, ἐδέχθη δὲ τοὺς Προέδρους τῶν Κοινοτήτων, τῶν Σωματείων, τοὺς Δημοσίους ὑπαλλήλους κλπ.

ΚΑΝΕΝΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΝ ἢ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ, εἴτε δημοσιεύεται εἴτε ὄχι, δὲν ἐπιστρέφεται.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΔΗΜ. ΠΑΓ., Λευκίμμην. Τὸ «Σ' ἕνα ἀστέρι» ἔχει στίχους πολὺ καλοὺς σὰν τούς:

«Ψηλάθε ποὺ εἶσαι καὶ θωρεῖς
τῆς γῆς τοὺς κάτω κόσμους
ἀλόμυρες σταλαγματιὲς
ἀπ' τ' οὐρανοῦ τοὺς δυόσμους
ρίχνεις μὲ τὴν δροσόπαχνη
ἀπάνω σ' ἀνθοκρίνους...».

Αὐτὸ μᾶς κάνει νὰ φανοῦμε περισσότερο αὐστηροὶ γιὰ σᾶς καὶ νὰ σᾶς προτρέψωμε νὰ μὴ εὐκολογράφετε. Χασμωδίες, παρατονισμοὶ κλπ. δὲν ἐπιτρέπονται σὲ σᾶς. Ἐπίσης θἄπρεπε ν' ἀποφεύγετε, πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον, νὰ κάνετε συνθέσεις λέξεων (ψυχαχεῖλι, κρυφόσταχτο, διψαστοῦ — ἀντὶ διψασμένη —) καὶ νὰ προσέχετε νὰ δίνετε λαγαρώτερα τὰ νοήματά σας. Κι' ἐμεῖς, ἀκόμα, σταματήσαμε «στ' ἀθάνατο ρυάκι» καὶ δυσκολευτήκαμε νὰ ξεκαθαρίσωμε τὸ σύμβολό σας. Περιμένουμε ἀπὸ σᾶς κάτι ἄρτιο. Συγχαρητήρια.— ΝΙΚ. ΚΑΡΥΤ., Πύργον. Θὰ μποροῦσε νὰ γραφῆ στὸ μισὸ χῶρο καὶ θὰ κέρδιζε πολὺ μὲ τὴ γοργή, μικρή, κοφτὴ φράσι. Προσπαθῆστε νὰ τὸ ἐπιτύχετε. Ἐμεῖς θὰ τὸ ξαναδιαβάσωμε διωρθωμένο, πρόθυμα. Λίγος διάλογος καὶ λίγη περισσότερη κίνησι θὰ τὸ ζωντάνευε περισσότερο.— ΜΙΧ. Π. ΧΑΪΔ, ἐνταῦθα. Γλῶσσα ἀκατάστατη, μὲ καθαρευουσιανισμοὺς ποὺ δὲν στέκουν πιά. Μὲ λίγη καλὴ θέλησι ἀπὸ μέρους σας θὰ διορθωνόταν σὲ τρόπο ποὺ νὰ μπορέση νὰ δημοσιευθῆ. Προσέξτε τὶς ὀξύτονες ὁμοιοκαταληξίες: Τὸ «ψυχὴ» δὲν ριμάρει μὲ τὸ «ὁρμὴ» ἀλλὰ μὲ λέξεις ποὺ τελειώνουν σὲ —χή. Τὸ ἴδιο καὶ τὸ «καιρὸ» μὲ τὸν ἀετό», τὸ «χρυσὸ» μὲ τὸ «ξακουστὸ» κλπ. — ΙΩΑΝ. Θ. ΤΡ., Θήβας. Τὰ ἴδια περίπου θὰ εἴχαμε νὰ ποῦμε καὶ σὲ σᾶς. Συντομεῦστε το, βγάλτε τὰ «φθίνη», «ρίψη» κλπ. καὶ σφίξτε λιγάκι τὰ νοήματα. Χρειάζεται ἐργασία καὶ κόπος. Ἡ Τέχνη εἶναι ἕνα ἰδανικό, ποὺ γιὰ νὰ τὸ πλησιάση κανεὶς χρειάζεται νὰ περάση ἀνηφορικοὺς δρόμους. Κουράγιο, λοιπόν.— ΜΑΝ. ΜΑΓΚ., ἐνταῦθα. Ἡ πρόθεσίς σας συγκινητική, ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς προσπαθείας σας δὲν μπορεῖ νὰ ὀνομασθῆ οὔτε στιχούργημα. Ἀγνοεῖτε τὰ βασικὰ στοιχεῖα τῆς τεχνικῆς τοῦ στίχου. Ὁ ρυθμός σᾶς λείπει ὁλότελα κι' ἐκτὸς ἀπὸ μερικὲς σωστὲς ἀλλὰ κοινότοπες ὁμοιοκαταληξίες δὲν ὑπάρχει τίποτ' ἄλλο. Σᾶς δίνουμε τὸν συλλαβικὸ τύπο τῶν τεσσάρων πρώτων τετραστίχων σας — τὸ 5ο εἶναι τὸ 3ο αὐτούσιο — γιὰ νὰ κρίνετε καὶ σεῖς μόνος σας: (α') 12, 11, 11, 12, ('β 8, 8, 8, 6, γ') 9, 9, 6, 12, δ') 11, 12, 11, 11.— Γιὰ σᾶς ποὺ φαίνεστε πρωτόπειρος, ὅπως καὶ γιὰ ὅλους τοὺς νέους μας φίλους ποὺ θέλουν νὰ γράφουν στίχους, ὁ πιὸ εὔκολος συλλαβικὸς τύπος εἶναι 8, 7, 8, 7, γιατὶ ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες ἔχουμε συνηθίσει ν' ἀκοῦμε τὸν δημοτικὸ δεκαπεντασύλλαβο καὶ ἔχουμε κάπως ἀφομοιώσει τὸν ρυθμό του. Ἂν πρόκειται νὰ ξαναπροσπαθήσετε, δοκιμάστε τὸν ἁπλὸ αὐτὸ τύπο.— ΠΑΝ. ΒΛΦ., Κάστρον Λήμνου. Ἔχετε ταλέντο καὶ θἆταν κρῖμα νὰ μὴ τὸ καλλιεργήσετε. Πρὸς τὸ παρὸν καὶ τὰ δύο πεζά σας δὲν εἶναι δημοσιεύσιμα. Δείχνουν, ὅμως, πὼς ἂν θελήσετε νὰ μελετήσετε σοβαρὰ Ἕλληνας πεζογράφους θὰ γράψετε μιὰ μέρα καλά. Ἔχετε ἀρκετὰ πρωτότυπες ἰδέες καὶ μιὰ χαριτωμένη ἀφελῆ ἔκφρασι. Ἀφῆστε γιὰ λίγο τὸ γράψιμο καὶ ἀφιερωθῆτε στὸ διάβασμα. Ὄχι ὅμως ὅ,τι κι' ὅ,τι. Διαλέγετε. Διαλέγετε. Κι' ἂν δὲν μπορῆτε μόνος σας ἀποταθῆτε σὲ κανένα μεγαλείτερό σας καὶ κεῖνος θὰ σᾶς ὑποδείξη τὰ βιβλία ποὺ πρέπει νὰ διαβάσετε.— ΑΛΚ. ΤΑΒ., Πύργον Λεύκτρου. Τὰ σοφὰ λόγια τοῦ ὀγδοντάρη γέρου δὲν ἔχουν, δυστυχῶς, τὴ θέσι τους στὴ σελίδα τῶν νέων. Θὰ θέλαμε νὰ μᾶς στείλετε κάτι ὁλότελα δικό σας καὶ ὡς ἰδέα καὶ ὡς ἐκτέλεσι. Τὸ περιμένουμε καὶ σᾶς σφίγγουμε τὸ χέρι γιὰ τὶς συγκεντρώσεις καὶ τὶς θεατρικὲς παραστάσεις ποὺ ὀργανώνετε. Ἐξακολουθῆστε μὲ τὸν ἴδιο ἐνθουσιασμὸ καὶ τὴν ἴδια πίστι.— Κ. Μ. ΓΥΜΦ., Δράμαν. Θὰ μποροῦσε, μὲ λίγη διόρθωσι, νὰ δημοσιευθῆ. Δὲν τὸ διορθώνομε, ὅμως, ἐμεῖς, περιμένοντας νὰ κάνετε μόνος σας τὶς διορθώσεις ποὺ χρειάζονται καὶ νὰ μᾶς τὸ ξαναστείλετε. Προσέξτε α) τὶς χασμωδίες: σιωπὴ — ἕνας, βαρειὰ — ἡ, σιγὴ — ἁπλώνεται, σειέται — ὁ, τρυ — ὁρμᾶ, χύνεται — ἄγρια, σωριάζεται — αἱμόφυρτος, βάσανα — ἐλεύθερη, β) τοὺς παρατονισμένους στίχους: β' τοῦ β' τετραστ., γ' τοῦ γ' τετραστίχου, β' τοῦ δ' τετραστίχου, γ' τοῦ ε' τετραστ., γ') τὸν ἄπλερο δ' στίχο τοῦ β' τετραστίχου. Τὸ περιμένομε, λοιπόν, διωρθωμένο. ΓΕΩΡΓ. ΙΣ. ΓΙΑΝ., Πυργὶ Χίου. Ὁ ἐνθουσιασμός σας καὶ ὁ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι μᾶς συνεκίνησαν ἰδιαίτερα. Δυστυχῶς τὸ πεζογράφημά σας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δημοσιευθῆ γιατὶ ἔχει τεχνικὰ λάθη καὶ γλῶσσα ἀκατάλληλη. Πάντως σᾶς συγχαίρομε γιὰ τὰ εὐγενικώτατα αἰσθήματά σας.—ΙΩΑΝ. ΑΝΔΡ., Τροιζηνίαν. Θὰ δημοσιευθῆ. Προσέξτε πῶς ἔγινε ἡ διαδοχὴ τῶν ἐννοιῶν καὶ πῶς τονίζονται οἱ λέξεις. Περιμένομε κι' ἄλλα δικά σας. Δοκιμᾶστε κάπως πλατύτερο στίχο καὶ προσέχετε στὴν τεχνική. — ΓΕΩΡΓ. ΚΟΨ., Διπόταμα. Τὸ πεζό σας ἔχει πολλὲς ἀρετὲς καὶ πρὸ πάντων τὴν λιτότητα τῶν μέσων περιγραφῆς καὶ τὴ στρωτὴ γλῶσσα. Δυστυχῶς εἶναι πολὺ μεγάλο γιὰ τὸν χῶρο ποὺ διαθέτουμε. Στεῖλτε κάτι συντομώτερο.— ΝΙΚ. Δ. ΣΠΥΡ., Βόλον. Στίχοι καλοὶ ἀνάμικτοι μὲ κακότεχνους. Κάνετε κατάχρησι ἐκείνου ποὺ καθιερώθηκε νὰ ὀνομάζεται «ποιητικὴ ἄδεια». Ἔπειτα δὲν κυριολεκτεῖτε. Τί θὰ πῆ «νὰ δείξωμε πὼς εἴμαστε ψυχὴ τῆς ὀφηλίου»; Καθαρίστε τὴ γλῶσσα σας ἀπὸ καθαρευουσιανισμοὺς σὰν τὸ «χωρὶς εἰς τὸ τεράστιον νὰ ὑποκύψη βάρος». Ὁ «καθαρευουσιανισμὸς» δὲν βρίσκεται μόνο στὶς λέξεις τεράστιον καὶ ὑποκύψη ἀλλὰ καὶ στὴ σύνταξι. Αὐτὰ ὅσο γιὰ τὸ τεχνικὸ μέρος. Ὁ ἐνθουσιασμός σας, ὅμως, καὶ ἡ ἀξιέπαινη προσπάθειά σας νὰ τὸν ἐκφράσετε μέσα στὰ πλαίσια τῆς Τέχνης, ἀξίζει ἕνα θερμότατο μπράβο.— ΝΙΚ. Γ. ΠΑΠΑΓ. Γλῶσσα, φράσις, ὕφος, ρητορικά. Τὰ ἴδια πράγματα εἰπωμένα ἁπλᾶ θ' ἀποτελοῦσαν ἕνα καλὸ πεζογράφημα. Περιμένομε κάτι καλλίτερό σας. Ὁ τρόπος ποὺ σκέπτεσθε εἶναι ἄξιος προσοχῆς. Φροντίστε τὰ μέσα τῆς ἐκφράσεως νὰ εἶναι ἀνάλογα μὲ τὸ περιεχόμενο ποὺ θὰ τοὺς δώσετε.— ΝΤ. ΠΑΝΤΕΛ., Πάτρας. Εἶναι κρῖμα ποὺ χαραμίζετε τὸ ταλέντο σας σὲ πεζογραφήματα αὐτοῦ τοῦ εἴδους, ποὺ δὲν ἔχουν οὔτε ἀρχιτεκτονική, οὔτε, τοὐλάχιστον, κάποια ἐξωτερικὴ κίνησι (διάλογο, δρᾶσι προσώπων κλπ.). Ἡ μόδα τοῦ «ἀκίνητου πεζογραφήματος» (πεζοτράγουδο κλπ.), ποὺ τόσο ἔβλαψε τὴν περασμένη γενεά, πέρασε πιά.— ΜΑΚ. Μ... Σ., Φισκάρδιον. Γιατὶ δὲν ὑπογράφετε φαρδειά-πλατειά; Δὲν εἶναι ντροπὴ νὰ γράφη κανείς. Ντροπὴ εἶναι ν' ἀντιγράφη. Στεῖλτε μας κάτι ἄλλο, δικό σας.— Α. ΣΤΑΜ., Λεχαινά. Τὸ ἐπεισόδιο ποὺ συγκίνησε τόσο τὴν καρδιά σας δὲν θὰ συγκινήση κανέναν ἀναγνώστη. Ὄχι γιατὶ δὲν ἔχει δραματικὰ στοιχεῖα — ἔχει καὶ παράχει μάλιστα — ἀλλὰ γιατὶ δὲν τὸ διηγηθήκατε μὲ τὸν τρόπο ποὺ πρέπει. Δὲν ἔχουμε, βέβαια, τέτοια ἀξίωσι ἀπὸ σᾶς, ἀλλὰ θὰ θέλαμε νὰ διηγώσαστε ἁπλᾶ τὴν συγκινητικὴ ἱστορία τοῦ σκύλου σας. Προσπαθῆστε, ἂν θέλετε. Κι' ἂν ἀκόμη δὲν ἐπιτύχετε ἕνα καλὸ ἀποτέλεσμα, θὰ ἔχετε πάντα κάποιο κέρδος. Θὰ ἀρχίσετε νὰ συνηθίζετε νὰ μὴ καταφεύγετε στὸ ὕφος τῶν «κυρίων ἄρθρων» τῶν ἐφημερίδων, γιὰ νὰ διηγηθῆτε κάτι ἁπλὸ καὶ συγκινητικό.— Γ. ΜΑΚΡ., Λαγκαδᾶν. Οἱ ἱστορικὲς πληροφορίες σας ὀρθές, ἀλλὰ δὲ φτάνουν αὐτὲς γιὰ ν' ἀποτελέσουν λογοτέχνημα.— Κ. Α. ΠΑΠ., Ἄμφισσαν. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δημοσιευθοῦν οἱ στίχοι ποὺ μᾶς παρακαλεῖτε στὴ σελίδα τῶν Νέων. Ὁ κ. Γ. Κ. εἶναι δόκιμος ποιητὴς κι' ἔχει δημοσιεύσει πολλοὺς στίχους του. Μεταδῶστε, παρακαλοῦμε, τὰ συγχαρητήριά μας γιὰ τοὺς στίχους του αὐτούς.— ΘΗΣ. ΑΙΓ., Τροιζῆνα. Περίφημη ἔμπνευσις. Μπράβο καὶ πάλι μπράβο. Κρῖμα ποὺ δὲν μπορέσατε νὰ τὴν μεταδώσετε ὅπως τῆς ἄξιζε. Ξαναδουλέψτε το σὲ πλατύτερο στίχο, ἴσως τὰ καταφέρετε καλλίτερα. Προσοχὴ στὶς χασμωδίες καὶ στὴν ἀρτιότητα τῶν ὁμοιοκαταληξιῶν. — ΒΑΣ. Δ. ΑΓΓΕΛ., Πειραιᾶ. Πρὶν ἀποφασίσετε νὰ ξαναγράψετε ποίημα, διαβᾶστε πολὺ καὶ μὲ προσοχὴ Ἕλληνας ποιητάς. Θὰ συνηθίσετε ν' ἀκοῦτε τὸ ρυθμὸ καὶ θὰ παρατηρήσετε μὲ ποιὸ τρόπο ἐκφράζουν τὰ διανοήματά τους. Ἡ ποίησις ἔχει μυστικὰ ποὺ πρέπει νὰ τῆς τὰ πάρωμε μὲ τὴ μελέτη. Δὲν θὰ σᾶς τὰ γράφαμε αὐτὰ ἂν δὲν εἴχαμε πεισθῆ ὅτι, ἂν θελήσετε, θὰ γράψετε μιὰ μέρα ὡραῖα ποιήματα.— ΧΡ. ΓΑΛ., Χρυσοπηγήν. Λυπόμαστε ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ ἐγκρίνωμε κανένα ἀπὸ τὰ πέντε. Χρειάζεται νὰ μελετήσετε συστηματικὰ καὶ γιὰ πολὺν καιρό, ἂν θέλετε νὰ ἐπιτύχετε κάτι. Πρὸς τὸ παρὸν «στιχουργεῖτε», δὲν γράφετε ποιήματα. Καὶ πάλι ἡ στιχουργία σας δὲν εἶναι σύμφωνη μὲ τοὺς κανόνες. Μήπως θἄπρεπε νὰ δοκιμάσετε τὸ διήγημα; ΙΩΑΝ. Η. ΜΑΛ., Αἴγιον. Ὄχι ἐπιτυχές. Σᾶς λείπει τὸ λεγόμενον «γλωσσικὸ αἴσθημα», παρ' ὅλη τὴ μόρφωσι ποὺ μαρτυράει τὸ γραπτό σας. Αὐτὴ ἡ ἔλλειψις εἶναι βασική. Ἂν δὲν διορθωθῆ δὲν θὰ γράψετε ποτὲ καλά. Ὑπάρχει ὅμως τρόπος νὰ διορθωθῆ: Διαβάζετε μόνο βιβλία δοκίμων συγγραφέων. Ἀποφεύγετε τὰ «λαϊκὰ» ἀναγνώσματα καὶ τὰ περιοδικὰ ποὺ δὲν ἔχουν καθωρισμένο γλωσσικὸ σύστημα (τέτοια εἶναι τὰ περισσότερα ἑβδομαδιαῖα, τὰ λεγόμενα «λαϊκά»). Ἀποφεύγετε ἀκόμη καὶ τὶς κακὲς μεταφράσεις ξένων συγγραφέων ποὺ, δυστυχῶς, ἔχουν κατακλύσει τὸν τόπο μας. Ἀπὸ τοὺς ποιητὰς προτιμῆστε πρὸς τὸ παρὸν τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ «ἀμιγοῦς» λυρισμοῦ (Πορφύρα, Μαλακάση κλπ.) καὶ ἀπὸ τοὺς πεζογράφους τοὺς λεγομένους «στυλίστες» (Χατζόπουλο, Θεοτόκη, Παπαντωνίου κλπ.).— ΑΘ. Φ. ΠΑΠ., Τρίπολιν. Ὁ ἐνθουσιασμὸς εἶναι ἅγιο αἴσθημα, ἐξυψώνει τὸν ἄνθρωπο πάνω ἀπὸ τὶς μικρότητες τῆς ζωῆς, τὸν μεταρσιώνει καὶ τὸν προετοιμάζει γιὰ τὰ μεγάλα. Χαρὰ σ' ὅποιον μπορεῖ νὰ θερμαίνη τὴν καρδιά του στὴ φλόγα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Μὰ ὅταν πρόκειται κανεὶς νὰ ἐκφράση τὸν ἐνθουσιασμό του εἴτε στὴ ζωγραφική, εἴτε στὴ γλυπτική, εἴτε στὴ μουσική, εἴτε στὴν Τέχνη τοῦ λόγου, πρέπει, πρῶτα ἀπ' ὅλα, νὰ κατέχη τὸ ὑλικὸ τῆς Τέχνης καὶ νὰ διαλέξη τὸ καλλίτερο, τὸ πιὸ ραφιναρισμένο. Γι' αὐτὸ κι' ἀποροῦμε πῶς, τόσο ἐσεῖς ὅσο καὶ ἄλλοι νέοι φίλοι μας, μεταχειρίζεστε μιὰ στριφνή, ἄκαμπτη (τονίζουμε τὸ στριφνὴ καὶ ἄκαμπτη γιὰ νὰ μὴ μπορῆ νὰ ὑπάρξη καμμιὰ παρεξήγησι) καθαρεύουσα γιὰ νὰ ἐκφράσετε τὸν ἐνθουσιασμό σας. Κάτι ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὴν καρδιὰ πρέπει ν' ἀποτείνεται στὴν καρδιά. Ἀκολουθῆστε τὴν συμβουλή μας καὶ δὲ θὰ χάσετε.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤ. ΑΣΚΗΣΕΩΝ

ΙΩ. Π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΝ καὶ Γ. Φ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΝ, Κρέσταινα. (Ἀπὸ τὴν τρίτην λέξιν δὲν λαμβάνονται μόνον τρία γράμματα: ΡΕΒΥΘΙ).— ΣΩΤ. ΚΑΤΣΑΡΟΝ, Ἀταλάντην. (Κακὸ τὸ σταυρόλεξο καὶ γραμμένο ἀπὸ τὶς δύο ὄψεις τοῦ χαρτιοῦ).— ΠΡ. ΣΕΦΑΛΙΔΗΝ. (Ἡ λύσις σωστή, ἀλλὰ οἱ ἀπαντήσεις ἀνεπιτυχεῖς καὶ γραμμένες μὲ ἀταξία).— Σ. Α. ΜΟΥΡΑΤΙΔΗΝ. (Νὰ τὰ γράφετε ὅλα συνέχεια σὲ κανονικὸ χαρτί).— Π. ΔΡΟΣΟΝ. (Ἐλάχιστες λέξεις ἔχει τὸ σταυρόλεξό σας).— Α. ΜΕΡΤΖΑΔΗΝ, ἐνταῦθα. (Ἀνεπιτυχεῖς αἱ ἀσκήσεις, ὅπως καὶ τὸ σταυρόλεξο, ποὺ χωρίζεται — κακῶς — σὲ 6 μικρότερα).— Γ. Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Δολιανά. (Ὀρθὴ ἡ λύσις τοῦ κρυπτογραφικοῦ).— Π. ΖΩΓΡΑΦΟΝ, Θεσσαλονίκην. (Δὲν παρουσιάζει ἐνδιαφέρον τὸ τρίγωνον).— Μ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΚΗΝ, Κατερίνην. (Δὲν εἶναι ἀπολύτως ἐπιτυχὲς τὸ σταυρόλεξό σας).— Κ. ΓΚΟΥΜΑΚΟΝ, Γύθειον. (Τὸ 11 Χ 11 ἔχει ἀρκετὰ ἐλαττώματα. Τὸ ἄλλο ἐγκρίνεται).— Φ. Σ. ΜΕΞΑ, Διαβολίτσιον. (Ἐγκρίνονται). — Π. Δ. ΚΩΣΤΗΝ (Ὀρθὴ ἡ λύσις τοῦ σταυρολέξου τοῦ κ. Ματσάκη, ποὺ ἦταν πραγματικὰ δύσκολο).— Ι. Γ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΝ. (Δὲν μᾶς ἱκανοποίησαν ἀπολύτως αἱ ἀσκήσεις σας. Νὰ προτιμᾶτε καλύτερες φράσεις ἄλλη φορά). — ΑΡ. Δ. ΒΑΪΟΠΟΥΛΟΝ. (Ἐγκρίνεται τὸ αἴνιγμα). — Δ. ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΝ. (Ἐγκρίνονται).— Μ. Ε. ΜΑΤΣΑΚΗΝ. (Συγχαρητήρια γιὰ τὴν ὡραία σας συνεργασία. Ἐγκρίνονται).— Ν. ΣΚΑΡΑΚΗΝ, Πειραιᾶ. (Καλὴ ἡ λαβυρινθο-μαγικὴ εἰκόνα, ἀλλὰ γιὰ τεχνικοὺς λόγους δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δημοσιευθῆ. Στὰ σταυρόλεξα νὰ προτιμᾶτε ἁπλᾶ σχήματα).— Π. Δ. ΚΟΡΤΕΣΗ, Σάμον. (Περιμένουμε κάτι καλύτερο).— Ν. Α. ΚΑΡΜΗΝ, Ἀνεμοχώριον. (Ὄχι καλὴ ἡ λύσις).— Ν. ΞΙΦΑΡΑΝ. (Συγχαρητήρια διὰ τὴν συναρμολόγησιν. Ἦτο πράγματι ἡ εἰκὼν τοῦ μυθιστορήματος τοῦ Ι. Βέρν, στὸ 21ο τεῦχος).— Ι. ΠΑΠΑΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΝ, Καρδίτσαν. (Ἐγράψαμεν ἐπανειλημμένως: ὄχι σὲ μικρὰ χαρτάκια). — Γ. Α. ΚΟΝΤΑΡΓΥΡΗΝ, Μεγαλόπολιν. (Δὲν μᾶς ἱκανοποίησαν).— ΣΤ. ΚΩΣΤ. Καλό, ἀλλὰ πολὺ μεγάλο. — Β. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΝ, ἐνταῦθα. Δὲν εἶναι ἄξια δημοσιεύσεως.— ΔΗΜ. Ν. ΚΑΤΣΙΠΟΔΗΝ. Σωστὲς οἱ λύσεις.— Α. ΔΡΑΚΟΝ. Περιμένουμε κάτι καλύτερο.—Ν. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΝ, Κρέσταινα. Τὰ πηγάδια ἐδημοσιεύθησαν πρὸ καιροῦ στὴ «Νεολαία» ὅπως καὶ τὰ κουμπιά.— ΗΛΕΚΤΡΑΝ Λ. Ἐγκρίνονται.— Α. Σ. ΚΑΡΥΩΤΗΝ, Λεοντάριον. Μέτριες οἱ ἀσκήσεις σας.— ΑΓΝΩΣΤΟΝ, Χαλκίδα. Τί ὑπογραφὴ εἶναι αὐτή; Ὁπωσδήποτε ἀπορρίπτονται.— Δ. Γ. ΚΑΒΑΓΙΑΝ, Παπαδάτες. Ἐγκρίνονται.— ΕΠΤΑΝΗΣΙΟΝ, Ζάκυνθον. Τί ἀταξία εἶναι αὐτή; Χάθηκαν δυὸ κόλλες ἀνθρωπιᾶς, γιὰ νὰ γράψετε κανονικά; Ἀπορρίπτονται.— Σ. ΚΑΒΟΥΝΗΗΝ, Θήβας. Ἔχει δύσκολες λέξεις τὸ σταυρόλεξό σας (Σταέλ, Νανά).— Ε. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΥ, Πτολεμαΐδα. Συγχαρητήρια γιὰ τὴ συναρμολόγησι.— ΙΣ. Γ. ΜΠΙΝΙΚΟΝ, Χίον. Οἱ λύσεις σωστές. Ἐγκρίνεται ὁ μεταγραμματισμός.— Δ. Α. ΜΟΑΤΣΟΝ, Ρέθυμνον. Ὄχι καλὲς οἱ ἀκροστιχίδες. Τῶν ἀσκήσεων λείπουν αἱ λύσεις. Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς ἀκούεται εἰς τὰ βραχέα κύματα 35 μέτρα ἢ 8500 χιλιόκυκλοι.

Τύποις: «ΠΥΡΣΟΥ» Α. Ε.

